

Demokratik Halk İktidarı İçin

İŞÇİ-KÖYLÜ

www.iscikoylu.org
umutyayimcilik@ttmail.com

Sayı: 29

Yıl:2 31 Ekim-13 Kasım 2008 *Fiyatı: 1 YTL *ISSN: 1307-878X

Katilleri devletten, krizi emperyalizmden biliriz!

Ekonomik krizin yükü emekçi halk üzerindeki etkisini zamlarla, işten atmalarla iyiden iyiye hissettiriyorken, diğer yandan işkence ve katliam haberleri de yoğunluk kazanıyor. Süreç daha çok Engin Çeber ve Ahmet Özkan'ların katledilmesine gebe. Ancak kendileri de görmektedir ki, onlar saldırdıkça yangın büyümektedir. Emperyalistlerin, krizlerini bizim üzerimize yüklemelerine izin vermeyelim! Bu krizi biz yaratmadık, yükünü de biz çekmeyeceğiz!

Kampanyadan notlar...

Devrimci ve sosyalist basın halka, emekçilere gerçekleri anlatma, bilinçlendirme sürecinde hepimizin en önemli araçlarından durumunda. Bu aracımızı daha nitelikli hale getirmek ve kolektif bir ürün olarak kitlelere sunmak için başlattığımız kampanyamız çerçevesinde birçok bölgede gerçekleştirilen toplantılar, buluşmalar ve dağıtımlar oldu. Yapılan sesli dağıtımlarda gazetemizin kitlelerin sesi olduğu vurgulanarak kitlelere kendi seslerine sahip çıkmaları vurgusu yapıldı.

İşçilerin direnişlerini, köylülerin sorunlarını, isyanlarını yansıtan gazetemizin kitlelere ulaşması çok önemlidir. Ancak bu olursa ajitasyon-propaganda ve örgütlenmenin tüm ayakları sağlamış ve faaliyetleri ileri bir noktaya taşınmış olacaktır.

Bizler kitlelere gittiğimizde ve onlara politikalarımızı götürdüğümüzde bunun verimini almaktayız. □ Sayfa 9

Bir sefer, bir hezimet ve Erdoğan

Bezelé baskınıyla hali hazırda şaşkına dönmüş Türk hâkim sınıf ve temsilcileri, mevcut acz hali içinde, "çareyi" Abdullah Öcalan'a fiziki saldırıda bulmakla, bir kez daha çaresizliklerini sergilemiş oldular. Ağır tecrit koşulları altında günün her anında ve her noktadan kamerayla izlenen Öcalan'a yönelik bu saldırıya yanıt hiç de gecikmeye-

cekti. Nitekim **Amed, Doğubeyazıt, Siirt, Hakkari, Nusaybin, Mersin** sokakları hükmünü vermişti.

Bilhassa Amed'te bu hükmün başka bir anlamı daha vardır: Erdoğan yaklaşan yerel seçime yönelik bir sefere daha çıkmıştır. "**Paşasının başbakanı**" Erdoğan, söyleyecek yeni bir sözden yoksun, faşiz-

me kin kusan şehre girerken yoğun gaz kokusunu hissedebilmiş midir, hissetmişse ne düşünmüştür bilemeyiz. **Bildiğimiz bir şey varsa, o da, ipliği pazara çıkmış bir sahtekarın, riyakar, utanmaz konuşmalarına artık kendisinin de inanmadığıdır.**

□ Sayfa 6

Küçük üreticiler, krize yine hazırlıksız yakalandı

Tefeci tüccar sömürsü altında, küçük birimlerde, modern teknolojik yöntemlerden uzak şekilde üretim yapan köylülüğün yaşam düzeyinin geliştirilmesi, tarımın gelişiminin önündeki engellerin kaldırılması, tarıma yönelik bilimsel yaklaşımlara paralel sanayinin öne çıkarılması ve geliştirilmesi amaçlı politikaların gündemleşmemesi sürekli tüketen, dışa bağımlı ve emperyalizm sayesinde iktidarını sürdüren asalak sınıfların gerçekliği göz önüne alındığında şaşırtıcı değildir. □ Sayfa 8

İşçi direnişleri sürüyor

Sendikaya üye olduğu ve sendikal faaliyet yürüttüğü için işten atılarak greve başlayan **DESA** işçilerinin grevinin yanısıra birçok işçi direnişi daha zor koşullar altında devam ediyor. Yaklaşık 3 aydan beri atıldığı fabrikanın önünde direnişini sürdüren, işine sendikali ve sosyal haklarını kazanmış olarak geri dönünceye kadar direnişe devam etmeye kararlı olan Emine Aslan'ın kitle örgütleri ve sınıf dostları tarafından sahiplenilmesi direnişi kamuoyuna taşırken DESA patronu da bir o kadar rahatsız olmuş görünüyor. □ Sayfa 4

Ziraat mühendislerine yeterlilik sınavı

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası, zirai mücadele bayii olarak görev yapmak isteyen Ziraat Mühendislerine yönelik olarak, Tarım ve Köyüleri Bakanlığı'nın **11 Ekim 2007** tarihinde yayımladığı yönetmelikle getirdiği sınav uygulamasının **4 Ekim 2008** tarihinden itibaren uygulamaya başlamasının hukuka ve bilime aykırı olduğunu belirterek, yürütmenin durdurulması talebiyle Yargıtay'a başvurdu. □ Sayfa 5

Hangi biri münferit?

28 Eylül 2008 tarihinde Derbert Mahallesi'nde **Yürüyüş** dergisi dağıtırken gözaltına alınıp tutuklanan **Engin Çeber** götürüldüğü İstinye Polis Karakolu ve Metris Hapishanesi'nde gördüğü işkencelerden dolayı **9 Ekim**'de yaşamını yitirmesinin ardından Adalet Bakanı'nin sözde özür töreninden sonra yaşananlar devletin gerçek yüzünü teşhir etmeye yetiyor. □ Sayfa 7

İşçi köylü'den

Gücünü kitlelerden alan...

Kampanyamızın her bir alanda nasıl hayat bulacağını belirlemek için düzenlediğimiz okur toplantılarını **Bursa, Ankara, Erzincan, Dersim, Malatya, Diyarbakır** ve **Çukurova**'da gerçekleştirdik. □ Sayfa 2

Sınıfsal Yaklaşım

Karakolda çakaldılar, zindanlarda sırtlan; Amed'de kedi olurlar, Dersim'de tavşan!

Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

Süreç ve DDSB'nin önemi

Sayfa 4

Pusula

Kitleler örgütlü çizgiyle kazanılır!

Sayfa 11

Evrensel Bakış

Yoksullar faturayı ödememekte kararlı

Sayfa 13

Memlekette bir okul manzarası ve velilerin kazanma süreci

2008/2009 eğitim öğretim yılının başında okulların açılmasıyla birlikte çeşitli konularda birçok yerde eylemler gerçekleştirildi. Bu eylemlerin bir tanesi de, okullar açılınca tadilata giren okulları protesto için oldu. Gazi İlköğretim Okulu, bu sorunu yaşayan okullardan birisi ve aileler çeşitli eylemler yaparak mağduriyetlerinin giderilmesi yönünde kazanımlar elde etmiş durumda.

Eğitim sorunları denince akla sırf müfredat gelmemeli. Oraya gelinceye kadar o kadar çok sorun var ki, müfredat bunların yanında ayrıntı gibi kalıyor. Okulu ve öğretmeni olmayan köyler, öğrenci izdihamı olan sınıflar, her an çökecek, üstünde çatısı dahi olmayan "açık hava" okulları, 12 Eylül AFC'si yönetimindeki üniversiteler, eğitime ayrılan ancak eğitimin bir türlü yüzünü göremediği, akıbeti "meçhul" bütçeler bunlardan sadece bir kaç tanesi.

Gazi Mahallesi'nde bu örneklerle sıkça rastlamak mümkün. 2008/2009 eğitim öğretim yılının başında okulların açılmasıyla birlikte çeşitli konularda birçok yerde eylemler gerçekleştirildi. Bu eylemlerin bir tanesi de, okullar açılınca tadilata giren okulları protesto için oldu. Gazi İlköğretim Okulu, bu sorunu yaşayan okullardan birisi ve aileler çeşitli eylemler yaparak mağduriyetlerinin giderilmesi yönünde kazanımlar elde etmiş durumda.

Bu kazanımları yerinde görmek için, kendileriyle görüşmek üzere okulu ziyaret ettik ve yaşananları bir de asil mücahede sahiplerinden dinleyelim istedik.

20 Ekim Pazartesi günü, bir hafta başı günü ziyaret ettik tadilata olan Gazi İlköğretim Okulu'nu. Burada

Araç şoförlerinin de hazır bulunduğu toplantıda, araçlar konusunda mutabakata varılıyor. Sorunların tartışılması bittiginde veliler, derse giren öğrencilerin boşalttığı koridorlardan çıkarak, yarı yeni bir servis kuyruğunda görüşmek üzere dağılıyorlar.

Gazi İlköğretim Okulu'nda yaşanan sıkıntılara ilişkin, Okul Aile Birliği Başkanı Asker Akkoç, Yaşanan sorunları genel olarak şöyle anlatıyor: "Okulumuz, İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından güçlendirme kararı alındığı için, sene başından bu yana tadilatla. Bu binalar 25 yıllık ve depreme karşı dayanıklı değil. Halen devam eden bu çalışmalardan dolayı çocuklarımız farklı okullara gidiyorlar. Öğrencilerin nakilleri farklı okullara yapıldığı sırada, GOP İlçe Milli Eğitim Müdürü Ahmet Hacıoğlu, tarafından otobüs ihaleleri yapıldı. 125.000 YTL'lik bir ihale bu. Normalde, öğrenci taşıyan araçların en fazla 6 yaşında olmaları gerekirken, bize verilen araçlar nereden baksanız 30 senelik araçlardır."

"Çocuklarımızın can güvenliği tehlikedeydi!"

Akkoç, İlçe Milli Eğitim Müdürü'nün, "Bizim elimizden bir şey

lerin görece umutsuzluğa düştüğünü, yetkililerin bir şey yapmaması karşısında başka bir çıkar yol olmadığı için, eylemin gerekliliğinin kaçınılmaz olarak görüldüğünü belirtiyor. Ve bu eylemle de çocuklarını okula göndermeme kararı aldıklarını ifade ediyor. "Sadece 5-10 öğrenci vardı okula giden, onlar da yayan gitmişlerdi. 1 saat okulda kaldıktan sonra eylemi duyup onlar da boykotta katıldılar ve evlerine döndüler. Bu arada İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü, öğretmenleri ve okul müdürlerini devreye sokarak, bizimle görüşmek/pazarlık yapmak istediler. Biz de en demokratik hakkımızı kullandığımızı, çocuklarımızı kırık dökük arabalarla göndermeyeceğimizi belirttik" diyor.

Eylemin başarısı

Durumun ciddiyetini anlayan İlçe Milli Eğitim Müdürü'nün birebir olaya el atması, yapılan örgütlü eylemlerin ne kadar sarsıcı bir yerde durduğunun ve sisteme karşı güç olduğunun göstergesidir. Eylemin ardından yaşananları şöyle anlatıyor: "GOP İlçe Milli Eğitim Müdürü Ahmet Hacıoğlu, hemen telefon açarak ve gelerek, 'yarın 30 tane araç göndeririz hiçbir şey yapmayın' dedi. Gerçekten de hemen ertesi sabah 30 araç gönderdiler. Biz de otobüs şoförleriyle bir toplantı olarak, bu kadar aracın çok olduğunu, fazlasının izdihama neden olacağını söyledik. Bize 15 aracın yeteceğini, özürü çocuklarımız için de ayrı bir servis olması gerektiğini söyledik ve orada resmi bir anlaşma yaptık." Ahmet Hacıoğlu'nun, "toplantıda", "müsait değil" bahaneleriyle görüşmediği velileri, bu eylemler sonunda bizzat kendisi araması ve otobüslerle birlikte şube müdürlerini göndermesi, eylemin kazanımlarından olarak görülüyor.

Tüm bu yaşananlar, Okul Aile Birliği öncülüğünde belli bir bilinç oluşmasına neden olmuş durumda. Veliler, kazanımla sonuçlanan eylemlerinin örgütlü hareket etmekten kaynaklı olduğunu anlatarak birliği tebrik ederek, bundan sonraki süreçte de bu tavrın korunması yönünde ortaklaşıyorlar. Servis sorunu belli başlı küçük eksiklikleriyle çözülmüş durumda. Veliler okullarda aйдat kararını aldığını belirten Asker Akkoç, "Çocuklarımızın nakil edildiği okula, yani bizim okulumuza 3 km uzaklığındaki okula, yaklaşık 2 bin veli ve öğrenci ile birlikte yürüyüş yaptık. Bakanlıktan, İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'nden, bizim okulun müdürünü arayarak, 'durdurun, engelleyin, öğrencilerin yürütmesine izin vermeyin' şeklinde talimatlar yağdırdılar. Buna rağmen bizi engelleyemediler ve yürüdük. Bu eylemimizden sonra yetkili makamlar çağırarak görüşmelerini alıp taleplerimizi dinlediler ve sorunu çözeceklerine dair vaatlerde bulundular. Bir hafta, 10 gün 15 gün beklemize rağmen gene bir sonuç alamadık."

Eylem sırasında polis, sivil ve resmi olarak yığınak yaptığını, akrep ve panzerlerle ciddi bir şekilde psikolojik baskı oluşturulduğunu ifade ediyor Akkoç. Ayrıca vaatler vererek zamana yaymayı ve velilerin birlikteliklerinin dağılmasını, "eylem yaparak da bir şey elde edemedik" havasıyla örgütülüğünü dağılmasını bekledikleri çok açık diyor. İkinci bir eylem kararı aldıklarında, veli-

ğini vurguluyor.

"Kazanımlar örnek oldu"

Gazi İlköğretim Okulu'nun kazandığı başarı diğer okullara da örnek olmuş ve sınıfların kalabalıklaşmasına ilişkin imza kampanyaları düzenlemeye başlamışlar.

Akkoç, Gazi İlköğretim Okulu Aile Birliği olarak diğer okulların aile birlikleriyle biraraya gelerek ortak hareket etmek için görüşmeler başlatacaklarını ifade ediyor. Ayrıca, bu durumun sistem sorunu olduğunu, sadece velilerin, aile birliklerinin ya da müdürlerin bir şey yapamayacağını, onun için ortak hareket etmek gerektiğini ifade ediyor. **Başbakan Tayyip Erdoğan'ın "eğitimde patlama yaşanan bir dönemdeyiz"** açıklamasına ilişkin Akkoç'un değerlendirmesi "yalan söylüyorlar" şeklinde.

Son olarak genel bir değerlendirme yapmasını istediğimiz Gazi İlköğretim Okulu, Okul Aile Birliği Başkanı Asker Akkoç, şunları belirtti: "Bu sorunlar sadece Gazi'nin sorunu değildir, genel sorunlardır. Türkiye'de bir ilk olacağını umduğumuz çalışmalarımız var. Bizim en demokratik hakkımıza polis, panzer yığınağı yapılarak karşılık veriyor. Orada 1500 veli, 1500 öğrenci var ve biz demokratik hakkımızı kullanıyoruz. Bu mücadelemizi genelleyeceğiz ve çalışmalarımızı sadece burayla sınırlı bırakmayacağız. Tüm devrimci ve sosyalist basını bu konuda duyarlı olmaya çağırıyoruz. Herkes kendi üstüne düşeni yaparsa bu sorunları çok az indirmiş oluruz. Buradan sizin aracılığınızla çağırıyoruz, herkesin elini taşın altına sokması gerekiyor. Devrimci bir deruş sergilenmesi gerekiyor. Ülkemizde bir ezen bir de ezilen sınıf var. Biz ezilenlerin başkaldırısı ezenleri rahatsız ediyor ve bize baskı yapıyorlar. Bizim de yılmadan mücadelemizi sürdürmemiz gerekiyor."

Yaptığımız söyleşinin ardından, bu konuda çıkan bir haberin yanlışlığını düzeltmek istediklerin ve söz konusu düzeltmeyi yayınlamamız konusunda yardımcı olmamızı rica ediyorlar. Asker Akkoç, "bizim yaptığımız ilk eylemimizde Evrensel Gazetesi'nde bir yazı çıktı. Yazıyı gerçekten beğendik. Okul sorunlarına değinen güzel bir yazıydı. Yazının yanlışlık olan kısmı ise, 'velilerin imza topladığı ve okul müdürüne verdiği', okul müdürünün de o imzaları almayıp attığı, şeklindeki ifadeler yanlıştır. İmza gelse ilk olarak bize geliyor. Geçen yıl bir imza kampanyamız olmuştur, onu da gerekli yerlere ulaştırdık. Bizim ricamız bu gibi konularda sorunun muhatabıyla görüşürlerse daha az yanlışlık olur." (İstanbul)

Öğrenciler okul için eylem yaptı

Gaziantep'in Şahinbey ilçesine bağlı İncirlikaya Mahallesi'nde okul isteyen öğrenci ve veliler eylem yaptı. 1999 yılında Gaziantep Büyükşehir Belediyesi tarafından imar edilen mahalleye 9 yıldır okul yapılmamış. Aileler çocuklarının şehir merkezinde taşınmalı eğitim görmelerini kendilerinin ve öğrencilere hem maddi hem manevi zarar verdiğini ve söz verilen okulun yapılmasını istediklerini belirtiyorlar. "Eğitim hakkımız söke söke alırsız", "Okul yolunda ölmek istemiyoruz", "700 öğrenciyiz ama okul yok" sloganlarıyla eylemi tamamladılar. (H. Merkezi)

İşçi-köylü'den

Gücünü kitlelerden alan gazetemizin kampanyası üzerine...

Gazetemizi geniş kitleler içinde tanıtmaya, okur sayısını artırmaya, niteliğini yükseltmeye hedeflediğimiz kampanyamızın her bir alanında nasıl hayat bulacağını belirlemek için düzenlediğimiz okur toplantılarında yedisini daha Bursa, Ankara, Erzincan, Dersim, Malatya, Diyarbakır ve Çukurova'da gerçekleştirdik. Geçtiğimiz yıl birçok ilde yaptığımız okur toplantılarında okurlarımızın önerisi üzerine şekillenen kampanyanın belirli bir içerikle derinleştirilmesinin ardından yeniden okurlarımıza giderek kampanyayı detaylandırmak ve somutlamak hedefimizi ve şu ana kadarki toplantılarda bu yönlü verimli adımlar attığımızı da açıklar.

Geçtiğimiz dönem düzenlediğimiz okur toplantılarında bulduğumuz yüzlerce okurumuzun önerileri, yorumları, eleştirileri gazetemiz için oldukça değerlidir. **Birbirinde bağımsız olarak ifade edilen düşünceler okur-gazete ilişkisinin geliştirilmesinde ve gazetemizin içerik ve biçimsel olarak daha ileriye taşınmasında, eleştiri ve özeleştirilerin yapılmasında ve yoldaşlık ilişkilerinin geliştirilmesinde önemli deneyimler kazanmamızı sağladı.**

Gazetemiz, Yeni Demokratik Devrimin hedefleri ve programı çerçevesinde devrimci mücadelemizin siyasi çizgisini yaymada ve politikalarımızı aktarmada önemli bir işleve sahiptir. Bir örgütlenme aracı olarak devrimci düşüncelerle yeni tanışan insanların örgütlülüğe doğru adım atmasında, dünyaya yeni bir pencereden bakmasında küçümsenmesi mümkün olmayan bir araçtır. Gazetemiz aynı zamanda devrimcilerin siyasi eğitimine de yardımcı olmaktadır. Sıradan burjuva-feodal medyada olduğu gibi belirli çıkar gruplarının savunusunu yapmamaktadır. Son süreçte burjuva-feodal medyaya bizzat Genelkurmay Başkanı tarafından verilen "gazetecilik dersi" ve ardından kulak çekme pratikleri sonucu medya kuruluşlarının derhal nasıl hizaya girdiklerine ve Başbuğ'un ifade ettiği "doğru tarafa" geçtiklerine tanık olduk. Onlar zaten "doğru taraftaydı" ancak arada bir ayar yapılması gerekiyordu ve bu ayar da yapılmıştı. Çünkü onlar güçlerini bu iktidar sahiplerinden almaktadırlar. Bizler ise gücümüzü holdinglerden veya reklam veren sermaye gruplarından değil halktan ve devrimden almaktayız. Devasa medya holdinglerinin yanında küçücük bir su damlası gibi duran devrimci yayınların gerçek gücünü de burada aramak ve geliştirmek gerekir.

Tirajı en yüksek olan bir gazetenin okurlarının mahalle mahalle, ev ev gezip gazetesini dağıttığına tanık olunmuş mudur? Ancak gazetemizin okurları, bunu her sayıda yapmaktadır. Çabamız bu ağı geliştirmek, okurlarımızın gazetemizi kitlelere daha fazla ulaştırmasının önemini anlatmaktır. İşte bu yüzden de tüm okurlarımızı dağıtımların dışında/ötesinde bir gazete de bir başkası için almaya çağırıyoruz. **Bir gazete de okuldaki sıra arkadaşın için, bir gazete de kapı komşun, bir gazete de çalıştığın işyerindeki mesai arkadaşın vb. için alınır.** Bu şekilde, adım adım gelecek, güçlenecek ve daha fazla kitleye ulaşabilecektir gazetemiz, dolayısıyla düşüncelerimiz, ideallerimiz...

Kısacası anlaşılması gereken odur ki: **bağımsız, halka dayanarak, sistemle ideolojik-politik bir bağı bulunmayan, devrimci, gerçeklere dayanan bir yayın çizgisi izlediği için okurlarıyla ilişkisi de müşteri-satıcı ilişkisi değil yoldaşlık ilişkisidir.** Dolayısıyla okurlarımızın eleştirileri, katkıları muazzam öneme sahiptir ve okurlarımızın gazeteden beklentilerinin yanı sıra gazetemizin de okurlarımızdan beklentileri bulunmaktadır. **Gazetemizin, sesimizin yeni insanlara ulaşması için dağıtılması, canlı ve renkli bir yayın olabilmesi için yazı, haber vb. ile beslenmesi, daha nitelikli bir hale gelmesi için de değerlendirilmesi oldukça önemlidir.**

Yine bir diğer önemli nokta da kampanyamızın süreç içinde gelişen tüm gündemlerle birlikte ele alınmasıdır. **Ülke ve dünya gündeminden kopuk hiçbir kampanyanın başarı şansı yoktur.** Kürt illeri yangın yerine dönmüşken, ekonomik kriz nedeniyle halkımızın sırtına bir yük daha binirken, öğrenci gençlik '80 kalıntısı YÖK'ün kuruluşuna hazırlanırken gazetemizin kampanyasını bu gündemlerden soyutlayarak ele almak hem olanaklı hem de doğru değildir. Bunun araçlarını yaratmak mümkündür. Çünkü gazetemiz işçi-köylü imha ve inkara uğrayan **Kürt halkının** sesidir, yoksullukla boğuşan **emekçilerin** sesidir, geleceği elinden alınan **halk gençliğinin** sesidir. Bunun yanı sıra bir diğer yanı ise ülke ve dünya gündemlerinin yoğunluğu kampanyayı yürütmemenin de bir gereğesi olamaz. Ülke gündemi, bizim gibi faşist diktatörlükle yönetilen tüm ülkelerde her daim yoğunudur. Zaten bu olgu, gazetemizin değerini daha bir anlamlı kılmaktadır.

1500'den fazla öğrencinin aynı anda eğitim görebilmek için, servislerle başka bir okula gitmesi gerekiyor. Servislerin ayrı bir hikâyesi var, alınana kadar epey uğraştırmış velileri. Bir öğretmenle sohbet etmek istiyoruz, isim vermek istemeyerek düşüncelerini ifade ediyor; "Bu uygulamaların yanlışlığını belirtmek için özel bir çabaya gerek yok, yapılan yanlışlıklar ortada zaten." Okulun her tarafına iskele kurulmuş halini fotoğraflamak istiyoruz, içeriden birisi "çekmeyin yasak!" diyor. Kim yasakladı diye sorunca, "Müdür, yetkili firma" diye baştan savma cevaplar veriyor.

Öğrenciler güçlendirme çalışmalarını nedeniyle, **Şehit Temel İlköğretim Okulu'na** gidiyorlar. Toplantı yapmak üzere okula giden velilerle birlikte okula vardığımızda, Şehit Temel İlköğretim Okulu'nun, Okul Aile Birliği'nin de imza toplayarak İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'ne gideceğini öğreniyoruz. Onlar da zaten sıkışık olan okulun, tadilat nedeniyle gelen öğrencilerden dolayı iyice sıkışmasında şikâyetçiler. Bir süre beledikten sonra aileler toplantı için ayrılan odada biraraya geliyorlar ve servislerle ilgili sorunlarını dile getirmeye başlıyorlar. Herkesin taşımaya müsait yeni araçlar istemesinden dolayı, eski araçlara kimsenin binmek istemediğini, daha önce atlatılan kaza risklerinden sonra bunu kabul etmeyeceklerini belirtiyorlar. Bir süre daha devam eden tartışmaların ardından aileler bütün araların taşımaya uygun derecelerde olması için baskı yapma kararı alıyorlar.

gelmez. **MEB tarafından verilen talimatlar doğrultusunda bu uygulamalar yapılıyor** şeklinde savunma yaptığını anlatıyor. Araçların eski olmasından kaynaklı birkaç kez frenleri patlayarak kaza tehlikesi atlattıklarını ve velilerin çocuklarının can güvenliği için ciddi derecede endişelendiğini vurguluyor. İl ve İlçe Milli Eğitim ile görüştüklerini, Okul Müdürü'nün birçok yerle görüştüğünü, ancak sonuç alamadıklarını ifade ediyor. Görüşmelerden sonuç çıkmayınca Okul Aile Birliği'nin eylem kararı aldığını belirten **Asker Akkoç**, "Çocuklarımızın nakil edildiği okula, yani bizim okulumuza 3 km uzaklığındaki okula, yaklaşık 2 bin veli ve öğrenci ile birlikte yürüyüş yaptık. Bakanlıktan, İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'nden, bizim okulun müdürünü arayarak, 'durdurun, engelleyin, öğrencilerin yürütmesine izin vermeyin' şeklinde talimatlar yağdırdılar. Buna rağmen bizi engelleyemediler ve yürüdük. Bu eylemimizden sonra yetkili makamlar çağırarak görüşmelerini alıp taleplerimizi dinlediler ve sorunu çözeceklerine dair vaatlerde bulundular. Bir hafta, 10 gün 15 gün beklemize rağmen gene bir sonuç alamadık."

Eylem sırasında polis, sivil ve resmi olarak yığınak yaptığını, akrep ve panzerlerle ciddi bir şekilde psikolojik baskı oluşturulduğunu ifade ediyor **Akkoç**. Ayrıca vaatler vererek zamana yaymayı ve velilerin birlikteliklerinin dağılmasını, "eylem yaparak da bir şey elde edemedik" havasıyla örgütülüğünü dağılmasını bekledikleri çok açık diyor. İkinci bir eylem kararı aldıklarında, veli-

TC'nin Kürt halkına ve silahlı güçlerine karşı yürüttüğü imha ve inkar siyaseti bütün şiddetle devam ediyor. Şiddetin dozu arttıkça gerillanın direnişi ve Bezele Karakolu baskını örneğinde de görüldüğü gibi, ülkenin siyasal gündemini belirleyen gerilla eylemlerinde de artık görülüyor. Kürt ulusal sorununda yok sayma, yok etme politikasının dışında başka bir yol izlemeyen TC, Ulusal Hareket'e, kendisini savunmasında başka bir seçenek bırakmamaktadır. Dolayısıyla Ulusal Hareket'in İmralı sürecinden sonra ortaya koymuş olduğu stratejik hedefinde herhangi bir değişiklik olmamasına rağmen sistemin inkarcı, imhacı siyaseti gerillayı daha aktif bir tutum içine itiyor. Ve önümüzdeki süreçte de bu çatışmalar daha da şiddetli bir karaktere bürünecektir. İçte ve bölgedeki gelişmeler bunu göstermektedir.

ABD'nin yönlendirmesiyle TC'nin, Barzani ve Talabani ile kurduğu resmi ilişki, ABD açısından Irak'ın "istikrarı" veya ABD'nin Irak Kürdistanı'ndaki Kürt güçleriyle sürdürdüğü ilişkinin TC cephesindeki pürüzlerinin giderilmesi anlamına geliyor. TC ise bu ilişki sayesinde Ulusal Harekete karşı savaşını daha geniş güçlerin desteğiyle yürütmeyi planlıyor. Yani, taraflar kendi çıkarları için PKK hareketi üzerinde pazarlık yürütüyor. Bu tabii ki yeni bir durum değil. Ama bunun yeni olması, Kürt Ulusal Hareketi için yaratmış olduğu/olacağı tehlikeleri azaltmıyor.

Şöyle bir tarihi hafızamızı yoklayalım; Kürt halkı arasındaki birliği bozan, aralarındaki güvensizliği derinleştiren olayların başında emperyalistlerin ve bölgedeki gerici devletlerin yönlendirmeleriyle Kürtler arasında yaratılan çatışmalar geliyor. "Böl yönet", "çatışır zayıflat", "tecrit edip yalnızlaştır" siyaseti Kürt topraklarında çoğu zaman hayat bulmuştur.

Bu anlamıyla TC ile Barzani arasında başlatılan son görüşmeler yeni tehlikelerin işareti niteliğindedir. Bu tehlikeli gelişmeleri belli yönleriyle PKK hareketi de öngörmüştü. Son kongrelerinde "Ulusal Birliğe" yapılan vurguları, Irak Kürdistanı'ndaki Kürt önderlik-

lerine dönük yapılan çağrı ve uyarıları bu temelde okumak gerekir. Bundan sonra da bu yönlü çağrılar tekrarlanabilir. Ama ABD'nin Irak'taki bozgunu, Barzani ve Talabani'nin sınıfsal karakterleri, emperyalizmle olan ilişkileri, bölgedeki faşist ve gerici devletlerin mevcut pozisyonları için yaratmış oldukları tehlike vb.

faktörlerden dolayı bütün çağrıları yanıtızsız bırakacaklardır. PKK'yi "tecrit edip yalnızlaştırma" siyasetine de belli oranda destek sunacaklardır. Bilindiği gibi, Barzani daha önceleri de TC'den aldığı destek veya TC güçleriyle birlikte PKK'ye karşı yürütülen operasyonlara dahil olmuştu. Bu operasyonların askeri açıdan sonuçsuz kaldığı bilinmektedir. **Ancak askeri açıdan başarısız kalan bu operasyonlar, Kürt halkı arasında varolan güvensizliklerin derinleşmesi noktasında önemli tahribatlara yol açmıştır.** En azından Türkiye'deki Kürt basınında bu güçlere dair yapılan değerlendirmeleri çok yakından bilmekteyiz. Benzer yaklaşımların diğer taraftan da olacağı açıktır. Dolayısıyla değerlendirmeleri hep ortaya çıkan askeri sonuçlara göre yapmalıyız. Daha da önemlisi bu "böl yönet", "çatışır zayıflat" karşı-devrimci siyasetinin, ezilenlerin birliği üzerinde yaratmış olduğu tahribatları değerlendirmelerimizde asla göz ardı etmememiz gerekir.

Yukarıda dikkat çektiğimiz tehli-

keli işaretler belirlemesini de bu anlayış çerçevesinde ele almak gerekir. TC'nin bu yönlü girişimi, PKK'nin geliştirdiği gerilla savaşının yaratmış olduğu basıncın doğal bir sonucu olarak okunmalıdır. Dün "Aşiret Reisi" diye aşağıladıkları Barzani ile, temsilcileri vasıtasıyla görüşüyorlarsa bu yeni bir durumdur. Yani, TC

leri, yaklaşan yerel seçimlere bağlayarak DTP'yi suçlamaktadır. Yani, söylemek istenen şey; "DTP kaybettığı halk desteğini yeniden kazanmak için fiili bir çatışmada medet umuyor." Tabii ki bu değerlendirmeler yürütülen devlet terörünü gizleme, suçlunun suçunu örtme çabasından başka bir şey de-

Kürt topraklarındaki son gelişmeler üzerine

Eğer bugün Kürt ulusal sorunu gündemin baş sırasını meşgul ediyorsa ve egemen sınıfların iç ve dış politikalarında bu sorun önemli bir noktayı teşkil ediyorsa, bizim soruna yaklaşımımız, bu konuda izleyeceğimiz taktiğin bu somut durumla uyumlu olması gerekir.

imha ve inkar siyasetine destekçi, yatacığı arıyor. Bu aynı zamanda ABD'nin "PKK bizim de Irak'ın da düşmanıdır" tezi üzerinde pratik tutumlar geliştirme planıdır-adıdır. Eğer TC karşı tarafta bu politikasına hizmet eden işaretler almamış olsaydı, böyle bir yönelim içine girmezdi. Bu, kendileri açısından oluşan iç ve dış koşulları en iyi şekilde değerlendirmeye, "Kürt Sorunu yoktur, terör sorunu vardır" gibi uyduruk tezlerini en vahşi biçimde hayata geçirme çabasıdır.

Her cephe de savaş

A. Öcalan'ın avukatlarının yaptığı açıklamada da görüleceği gibi, dışarıda yürütülen saldırıların bir benzeri de İmralı'da yapılmaktadır. Tüm bunlar bize, **her cephe de saldırı ve kuşatma politikasını** göstermektedir. Yerel seçimler öncesi operasyonların daha da sıklaşması, en küçük demokratik tepkiye karşı gösterilen devlet terörü bir kişinin ölümüne, onlarca yüzseverenin tutuklanmasına yol açtı. Egemen sınıf sözcüleri, medyayı bu anti-demokratik uygulamalara karşı gösterilen tepki-

ğildir. Ama şu da bir gerçek ki; her çatışmanın, her olayın belli siyasal sonuçları olacaktır. Devletin psikolojik üstünlüğü ele geçirme ve bunu yerel seçimlerle taçlandırmak için yürüttüğü kapsamlı saldırılar çok farklı sonuçlara yol açabilir. "Baskılar direnmeye yol açar" esprisi burada DTP lehine somut bir olguya dönüşebilir. Amed ve Dersim belediye başkanlıklarını hayal edenler, Kürt illerinde ellerinde olan yerel yönetimlerin bir bölümünü de kaybedebilirler.

Diğer faşist burjuva partilerin ise bu konudaki umutları önemli oranda tükenmiş durumdadır. Onlar tüm umutlarını irkçı-soven politikalarından etkilenmiş olan kitlelere bağlanmış durumdadır. Deniz Baykal ve Devlet Bahçeli ikilisinin son yapılan gösterilerde kolluk güçlerinin izlemiş oldukları tutumları yetersiz gören ve bundan dolayı AKP'yi suçlayan yaklaşımları yalnız faşistlerin sahip olduğu ruh halinin göstergesi değil, aynı zamanda da irkçılık ve şovenizmde etkilenmiş olan kitlelerin desteğini alma çabasıdır. Kısacası, egemen sınıf

sözcüsü partiler irkçılık ve şovenizm konusunda tam bir yarış içindedir.

Süreç ve devrimci tutum

Yukarıda altını çizdiğimiz gibi, egemen sınıfların sözcüleri "terörizm karşı mücadele" adı altında başta Kürt halkı olmak üzere tüm emekçi-

emekçileri yoksulluğa ve sefalete mekruh edenlerdir. Düşman ortaklar. Buna karşı mücadelenin de ortak olması gerekir. Bugün "terörizm karşı mücadele" adı altında durmadan "terör zirvesi" yapanların tek derdi ezilenlerin haklı ve meşru bir zeminde geliştirdikleri mücadeleyi boğmaktır. O halde biz de tüm enerjimizi bu karşı devrimci saldırılara karşı mücadelede yoğunlaştırmalıyız. Bunun için en geniş birliğe önem vermeliyiz. Zulüm ve zorbalığı hedefleyen her başkaldırıya omuz vermeliyiz. Kavganın öznesi, örgütleyicisi olmalıyız.

Bu mücadelede taktiklerimiz belirlerken, içinde geçtiğimiz süreci, gündemi belirleyen öncelikleri ve buna karşı varolan görevlerimizi doğru algılamalıyız. Eğer bugün Kürt ulusal sorunu gündemin baş sırasını meşgul ediyorsa ve egemen sınıfların iç ve dış politikalarında bu sorun önemli bir noktayı teşkil ediyorsa, bizim soruna yaklaşımımız, bu konuda izleyeceğimiz taktiğin bu somut durumla uyumlu olması gerekir.

Bunun pratik karşılığı şudur: Kürt halkına dönük yürütülen mekruh olan imha ve inkar siyasetine karşı tereddütsüz bir tutum takınmaktır. Bu konuda Kürt Ulusal Hareketi ile bir dayanışma içinde olmaktır. Bu yönlü kırdı ve şehirlerde atılan pratik adımlar oldukça önemlidir. Bağımsız tutum, bağımsız çizgi ortak pratik hareketleri dışlamaz. Bilakis onu içerir.

Yeniden tekrarlamakta yarar görüyoruz. Bu somut duruma göre taktik yönelimi belirlemek genel politikalarımıza hizmet eder niteliktedir. Stratejimize hizmet eden bu taktiği yaratıcı ve militan bir tarzda uygulamak; merkezi görevimize, kitle çalışması perspektifimize olumlu katkılar sunacaktır. Kitlelerin politikaya ilgisinin arttığı, egemen sınıflar ile ezilen Kürt ulusu ve diğer emekçiler arasındaki ilişkilerin kıstığı bir ortamda, doğru araç ve yöntemlerle, ısrarlı bir temelde süreç müdahale etmek her bakımdan kavrayışımızın derinleşmesine, kitle bağlarımızın gelişmesine ve militan bir çizginin yaşama geçirilmesine büyük katkılar sunacaktır.

Sınıfsal Yaklaşım

KARAKOLDA ÇAKALDIRLAR, ZİNDANLARDA SIRTLAN; AMED'DE KEDİ OLURLAR, DERSİM'DE TAVŞAN!

Ne kendileri ne de efendilerinin hiçbir konuda hesapları tutmuyor... Ne büyük projeleri, ne de kısa vadeli programları yürütüyor. Büyük iddialarla yaptıkları çıkışlar, daha birkaç adım atmadan **fiyasko**yla sonuçlanıyor. Krizden krize sürükleniyor, bunalmı içerisinde debelediyorlar...

Bu yüzden çareyi daha fazla saldırgan politikalar üretmekte, tehdit ve şantajı başvurmakta buluyorlar. Tam da bu nedenle şiddetin dozu artıyor, emperyalist ve faşist terör mekanizması azgın biçimde devreye sokuluyor. Ezilen halk ve ulusların direnişi yangını büyütüyor, gökyüzünü **kızılaştırıyor**...

Göreve başladığında her şey hâkim ve kendinden emin havalarda yola koyulan, özellikle de medyayla ilişkilerde medeni pozlar takınan "Başbuğ'un; Bezele baskınıyla ilgili Taraf gazetesinde yayınlanan haberler üzerine düzenlediği beşi bir yerdedik basın toplantısıyla sergilediği tablo, eylemin bilançosunu resmetmekten başka, maskenin çok erken düşmesini de anlatıyordu.

"Hizaya gelin" komutuna ilk yanıtı veren ortak da gereğini yapmak üzere yola koyulmakta gecikmedi.

Bir yandan İmralı'da Öcalan'a yönelik baskı ve saldırılar yoğunlaşırken, diğer yandan Amed ve Dersim'e yönelik geziler ile nazır yoklama turlarına kalkışma gâfletine düşüldü. Bunlar ya ne yaptıklarını "**bilmiyorlar**", ya da gerçekten yeterince halk dayağı yememişlerdi.

Sadece Tayyip'i özel olarak karıştırmaya hazırlanan Amed değil bütün Kürt illerinde günlerce, Baykal ve Bahçeli faşistlerinin deyimiyle "**kitlesele ayaklanma**" gerçekleşti, günlük yaşam felç oldu. Ama doğrusu özel konuğu nedeniyle Amed bir başkaydı. **Bush** bile Bağdat'a daha rahat ve güvenli sokulabilmişti. Aynı tablo, dibinde bomba aranan Munzur görüntüleriyle Dersim'de de yaşandı...

Uzağa gitmeye gerek yok, **Oramar** (Dağlica) baskınının ardından gerçekleşen "sınırlı" sınır ötesi hareket Zıp direnişi ile yanıtlanmış, ABD ile "**mükemmel**" bir ilişki kurulduğu ilan edilmiş, Kandil ve diğer kampların sürekli hava saldırısına uğratıldığı bir süreç başlatılmıştı. İşlerin yolunda gitmediği, "**katılları önleyemiyoruz, esas sorun burada**" tarzında verilen beyanlarla ortaya serildiğinde, kamuoyu, bu sürecin

bir aldatmaca olduğunu sezmeyle başlamıştı.

Bu dönem, Türkiye Kürdistanı'nda eylem ve direnişlerin, operasyon ve saldırıların tırmanmasına tanık olundu. Faşist diktatörlük baskı ve terörü ülke çapında yoğunlaştırmaya başladı. Provokasyonlar ardı ardına geldi. Yasaklamalar, tutuklamalarla birlikte, DTP'ye yönelik kampanyaya hız verildi. **Bezele** baskını bu savaş ve direniş döneminin zirvesidir. "**Beli kırıldı**", "**sadece uzaktan kumandalı eylem yapabiliyor**", "**bir-iki kişiyle iş yapıyor**" vb. denilen Kürt Ulusal Hareketi karşısında sağlanmak istenen psikolojik üstünlük faaliyetinin çökmesidir.

Bu eylem, bütün çabalara, tehdit ve şantajlara karşın burjuva medyada belli bir tartışma başlattı. Geri bir zeminde ve yanlış sonuçları içeren boyutlar taşısa da, egemen söylemle çatışan ve dayatılan tarzı sorgulayan görüşler ileri sürüldü. Resmi açıklamalara güvensizlik ifade eden düşüncelere yer verildi. Bu kafa karışıklığı ve kaos uzun bir zamandır ilk kez yaşanıyordu. Daha önemlisi, devam eden haftalarda meydana gelen gelişmeler, İbre'nin daha çok AKP-TSK aleyhine dönmesine neden oldu.

Bunda, **Engin Çeber**'in poliste başlayan Metris'te devam eden işkencece alçakça katledilmesi olayının kamuoyuna yansımaları vesilesiyle, son dönemde polis "**altın yıllarına**" döndüğü gerçeğinin ayrıntı olarak ve unutturulmaya çalışılan "**hapishanelerdeki tecrit ve işkence gerçeği**"ne dair ortalaşa saçılan önemli bir rol oynadı. Bir diğeri, hiç kuşkusuz **Öcalan**'a

yönelik saldırı ve işkence politikasıydı. Pek tabii ki bunun karşısında Kürt ulusundan halkımızın yüz binlerle sokaklara, alanlara çıkarak, çok çeşitli eylemlerle büyük bir **sahiplenme iradesi** sergileyerek gösterdiği tepkiydi.

Durum komprador patron-ağa devleti açısından her bakımdan sarıpa sarmaktadır. Üst üste "**terör zirvesi**" toplamışlar, konuyu MGK'da tartışmışlar, işin içinden çıkamayınca sorunu komisyon ve kurullara havale ederek "**çözüm**"lerdir. Ölümünden öte köy yoktur. Katliam, baskı ve terörün dozu alabildiğince artırılacaktır. İşlerin daha da çıkmaza girmesi belli bir kesim için anlam ifade etmemektedir. Bu bir savaşır ve sonunda kadar ne gerekiyorsa yapacaklardır. Ancak, emperyalistlerin çeşitli hesapları gereği başka planların parçası olanlar, süreci farklı bir yöne kanalize etme gayretindedir. Aralarındaki çatışma ve çelişki de bu yüzden yaşanmaktadır.

Diğer yandan emperyalist-kapitalist sistemdeki ekonomik krizin Türkiye'de alacağı boyut, başka bir ifadeyle getireceği **yıkıma** ilişkin, patron kulüpleri temsilcilerinden gelen uyarı ve öneriler doğrultusunda atılacak adımlar belirlenmeye çalışılmaktadır. Sınıf hareketini küçümseyerek pervasızca dillendirilen, "**en büyük risk kadem dizminatları**", "**ya işten atılacak ya da yeni esnek çalışma uygulamasına herkes uyacak**" desturları, İlişizlik Sigortası'nı kullanma hesapları, işten atma planları, şimdiden bir dizi fabrikada başlatılan ücretsiz izin uygulamaları ve çalışma koşullarının ağırlaştırıl-

ması, "**saldırıların/savaşın**" başladığını göstermektedir.

Yerel seçimlere 5 ay kala AKP hükümeti köşeye sıkışmıştır. Tayyip, gizli kapaklı girdiği Amed ve Dersim'de zor bela toplanan bir-iki yüz kişiye iki dakikadan fazla konuşmadan kaçıp gitmiştir. "**Kriz bizi etkilemez**." diye dursun, borsa ve döviz piyasası allak bullak olmuş, reel sektör çoktan sarsıntıya girmiş, ekonomiyi hükmeden patronların uyarı ve talimatları doğrultusunda kendi bakanları peş peşe tekzip demecileri yayınlamaya başlamıştır. İşbirlikçi konfederasyonlardan medet umanın, krizin boyutlarını hesaplamamanın faturasını bu alanda ortaya çıkacak **devrim ve direniş**le de pahalı ödeyecektir.

Çaresizlikleri teslimiyeti değil daha fazla saldırganlığı getirecektir. Atılan her geri adım, ileriye doğru yapılmak istenen hamle için tahkimat ve zaman kazanma hedeflidir. Düşmandan merhamet ve iyi niyet bekleyenler, **sınıf** olgusunu ihmal etmekle büyük bir hataya düşerler ki en büyük yanlığı odur. Adalet Bakanı'nın Engin Çeber'in katledilmesi nedeniyle dilediği özür, olayın kamuoyuna belgelenecek teşhir olması karşısında yapılmak istenen bir manevradan ibarettir. Binlerce katliam ve cinayet gerçekleştirip, bir tanesinden özür dileyerek dillendirilmesini temiz çıkarma kurnazlığı bunlara mahsustur. Kaldı ki onun da gereğini yapmamak için (katiller ve işkencecilerin cezalandırılması bakımından) ellerinden gelen bütün çabayı gösterecekleri kesindir.

Süreç daha çok Engin Çeber ve **Ahmet Özkan**'ların (Doğubeya-

zıt, 20.10.08) katledilmesini getirecektir. Faşist diktatörlüğün polisleri, jandarması ve gardiyanları, gözaltında, zindanlarda ve sokaklarda; işkenceyle, kurşunla daha çok devrimciyi, yurtsever ve ilericiyi katletmek zorundadır. Son haftalarda olduğu gibi değil gençler, **10-15** yaşında yüzlerce hatta binlerce çocuk, **70-80** yaşındaki insanlar da tutuklanmalıdır... Saldırıya görüyorlar ki **yangın** daha da büyümekte... Yangının kendiliğinden reflekslerle büyümesi, etki-tepki yasasına göre şekillenmesi başka bir şey, doğru bir yöne sevk edilip zalimlerin şatolarını kuşatmasını sağlayarak **kılcık hasarlar** bırakması başka bir şeydir. Daha önce de değişik vesilelerle vurguladığımız gibi **surun** buradadır. Bunun damarları sınıf mücadelesinin gelişmesiyle birlikte daha **belirgin** biçimde ortaya çıkmıştır. Bu damarları tıkayan ideolojik ve siyasal mikropların böylesi koşullarda alt edilmesi de daha **elverişli** hale gelmiştir.

Tarihsel fırsatların **cömertliği**, çözüm yollarına ulaşmada kolaylık sunmalarından ötürüdür. Bunun yolu **hiç tereddütsüz** sınıf savaşımına atılmak ve ön safa geçmekte karşılığını bulur. Sınıf bilinci, anın savaş deneyimi içerisinde **çözüm yollarını** ve günün doğru politikalarını şekillendirecektir. Marksist ideolojisi bilimsel niteliğe kavuşturan, Leninizm ve Maoizm evresinde nitel seviyeleri sıçranan yolculuk böylesi aşamalardan geçmiştir. İbrahim yoldaşın kısa ama komünizme **köşe taşı** olan yaşam öyküsü de bu **derinlik** içerisinde proletarya partisine programatik temel kazandırmıştır...

Dayanışma direnişi büyütüyor!

Sendikaya üye olduğu ve sendikal faaliyet yürüttüğü için işten atılarak greve başlayan **DESA** işçisi **Emine Aslan**'a destek vermek için **Almanya Tekstil İşçileri Sendikası** üyeleriyle birlikte İstiklal Caddesi'nde bulunan DESA bulunan mağazaya giden TEKSİF üyesi 2 işçi gözaltına alındı. 14 Ekim 2008 tarihinde öğlen saatlerinde yabancı sendikacılarla birlikte mağaza yetkilileriyle görüşmek isteyen işçiler ve gazeteciler mağaza müdürünün engellemesiyle karşılaştı. Sendika üyeleri yetkililerle görüşmeden mağaza önünde ziyaretine ilişkin bir açıklama yaparak sendikal örgütülüğün önündeki engellerin kaldırılmasını istedi.

Açıklamayı okuyan Yrd. Doç. **Şule Dalda**, Alman sendika üyelerinin yaptığı ziyaretin DESA işçilerine destek amaçlı olduğunu ve bundan sonra da Alman işçilerin DESA işçilerine destek vermeye devam edeceğini belirtti. Açıklama sonrası mağaza müdürünün şikâyeti üzerine mağaza önüne gelen polisler, TEKSİF üyesi **Sedat Kaya** ve **Asalettin Aslan**'ı gözaltına alarak Beyoğlu Emniyet Müdürlüğü'ne götürdü.

DESA Direnişiyle Dayanışma İs-

tanbul Kadın Platformu üyeleri ve çok sayıda kadın da, sendikacıların gözaltına alındığı DESA'nın Beyoğlu mağazasının önünde 18 Ekim günü basın açıklaması yaparak Emine Aslan ve DESA'da direnişe devam eden işçilere destek verilmesi çağrısını yaptı-

"Novamed'de kazandık, DESA'da da kazanacağız" pankartını taşıyan kadınlar "Emine Arslan

yalnız değildir", "DESA sendika düşmanıdır", "Yaşasın kadın dayanışması" sloganlarını atarak açıklama yaptılar.

Açıklamayı okuyan **Yasemin Öz**, DESA işçilerini yalnız bırakmayacaklarını belirterek, "Düzce'de sendikal örgütlenmenin başını çeken fabrikada çok düşük ücretle çalıştıktan sonra evde de ücretsiz çalışan ve tarlada fındık toplamaya giden kadın işçilerin yanındayız" dedi. Açıklamanın ardından kadınlar, DESA ürünlerini boykot etmeye çağıran bildirileri mağaza önünde dağıttılar.

Yaklaşık 3 aydan beri atıldığı fabrikasının önünde direnişini sürdüren, işine sendikali ve sosyal haklarını kazanmış olarak geri dönünceye kadar direnişe devam etmeye kararlı olan Emine Aslan'ın kitle örgütleri ve sınıf dostları tarafından sahiplenilmesi direnişi kamuoyuna taşırken DESA patronu da bir o kadar rahatsız olmuş görünüyordu. Öyle ki Aslan'ın henüz 11 yaşında olan kızı **Hatice Aslan** evinin önünde oy-

narken 19 Ekim günü motosikletli bir kişi tarafından kaçırılmaya çalışıldı.

Konuyla ilgili 22 Ekim'de bilgi veren Emine Aslan motorun tutukluluk yapması üzerine kızı Hatice'nin kaçabildiğini söyleyen bu olayın aslında kendisini yıldırma amaçlı olduğunu farkında olduğunu söyledi. Çocuklarının geleceği için mücadele ettiğini de söyleyen Aslan, kendisine korkutmak ve gözdağı vermek istediklerini, ancak bu tür saldırılara karşı haklı davasından vazgeçmeyeceğini söyledi.

Deri-İş Sendikası da, Emine Arslan'ın ailesine yönelik saldırı hakkında suç duyurusunda bulundu. Bakırköy Adliyesi önünde bir araya gelen Deri İş üyeleri adına açıklama yapan Deri-İş Genel Başkanı Musa Servi Düzce'de 179, Sefaköy'de 122 gündür işe sendikali dönme talebiyle başlattıkları direnişin sürdüğünü söyledi. Desa patronunun üyelerini rüşvetler ile sendikadan istifaya zorlandığını belirten Servi, üyeleri üzerinde baskıların arttığını da sözlerine ekledi.

Servi'nin bu davranışların kabul edilemez olduğunu belirtmesinin ardından sendika yöneticileri ve üyeleri Desa patronu hakkında Bakırköy Adliyesi'ne suç duyurusunda bulundu.

(İstanbul)

Sendikaya "gürültü kirliliği" cezası

Bursa Valiliği kendi devletinin yasalarını da hiçe sayarak faşist uygulamalarına devam ediyor. Bursa Büyükşehir Belediyesi'nin kuruluşu olan Bursa Ulaşım AŞ'den ihale ile Evin Taşımacılık AŞ adlı taşeron firmaya devredilen sarı belediye otobüs şoförleri TUMTİS'e üye oldukları için işten atılmışlardı. Şoförler, 150 gündür sendikali olarak işlerine geri dönmek için mücadelelerini sürdürüyorlar.

Sendikanın ve şoförlerin bu onurlu mücadelesi başta Belediye Başkanı'nı ve Bursa Valiliği'ni rahatsız ettiği için "gürültü kirliliği" yaptıkları gerekçesiyle ve "kamu güvenliğini tehlikeye atıyor" denilerek 1248 YTL idari para cezası kesildi. Eylem devam ettiği takdirde bu ceza 6.428 YTL'ye çıkarılacak.

Valiliğin bu uygulamalarına karşı **TUMTİS Genel Sekreteri Gürel İlmaz** ve **Şube Başkanı Ahmet Güllü** yaptıkları açıklamalarda "Bu hukuksuz bir uygulamadır. Biz bu cezayı dikkate almadık, eylemlerimizi devam ettiriyoruz. Alkış olmadan, slogan atılmadan konuşma yapılmadan eylem olur mu?" dediler.

(Bursa)

BEDAŞ'ta taşeron işçiler iş bıraktı

BEDAŞ'ta çalışan taşeron işçiler, BEDAŞ yönetiminin keyfi uygulamaları nedeniyle 21 Ekim 2008 tarihinde iş bırakma eylemi gerçekleştirdi. Yaklaşık 60 taşeron işçisinin katıldığı iş bırakma eyleminin BEDAŞ'ın Avcılar ve diğer işletmelerine de yayılacağını belirten işçiler, talepleri kabul edilene kadar eylemlerine devam edecekleri uyarısını yaptılar.

İşçiler adına gazetecilere açıklama yapan Küçükköy BEDAŞ İşyeri Temsilcisi **İmam Balsever**, taşeronlaştırmanın Türkiye'de işçilerin başına neler getirdiğini Tuzla örneğinden gördüklerini söyleyerek, kendilerinin de aynı yola sürüklenmesine izin veremeyeceklerini belirtti.

(İstanbul)

Ankara Büyükşehir'den zam üstüne zam...

Ekmeğe, suya, doğalgaza üst üste yaptığı zamlarla tepki toplayan Ankara Büyükşehir Belediyesi, bir yıl içinde ulaşım ücretlerine ikinci kez zam yaparak halkı isyan ettirdi. 15 Ekim Çarşamba gününden itibaren uygulanan fiyatlara göre, özel halk otobüsleri, EGO ve metro indirimli ulaşım ücreti 120 YKR'den, 140 YKR'ye; tam bilet ücretleri de 150 YKR'den 170 YKR'ye çıkarıldı. Dolmuş seferlerinde ise en kısa mesafe 170 YKR, uzun mesafe ise 2 YTL oldu. Ulaşım ücretlerine bu kadar sıklıkla zam yapılmasına Ankaralılar "**Melih Gökçek bizi evimize hapsedmek istiyor**" şeklinde tepki verdi.

Emekçiler, zamların geri alınması talebiyle yürüdü

Ulaşım ücretlerine % 13 oranında zam yapılması emekçilerin hareketi geçirdi. 10 Ekim Cumartesi günü öğlen saatlerinde, TMMOB Ankara İl Koordinasyon Kurulu (İKK) ile KESK Ankara Şubeler Platformu öncülüğünde Kızılay'da bir araya gelen emekçiler "**Ulaşım zammı geri çekilsin**" pankartı ve dövizlerle Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı'na doğru yürüyüşe geçtiler. Çeşitli sloganlarla yürüyen kitleyi, polis Atatürk Bulvarı girişine bariyer kurarak engellemeye çalıştı. Yapılan görüşmeler sonunda kitlenin Belediye önüne yürütmesine izin verildi. Burada açıklamayı, KESK Ankara Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü **Hasan Karakaya** yaptı. Karakaya, Gökçek'in on yıl önce yapılan petrol fiyatlarındaki artışa bahane ederek bir yıl içinde ikinci kez ulaşım zammı yaptığını söyleyerek, "petrol fiyatlarında artış" gerekçesinin hiç inandırıcı olmadığını, petrolün varil fiyatının 75 dolar seviyesine düştüğünü belirtti.

Elektrikte zammın, özelleştirmelerle birlikte aylık tarifeyle bağlandığını, Haziran'da doğalgaza zam yapıldığını, sağlık standartlarına uygunluğu hala tartışma konusu olan Ankara sununun Mayıs ayında itibaren % 4.5 oranında zamladığını hatırlatan Karakaya, yeni tarifeyle göre bir kişinin aylık ulaşım ücretinin 100 YTL'yi bulduğunu, tüm bunlara rağmen memur maaşlarına ise sadece % 4 artı 4.5 oranında zam yapıldığını söyledi.

(Ankara)

Unilever işçileri ilk kazanımlarını elde etti

Aylar önce sendikali oldukları için işten atılan TUMTİS üyesi işçilerin geçtiğimiz günlerde görülen işe geri dönüş için açtıkları dava, işçilerin kazanımıyla sonuçlandı.

Unilever işçileri aylardır süren direnişlerinde **ilk hukuksal kazanımı** elde ettiler.

Unilever Firması'nın Çipa ve Şimşek depolarında çalışan ve aylar önce sendikali oldukları için işten atılan TUMTİS üyesi işçilerin geçtiğimiz günlerde görülen işe geri dönüş için açtıkları dava, işçilerin kazanımıyla sonuçlandı.

İş Mahkemesi, yapılan son duruşmada, işten atmaların sendikal örgütlenmekten kaynaklandığını ve sendikali olmanın anayasal bir hak olduğunu belirtti. Patronun mahkeme kararına uyması durumunda, 22 işçinin işe dönmesi gerekiyor. Gebze 2. İş Mahkemesi'nde işçiler lehine sonuçlanan davaya göre, patronlar, işbaşı yaptırmamaları durumunda işçilere 4 aylık tazminat ve 12 aylık maaş cezası ödeyecekler. TUMTİS Sendikası tarafından, kararın ardından yapılan açıklamada, Unilever'de, **27 Mayıs**'tan bu yana verilen haklı mü-

caledenin **kazanımla** sonuçlandığına yer verilerek, direnişe katılan işçilere ve destek veren tüm kurumlara teşekkür edildi.

Unilever'de geçtiğimiz Mart ayında başlayan sendikal çalışmayı, patronların haber almasıyla birlikte önce 6 işçi, daha sonra 25 Mayıs'ta da 81 işçi işten atılmış, atılan işçiler 27 Mayıs'ta direnişe başlamıştı. Bu süre içinde direniş, içeride çalışan işçilerin de desteğini almıştı.

İşe iade davasında elde edilen bu kazanımdan sonraki günlerde, 20 Ekim günü direnişteki işçileri ziyaret eden uluslararası bir heyet ziyaretin ardından yaptığı açıklamada, Unilever işçilerinin direnişini yurtdışında da duyuracaklarını ve bu yönlü bir kampanya yürüteceklerini açıkladı.

Patron mahkeme kararına karşın uzlaşma yönünde bir adım atmadığı için, Unilever işçilerinin fabrika önündeki bekleyişleri hala sürüyor.

(Kartal)

Ankara Üniversitesi'nde yemekhane işçileri kazandı

Talepleri kabul edilene kadar boykot eylemini sürdüreceğini bildiren Üniversite Meclisi, bu kararlılığını boykot eylemine devam ederek gösterdi.

Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü'nde, taşeron TADAL yemek şirketinin yaz döneminde çeşitli gerekçeler göstererek 4 işçiyi kıdem tazminatlarını ödemeksizin işten çıkarmasını ve bir kısım işçiyi de sürgün etmesini protesto eden yemekhane işçileri ve üniversite öğrencileri başlattıkları boykotun 5. gününde Cebeci Kampüsü'nde yürüyüş eylemi gerçekleştirdi.

Yemekhane işçileri, fakülte çalışanları, DISK/OLEYİS temsilcileri ve öğrencilerin de katılımıyla oluşturulan Ankara Üniversitesi Meclisi "**Ankara Üniversitesi'nde taleplerimiz kabul edilene kadar menüde boykot var**" pankartını açıp bir yürüyüş gerçekleştirerek boykotun taleplerini açıkladı.

Üniversite Meclisi taleplerini şu şekilde açıkladı:

- 1- Taşeron TADAL'ın işten çıkardığı işçilerin tamamının yeniden işe alınması ve işsiz kaldıkları süredeki kayıplarının telafi edilmesi,
- 2- İşçilerin sürgün edilmesine son verilmesi,
- 3- İşçilere haftalık 45 saatlik çalışmanın dışında yaptıkları fazla mesailerin ücretlerinin verilmesi, zorla fazla mesai yaptırma uygula-

masına son verilmesi,

4- İşçilere yönelik, küçümseyici ve onu kırıcı davranışlara son verilmesi,

5- Bu yıl yapılacak yemek ihalesinin şartnamesinde, işçilerin iş güvencelerinin ve insanca yaşayabilecekleri ücret almalarının açıkça düzenlenmesi,

6- Kaliteli, sağlıklı ve doyurucu yemek verilmesi.

Bu talepler kabul edilene kadar boykot eylemini sürdüreceğini bildiren Üniversite Meclisi, bu kararlılığını boykot eylemine devam ederek gösterdi. Yemekhane işçilerinin iş bıraktığı, hiçbir öğrencinin yemekhanede yemek yemediği, sendika tarafından **Yemek Kumpanyası** adıyla alternatif yemekhane oluşturulduğu Ankara Üniversitesi'nde boykotun fakülte fakülte yayılmaya, destek bulmaya başlamasıyla TADAL şirketi, işçilerin tüm taleplerini kabul ettiğini açıkladı. Yemek şirketine karşı kazanılan bu zafer, işçi ve öğrenciler arasında coşku ve sevinç yaratırken, süreç, kazanımlar için kararlı ve birleşik bir mücadelenin önemini bir kez daha gösterdi.

(Ankara)

Emekçinin Gündemi

Önümüzdeki süreç ve DDSB'nin önemi

Kabul edelim ya da etmeye- lim bugün insan olarak yaşadığımız koşullardan şikâyetçiyiz. Günlük yaşamımızdan sosyal yaşamımıza, çalıştığımız işten aile ilişkilerimize, kısacası tüm yaşamsal alanlarımızda şu ya da bu oranda şikâyetlerimizin giderek arttığını söylemek abartılı olmayacaktır.

Başta Kürt halkına karşı inkar ve imha politikası olmak üzere, emekçilere karşı kriz gerekçesiyle devam eden neo-liberal politikalar daha da artmaktadır. Bu süreçte işten çıkarmalarla işsizliğin artacağı, her gün yeni zamlarla yaşamın biraz daha çekilmez ola-

cağı, köylünün ürününün elde kaldığı ve kalacağı, üniversitelerde eğitimin daha da yozlaştırıldığı, sağlıkta ise 1 Ekim'de başlayan yeni düzenlemeyle artık parası olanın tedavi olduğu bir sürecin tüm faturası emekçi halka çıkarılmaya çalışılıyor. Bu yetmiyormuş gibi, kriz bahane edilerek yakında kıdem tazminatlarının da kaldırılması hedeflenmektedir.

Aslında bu sorunlar karşısında bugün istenilen düzeyde bir örgütlenmenin karşı koyamaması ya da etkili olmasının nedeni uzun yıllardır sistemin işçi ve emekçilere karşı sürdürdüğü ideolojik tasfiye saldırısıdır. Bu

saldırıların öncelikle işçi ve emekçilerin sınıf örgütleri dağıtıldı ya da etkisizleştirildi. Bugün bu etkisizleştirilmenin sonuçları ile karşı karşıya bulunmaktayız. Bunun için de yürütülecek mücadelede bu ayağı gideremez isek karşı koşulların uzun vadede sınıfa kazandıracağı fazla bir şey olamayacaktır.

Bu nedenledir ki yapılması gereken, öncelikle bu saldırılara karşı ortak mücadele hattının örülmesidir. Bu mücadele cephesi içinde de işçi ve emekçilerin kendi kurumsal yapıları güçlendirilmelidir. Bu süreçler aynı zamanda bunu yapacağı süreçler olmalıdır.

İşçi ve emekçilere yönelik saldırılar karşısında mücadele eden Devrimci Demokratik Sen-

dikal Birlik anlayışı bu süreçte kendisini de eksiklerini tamamlayarak daha güçlü olarak sürece müdahale edebilmeyi hedeflemektedir.

Bu anlamda bugün önüne koyduğu program kurultayını olabildiğince geniş kesimlerin tartışacağı ve katkılarının alınacağı bir süreç olarak düşünmeliyiz. Bu anlamda bu program etrafında bulunan tüm DDSB'liler ile tüm devrimci, demokrat ve yurtsever dostlarımızın da tartışmaya açtığımız programımıza sunacakları katkıları olacağına inanıyoruz. Bu katkıları çıkarmayı düşündüğümüz DDSB Kurultayına Hazırlık Bülteni'nde sunmalarını bekleriz. Kurultayın amacı ve hedefleri ise bültenin ilk sayısında önümüzdeki günlerde ortaya

konulacaktır.

Sonuç olarak; İşçi sınıfını örgütlenme aracı olan bu kurultaya tüm kesimlerden emekçiler, kadınlar, gençler ile sınıftan yana herkesin sunacağı bir katkı olduğunu düşünüyoruz. Bu çalışma aynı zamanda bizim eksiklerimizi görmemizi de sağlayacaktır. Sonrasında hedeflerimizden bir tanesi de mutlaka Devrimci Demokratik Sendikal Birliğimizi kurmaktır. Önceki süreçlerimizde emeği bulunan herkesin bu süreçte de katkılarını sunmaları önemlidir.

Ziraat Mühendislerine “yeterlilik sınavı” engeli

Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı **Gökhan Günaydın**, yönetmenliğe gerekçe olarak sunulan zirai mücadele ilaçlarının kontrollü kullanımını sağlanmasının da doğru olmadığını iddia etti. Günaydın bu iddialarına gerekçe olarak sektörün genel görünümünü anlattı.

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası, zirai mücadele bayii olarak görev yapmak isteyen Ziraat Mühendislerine yönelik olarak, Tarım ve Köyişleri Bakanlığının 11 Ekim 2007 tarihinde yayımladığı yönetmelikle getirdiği sınav uygulamasının 4 Ekim 2008 tarihinden itibaren uygulamaya başlamasının hukuka ve bilime aykırı olduğunu belirterek, yürütmeyi durdurulması talebiyle Yargıtay'a başvurdu. Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı **Gökhan Günaydın**,

önetmenliğe gerekçe olarak sunulan zirai mücadele ilaçlarının kontrollü kullanımının sağlanmasının da doğru olmadığını iddia etti.

Günaydın bu iddialarına gerekçe olarak sektörün genel görünümünü anlattı. İşte yapılan açıklamadan bazı bölümler;

* Avrupa Birliği'nde yasaklanmış olan 134 zirai mücadele ilacının aktif maddesi Türkiye'de halen ruhsatlı olarak satılmaktadır.

* Zirai mücadele teknik talimatları yıllardır güncellenmemekte; yanlışlık ve eksiklikler, sektörlü ve uygulayıcılarını güç durumda bırakmaktadır.

* Sahte ve kaçak ilaç satışlarının, sektörün yasal satışlarının % 5'i boyutuna ulaştığı tahmin edil-

mektedir.

* Türkiye'den ihracata giden tarım ürünlerinde zaman zaman belirlenen limitlerin üzerinde kalıntı tespit edilmekte ve bu ülkelere girişleri yasaklanmaktadır.

* Yaş sebze ve meyvenin % 95'inin tükettiği yurt içinde son derecede yetersiz denetim ortamlarında, uzman olmayan kişiler tarafından gerçekleştirilen yanlış uygulamalar, halk sağlığını açıkça tehdit etmektedir.

Açıklamanın devamında, bu tablonun tüketici yararına değiştirilmesinin, zirai mücadele alanının tek uzman mesleği olan zirai mühendislerinin bilimsel çalışmaları mümkün olabileceği, ancak Bakanlığın, koyduğu sınav uygulamasıyla mühendisleri kendi alanlarından uzaklaştırmaya, dahası mesleklerini yapamaz duruma getirmeye çalıştığı vurgulandı.

“Yetkin mühendislik”, kim için ne için?

İnşaat Mühendisliği alanında başlayan ve zamanla diğer mühendislik alanlarını da kapsayan, öğrencilerin mezun olduktan sonra kendi alanlarında “yetkinleşmelerini” hedefleyen yasal düzenleme, daha önce de gündeme gelmiş ve tepkilerle karşılaşmıştı. Bu düzenlemeye göre inşaat mühendislerinin alanlarından mezun olduktan sonra kendi işlerini yapabilmeleri için “yetkinlik” sertifikası almaları gerekmektedir. Bunun için de bir uzman kurum ya da işletmede düşük ücretle en az beş yıl süreyle staj eğitimi almaları, bu eğitimin so-

nunda sınava girmeleri gerekmektedir. Mühendislerin “yetkinlik” sınavını geçememeleri ise yaşıları boyunca sermayeye ucuz işgücü olarak kalmaları anlamına gelmektedir. Patron örgütleri, mühendislik alanlarında daha fazla uzmanlaşma, daha nitelikli emek iddiasıyla hareket ederken ilgili mühendislik odaları, sermayenin kendi ihtiyacını karşılayabilecek ve aynı zamanda emeğe bağlılığını da azaltacak nitelikte ve yoğunlukta emek kaynağı sağlamaya çalıştığı, bunun öğrenciler açısından sonu gelmeyen bir maraton, kurslara para, sınavlar ve ucuz işgücü olarak kalma anlamını taşıdığı savunmaktadır. (Ankara)

Sendika üyesi oldukları için Temmuz ayında işten atılan Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi personeli seslerini duyurabilmek,

hastane çalışanlarının ve hastaların sürdürdükleri direnişlerine sahip çıkmasını istemek için 14 Ekim 2008 tarihinde hastane

Birleşen işçiler yenilmez...

bahçesindeki Monoblok önünde toplanarak Rektörün haksız tutumundan vazgeçmesini istedi. SES üyesi sağlık emekçileri, “Sağlık işi ekip işidir”, “Ekipte varız, dönerde yokuz”, “Eşitlik ve adalet istiyoruz”, “İnsanca yaşamak istiyoruz” sloganlarıyla hastane bahçesinde yürüyüş düzenledi.

Yürüyüşün ardından Çapa Tıp Fakültesi Dekanlığı'na gelen emekçiler burada alkışlarla Rektörü protesto etti. SES Aksaray

Şube Başkanı **Songül Beydilli** yürüyüş esnasında 1 Ekim itibarıyla yürürlüğe giren SSGSS ile hastalar için paran kadar tedavi, sağlık personeli için ise performans dayalı iş güvencesiz sosyal hakları elinden alınarak çalışma koşulları dayatıldığına dikkat çekerek, sağlık hizmetlerinde yıkılmı amaçlayan bu yasanın bir an önce kaldırılması gerektiğini söyledi.

Beydilli'nin ardından açıklama yapan Belediye-İş 5 No'lu Şube

Başkanı **Nihat Altaş** da bilim yuvası sıfatıyla görev yapan bir üniversitenin sağlık çalışanlarının sosyal ve ekonomik haklarının dağıtımında adaleti gözetemeyen kurumlar olması gerektiğini söyledi. Yıllardır kölelik koşullarında çalıştırılan ve sadece anayasal hakları olan sendikaya üye olma hakkını kullandığı için türlü bahnelerle işten atılan işçilerin bir an önce işlerinin başına geçmelerinin gerektiğini söyledi. (İstanbul)

Tütündeki kota üreticilerin belini büktü

Hatay'ın Yayladağı ilçesinde tütüne konulan kotayla birlikte ekim yapamayan köylüler, tütün yerine buğday ekmeye başladı.

DİHA'ya konuyla ilgili açıklama yapan köylüler yaklaşık 10 yıl öncesine kadar köylünün serbestçe ekimini yaptığını ve tütünden iyi para kazandığını söylediler. Geçmişte 10-15 ton yıllık tütün eken köylülerin bugün bu üretiminin 200-300 kiloya düşürüldüğünü kaydeden köylüler, tütün ekim kotasının çok komik kilolara düşmesine rağmen, kimi köylülerin halen üretime devam ettiğini dile getiriyor.

Bir köylünün 200 kilo tütünden yılda bin 100 YTL para kazandığını vurgulayan üretici köylülerden **Ufuk Mansur** sunları söyledi: “Ben yıllardır tütün ekiyordum. Ama devletin aldığı karar gereği tütün ekimi zorlaştı. Şimdi kara kara ne yapacağımı düşünüyorum. Bazı vatandaşlar ise buğday ekmeye başladı. Ancak buğday ekimi için buralar çok elverişli değil.” (H. Merkezi)

Taşeron şirketler kapı dışarı

DİSK'e bağlı **Dev Sağlık-İş, SES Bursa Şubesi** ve **Bursa Tabip Odası** Uludağ Üniversitesi Hastanesi önünde taşeron şirkette çalışan yüzlerce sağlık çalışanı ile birlikte taşeronlaşmaya ve sağlığın ticarileştirilmesine karşı basın açıklaması yaparak uygulamaları protesto etti.

22 Ekim günü hastane önünde çeşitli sloganlar atarak eylemi başlatan kurumlar adına **Fikret Sarıgüllü** basın açıklamasını okudu.

Sarıgüllü sağlık alanında son on yıldır hayata geçirilen piyasalaştırma uygulamalarının, sağlığı temel bir insan hakkı olmaktan çıkartıp, alınıp satılan bir piyasa malına dönüştürdüğünü belirtti. “Uludağ Üniversitesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezinde aynı işi yapan sağlık çalışanlarının bir kısmı memur statüsünde, ama hasta bakıcı, tıbbi sekreter, teknisyen olarak çok düşük ücretlerle ve iş güvencesiz çalıştırılmaktadır” diyen Sarıgüllü'nün ardından Dev Sağlık-İş Genel Başkanı **Arzu Çerkezoğlu** söz alarak taşeron sistemini ve sağlığın paralı hale getirilmesini eleştirdi. Çerkezoğlu bu uygulamalara karşı örgütlü mücadele edilmesi gerektiğini de ifade etti. (Bursa)

İskenderun Eğitim-Sen'de etkinlik

5 Ekim Dünya Emekçi Öğretmenler Günü vesilesiyle 6 Ekim 2008 Pazartesi günü saat 18.00'de Eğitim-Sen İskenderun Şubesinde kısa bir etkinlik gerçekleştirildi. Etkinlik şube temsilcilerinin konuşmalarıyla başladı. Temsilciler konuşmalarında mücadelenin bitmediğini dile getirdi. Yapılan konuşmalardan sonra emekli olan öğretmenlere birer plaket verildi. Ardından öğretmenlerin kendi aralarında yaptıkları konuşmaların ardından etkinlik sona erdirildi. (İskenderun YDG)

Basın toplantısına faşist baskın

Hatay'ın Samandağ ilçesine bağlı Tekebaşı Belde'si sakinlerinin belde kurulmak istenen rüzgar enerji santrallerinin kaldırılması için düzenledikleri basın toplantısına basan AKP'li Belediye Başkanı **İrfan Balıkcı** temsil ettiği kesimin halkın sağlığı noktasındaki anlayışını da ortaya koydu. Baskın sırasında çıkan gerginlikte köylülerin protestosu ile karşılaşan Balıkcı toplantı salonunu terk etmek zorunda kaldı.

Toplantıda bir konuşma yapan Tekebaşı Belde'si Belediye Meclis Üyesi **Fikret Işık**, rüzgar enerji santralinin yerleşim alanlarında olmaması gerektiğini, tesislerin belde'deki verimli topraklara ve canlı hayvan türlerine zarar vereceğini söyledi. (H. Merkezi)

Telekom işçileri: “Telekom elini ekmeğimden çek!”

Telekom'a bağlı taşeron Assitt firması bünyesindeki Çağrı Merkezinden çıkarılan işçilerin başlattığı eylem açık grevine evrilerle sürüyor. 19 Ağustos tarihinde işten çıkarılan 11 işçi, 7 Eylül'den itibaren oturma eylemine başladılar. Ancak patronun aradan geçen süre içerisinde herhangi bir görüşme ve anlaşmaya yanaşmaması üzerine, işçiler Çağrı Merkezi önünde gerçekleştirdikleri eylemlerini, 22 Ekim itibarıyla açık grevine dönüştürdüler.

Çağrı Merkezi'nden atıldıkları için direniş geçiren işçiler, çalışma koşullarının düzeltilmesi ve işten atılan işçilerin işe geri dönmesi talepleriyle başlatılan eylemin açık grevine dönüşmesi vesilesiyle bir de basın açıklaması yaptı.

21 Ekim günü saat 16.00'da gerçekleştirilen basın açıklamasından önce, direnişteki işçiler ve de destek için gelen kitle, çağrı merkezinin yakınında bulunan “Centrel Hospital” önünde toplanarak, yürüyüşe geçti. Çeşitli dövizler taşıyan kitle, yürüyüş sırasında sık sık “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz”, “Assitt işçisi yalnız değildir”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek” vb. sloganlar attı.

Yürüyüş, Çağrı Merkezi önünde sonlanırken, burada kitleye hitaben bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamayı direnişteki işçilerden, **Özgür Çataltepe** yaptı. Çataltepe açıklamasında, taleplerini açıkça ortaya koyduklarını, ancak şirket yöneticilerinin kendileriyle görüşmediklerini belirtti. İşçiler olarak tutundukları tek dalın çalıştıkları işleri olduğunu da ifade eden

Çataltepe, işten çıkarıldıkları için zorluklar yaşadıklarını, bu süreçte evlerindeki bazı elektronik malzemeleri bile satmak zorunda kaldıklarını, kredi kartlarının limitinin bitmesi nedeniyle evlerine gelen hacizleri engelleyemediklerini de söyledi.

Çataltepe, 5 günlük açık grevi başlatacaklarını ve bu 5 günlük sürecin şirket yetkilerine karşı bir uyarı olduğunu altını çizerek, “Kuruma bu kadar emek vermiş ve yasal hakkını kullanmış işçileri kimse

bu kadar kolay hayat sınırları dışına atma hakkına sahip değildir. Ve biz bu haksızlığa boyun eğecek kişiler değiliz” dedi.

Çataltepe ayrıca, 21 aydır ücretlerine zam yapılmadığını ve 24 saat yüksek radyasyon altında, 8 buçuk saat bilgisayar karşısında göz, kulak ve beden sağlıkları-

nın yok edildiğini de sözlerine ekledi ve 12 ayrı vardiya karşılığında sadece 630 YTL aldıklarını, bunun kabul edilemeyeceğini belirtti.

Çok sayıda sendika ve kurumun da destek verdiği açıklama, atılan sloganlarla sona erdi. (Kartal)

Sendikaya üye oldular, işlerinden atıldılar!

Bursa Organize Sanayi Bölgesinde kurulu olan Alman emperyalizminin şirketi **CONTITECH Lastik San. Tic. AŞ**'de çalışan işçiler sendikaya üye oldular ve ardından da işlerinden atıldılar.

Emperyalistler bizim gibi ülkelerde sermaye yatırımı yaparak, hem ucuz hammadde, hem pazarlama sorununu çözüyorlar ama en önemlisi de ucuz işgücünü sağlıyorlar. Bu şirketler, kendi ülkelerinde bir

işçiyi vermek zorunda oldukları ücretle bizim gibi ülkelerde en az 5-6 işçi çalıştırabilmektedirler. Bu kadar yoğun sömürünün olduğu bir yerde, işçiler de çalışma koşullarını iyileştirmek amacıyla **Petrol-İş Sendikası**'na üye olunca, patron ekonomik krizi bahane ederek sendikal çalışmanın öncülüğünü yapan 18 işçiyi işten çıkarttı.

Petrol-İş Bursa Şubesi, 21 Ekim günü fabrikanın önünde işten çıkartılan işçilerle birlikte yaptığı basın açıklaması ile patronun yasa dışı tutumunu kınayarak 15.30 vardiyesinden çıkan işçilere seslendi ve arkadaşlarının bu onurlu mücadelesine destek istedi.

Şube Başkanı yaptığı açıklamada “pat-

ron işçileri sendikal örgütlülüğünden değil, ekonomik krizden dolayı işten çıkarmakta olduğunu söylemektedir. Bu doğru değil. Yaklaşık 250 çalışan içinden seçilenlerin hemen hepsi sendikalaşma faaliyetini sürdüren etkin üyelerimizdir” dedi.

Sendikaya üye olduklarından dolayı işten çıkartılan bir işçi de gelişmeleri şöyle özetledi:

“İş koşullarımız zorlaştırılmıştı. Çalıştığımız yer sağlık açısından kötü, kullandığımız malzemeler genelde zehirli uçucu maddelerdi. İçerde çıkan duman da zehirli. Biz bu koşulları değiştirmek için sendikaya üye olduk. Ancak patron sendikaya üye olduğumuzu öğrenince çoğunluğu sağlamamızı engellemek için sendikal mücadelenin öncülüğünü yapan 18 kişiyi işten çıkarttı. Sendikali olmak kanunî hakkımız, ancak patronlar kanunsuzluk yapıyor. Biz bu onurlu mücadeleyi sonuna kadar sürdüreceğiz.” (Bursa)

Bir sefer, bir hezimet ve Erdoğan

Bezelê baskınıyla hali hazırda şaşkına dönmüş Türk hâkim sınıf ve temsilcileri, mevcut acz hali içinde, "çareyi" Abdullah Öcalan'a fiziki saldırıda bulmakla, bir kez daha çaresizliklerini sergilemiş oldular. Ağır tecrit koşulları altında günün her anında ve her noktadan kamerayla izlenen Öcalan'a yönelik bu saldırıya yanıt hiç de gecikmeyecekti. Nitekim **Amed, Doğubeyazıt, Siirt, Hakkari, Nusaybin, Mersin** sokakları hükümünü vermişti.

Bilhassa Amed'te bu hükümün başka bir anlamı daha vardır: Erdoğan yaklaşan yerel seçime yönelik bir sefere daha çıkmıştır. "**Paşasının başbakanı**" Erdoğan, söyleyecek yeni bir sözden yoksun, faşizme kin kusan şehre girerken yoğun gaz kokusunu hissedebilmiş midir, hissetmişse ne düşünmüştür bilemeyiz. **Bildiğimiz bir şey varsa, o da, ipliği pazara**

çıkış bir sahtekarın, riyakar, utanmaz konuşmalarına artık kendisinin de inanmadığıdır.

Erdoğan, gericiliğin ve faşizmin bir sözcüsü olarak öylesine utanmazdır ki, konuşması sırasında öntünde duran çelik perdenin izahını yapmayı bile gerek görmemiştir. Halbuki alışıldık olan, konuşurken havasına hava katan jestleri, mimikleri Amed konuşmasında yoktur. Kasım paşası edası yerini şaşkınlığa ve bir dolu zirvaya bırakmıştır.

Kapalı kepenkler, kitlesel protestolar, çatışmalar "**Daha yola ne kadar devam edilebilir ki?**" diye sordurtmuştur mutlaka kendisine. Nedir ki, faşizm kâr hirsının hoynatlıdır ve akılsızlık doğurur. Bu akılsızlık halini göremeyecek kadar kör eder ve reyanın akli hesabı katılmaz. İşte Erdoğan bu tipik mantıksızlık haleti ruhiyesinde kitlenin öfkelerini

bertaraf etme iddiasında tek söz bile söyleyemez. "**Diyarbakır'ı yönetenlerin çöp arabaları, temizlik işçileri yok mu? İşte halkım gereken dersi vermeli...**" derken basitleştikçe basitleştirmiştir. Tüccar zihniyeti "**demem o ki, mevcut belediye iyi çalışmıyor. Seçim vakti hesap sorun. Siz bize oy verin**"e varmıştır. Basitliğin ötesinde diz boyu ciddiyetsizliktir bu. Çünkü bu sözler söylenirken dahi, kiteller protesto halindedir. **Protestonun hedefindeki ise Erdoğan şahsında TC devletidir.** Diyarbakır halkı kimi hedefe koyacağını iyi bilmektedir.

Kendince mevcut yerel yönetime yüklenmeye çalışan Erdoğan, İstanbul projeleriyle beraber TRT'de günde 12 saat Kürtçe yayın yapılacağını da "müjde"liyordu. Oysa Erdoğan'ın sözcülüğünü yaptığı aynı devlet, daha dün, çok dilli belediyeçilik uygulamasından dolayı Suriçi Belediye Başkanı **Abdullah Demirbaş'ı** görevden almıştı. Diyarbakır Barosu Başkanı **Sezgin Tanrikulu** hakkında, Kürtçe ajanda bastırıldı diye soruşturma açmıştır. Bırakalım çocuklara taktığımız Kürtçe isimlere, park, bahçe, sokaklara verilmek istenen isimlere, Kürtçe çocuk isimlerine dahi tahammülsüz bir devlettir söz konusu olan.

Protestoları görmezden gelmiş gibi yaparak yola devam diyen Erdoğan Dersim'de almıştır ki soluğu, Dersim'in cevabı, Amed'de aydır. "**Buradan bize ekme çıkamaz**"

diye düşünmek zorunda bırakılan Erdoğan, nihayet seyahatini tamamlamıştır. Söyleyecek pek sözü yoktur ya, yine de aynı cümleleri sarf etmeye devam etmiştir; "**Kardeş kavgası çıkarmak niyetinde bunlar. Çocukları kullanmakta bir sakınca göremeyecek kadar gözleri dönmüş.**" Yine aynı laflar, üstelik koro halinde söylenmiştir. Geçtiğimiz günlerde hafif bir yalpalamayla hizayı bozan medya da, durması gerektiği yerin bilincinde koronun başını çekmiştir.

Birincisi, Kürt illerindeki hiçbir çatışmanın hedefinde siviller yoktur. **İkincisi**, madem çoğunluğu çocuktur, kapalı kepenklere ne diyorsunuz? Tehdit sonucu kapalı deniliyor, neden esnaf hakkında soruşturma açılıyor?

Üstelik, "**Kadın da olsa, çocuk da olsa gereken yapılacaktır**" diyen ve uygulayan bir gözü dönmüşlük içindeyken egemenler, ölen çocukların hesabının sorulacağını hesap etmiyor mu? Onların buna cevabı ne olursa olsun, net olan bir şey vardır: Bu kitlesel eylem dalgası, tek başına Abdullah Öcalan'ı sahiplenmek değildir. Ulusal baskıya, sömürüye, kader olarak dayatılan yoksulluğa, işkenceye, katliamlara karşı, bunları yaratan bu köhne düzene karşı bir **serhıldandır** esasında. Bu Erdoğan için çok önemli olan belediyeleri kazanma çabalarına net bir cevaptır. "**Diyarbakır kalesinden notlar**" düşmüştür tarih sayfalarına.

Dersim'deki yozlaştırmaya kadın gerillaların ortak yanıtı

Elimize e-mail yoluyla ulaşan Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist Dersim Bölge Komutanlığı imzalı bildiriye göre Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu kadın gerillaları ile YJA Star gerillaları yaptıkları ortak eylemle Dersim'deki yozlaştırmaya karşı durduklarını ve duracaklarını gösterdiler. "Dersim'de fuhuş amaçlı birahanelerde ve herhangi bir yerde kadın çalıştırılmasına geçit vermeyeceğiz" denilerek başlayan bildiri "Fuhuş ve uyuturucu trafiğinin döndüğü birahaneler, yozlaştırmaya, muhalif ve siyasal duruşundan koparma saldırılarının başlıca merkezleri arasında yer almaktadır... Özellikle Dersim il merkezinde ve Pertek ilçe merkezinde açılan birahaneler bu yönlü önemli işlevler görmektedir" şeklinde devam ediyor.

Gerillalar yaptıkları açıklamada ayrıca ilk olarak 2005 sonu 2006 başlarında yöndüklerini ve Dersim il merkezindeki bir birahane dönük eylemlerle bu saldırılara geçit vermeyeceklerini ilan ettiklerini, ancak belli adımların olmasına rağmen halen kadın çalıştıran, fuhuş yaptıran birahanelerin mevcut olduğunu vurguladılar.

"Bundan kaynaklı izlemeye

aldığımız yozlaştırmaya ve çürütme yuvalarına karşı Bölge Komutanlığımıza bağlı TKP/ML TİKKO kadın gerillaları ve YJA STAR güçleri olarak yönelme kararı aldık. Bu çerçevede Pertek'teki Munzur Birahanesi'ne bombalı bir eylem düzenlendi. Gerçekleştirdiğimiz eylem cinsel sömürü üzerinden gerçekleştirilmeye çalışılan yozlaştırmaya karşı bir yanıtıdır" şeklinde devam açıklamanın sonunda gerillalar, birahane sahiplerini uyarırken halkımıza da "Oyuna gelme, seni yozlaştırmaya çalışan kişi ve kurumlara karşı tavır al. Bunları teşhir et. Unutma ki; sofrandaki ekmeği çalanlar, kalan kırıntıları çocuklarının hakkını buralarda harcatarak seni teslim almayı, yozlaştırmayı hesaplıyor. Buna izin verme" dediler.

Yerel kaynaklardan aldığımız bilgilere göre geçtiğimiz günlerde de Pertek'te bulunan Saray Birahanesi'ne bombalı bir saldırı düzenlendi.

HPG şehidi toprağa verildi

Bingöl'ün Karacehennem bölgesinde çıkan çatışmada yaşamını yitiren HPG'li **Mehmet Gül (Bahtiyar Cilo)**, Van'da binlerce kişinin katılımıyla toprağa verildi.

Bingöl Devlet Hastanesi'nden alınan cenaze gece geç saatlerde Van'a getirildi. Cenazenin birçok noktada bekletilerek geciktirilmesi üzerine, Gül'ün ailesinin bulunduğu Ereğ Mahallesi'nde bir araya gelen binlerce kişi gösteri düzenledi. Saatlerce süren gösteride sık sık "**Şehit namirin**", "**Katil Erdoğan**" sloganları atıldı. Yürüyüşe mahalle sakinleri de alkış ve zılgıtlarla destek verirken, yüzleri kapalı gençler yolu trafiğe kapattı.

Kitlenin yürüyüşe geçmesi ve bazı yolların trafiğe kapatılması üzerine cenazenin merkeze gerilmesine izin verildi. Cenaze binlerce kişi tarafından karşılandı. Evinin önüne getirilen cenaze ön saflarında yüzleri kapalı ve ellerinde meşalelerin bulunduğu gençlerin olduğu bir yürüyüşle **Şabanîye Mezarlığı'na** götürüldü ve burada defnedildi. (H. Merkezi)

Halkların kardeşliği yürüyüşü

Ege Üniversitesi'ndeki devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenciler, artan ırkçı-faşist saldırılara ve estirilme istenen şoven dalgaya karşı üniversite içinde bir yürüyüş düzenledi.

16 Ekim Perşembe günü Edebiyat Fakültesi önünde bir araya gelen öğrenciler, Öğrenci Çarşısı'na kadar yaptıkları yürüyüşün ardından bir basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasında, geçtiğimiz dönemlerde gerek Ege Üniversitesi'nde gerekse de diğer üniversitelerde yaşanan faşist saldırılara değinen üniversite öğrencileri, faşistlerin tüm bu saldırılarında karşılarında devrimci, demokrat ve yurtsever öğrencileri bulduklarını, dün olduğu gibi bugün de halklar üzerine kin kusalmasına izin vermeyeceklerini, Kürt halkına yönelik imha ve inkara, şovenizme karşı buldukları her alanda halkların kardeşliği şiarını yükselteceklerini söylediler. Öğrenciler, yaptıkları basın açıklamasının ardından sloganlar eşliğinde tekrar Edebiyat Fakültesi'nin önüne yürüdüler. (Izmir)

Dersim'de ormanlar yanıyor!

Yaz mevsiminde ülkemizde burjuva medyanın en çok gündemini meşgul eden konulardan birisidir orman yangınları. Hemen hemen her gün TV haberlerinde, gazete kúpürlerinde özellikle Akdeniz ve Ege bölgesinde çıkan orman yangınları ile ilgili haberler yer almaktadır. Haberler şu şekilde başlamaktadır: "**Türkiye'nin kalbi ormanlar yanıyor!**" Aslında TC devleti, kalemşorluğunu yapan burjuva-feodal medya aracılığıyla timsah gözyaşları dökmektedir yanan ormanlarla ilgili. Çünkü yanan ormanların nedeni, bir süre sonra turistik bölgelere itibariyle açılan ihalelerde kendisini ele vermektedir. Bu anlamda aslında dökülen gözyaşlarının

birer aldatmaca olduğu, ormanları rant alanı olarak gördüğü ortaya çıkmaktadır. Bu vesileyle aslında kendisini temiz çıkarmaya çalışıyorsunuz, Akdeniz'de ve Ege'de gündemleşen orman yangınlarının yanısıra başka alevler de bölgedeki ormanlardan yükselmektedir. Buralarda devlet kendi yaptığı ormanların haberlerini bırakın gündemleştirmeyi, yanan ormanları söndürmek isteyen köylüleri ve orman görevlilerini "**sizi de ormana gömeriz**" diyerek müdahale etmektedir.

Daha geçen yıl Ağustos ayında TC ordusu ile TİKKO ve PKK gerillaları arasında çıkan çatışma sonrası Dersim Hozat'a bağlı Kinzir ormanları bizzat ordu tarafından yakılmış

ve söndürmek isteyenlere müdahale edilmiştir. Günlerce süren yangın, gerillaların 11 saat süren çatışması sonucu diğer yerlere sıçraması engellenerek söndürülmüştür. Bu yıl da Dersim'de orman yakma konusunda çalışmalarından taviz vermeyen kolluk güçleri yine Hozat'a bağlı Dereköy mevkiinde bulunan ormanlık alanı iki sefer ateşe vererek yakmıştır. Geçtiğimiz aylarda bölgenin en önemli ve kendilerine en güvenli gördükleri ve 38 Dersim Katliamı sırasında kurulan Amutka Karakolu'na PKK gerillaları tarafından yapılan saldırı eylemi sonrası verdiği kayıplara tahammül edemeyerek hemen yanışında bulunan ve eylemin yapıldığını düşündüğü tepeler-

Yıllardır uyguladığı orman yakma politikasından bir şey kaybetmeyen faşist ordudan Dersim'de yanan ormanlık alanların hesabını başta Dersim halkı olmak üzere kendisine insanım diyen herkesin sorması gerekmektedir.

Yangınlara dur demek insanlık görevidir!

Yıllardır uyguladığı orman yakma politikasından vazgeçmeyen faşist ordudan Dersim'de yanan ormanlık alanların hesabını başta Dersim halkı olmak üzere kendisine insanım diyen herkesin sorması gerekmektedir. Duyarlı insanlar bu konuda seslerini ve çığlıklarını yükseltilebilirse ormanlar bu kadar kolay yakılamaz. (Dersim'den doğa muhabir)

İçerenköy halkı zamlara, yoksulluğa, sefalete "dur" dedi!

İçerenköy Halk Platformu 19 Ekim günü **Sabit Pazar** önünde bir eylem yaparak, son dönemde yapılan zamları protesto etti. **Partizan, DTP, ESP, EMEP ve Pir Sultan Abdal Kültür ve Dayanışma Derneği** vd. kurumlarının yer aldığı eylemde yapılan açıklamada, halk dayatılan sefalete ve yoksulluğa sessiz kalmamaya çağırıldı.

Eylemde kitle adına yapılan açıklamada, uzun süredir yapılan zamların, işsizlik ve yoksulluğun kader olmadığını belirtildi ve sistemin adalet terazisinin bozuk olduğu vurgulandı.

Açıklama, çıkartılan yasalarla sağlık kurumlarında paran kadar sağlık anlayışının hakim kılındığının vurgulanmasıyla devam etti ve "**Paran kadar oku, paran kadar yaşa, paran kadar insan muamelesi görüyorlar**" denildi. Egemenlerin ısrarla sürdürdüğü haksız savaşa da dik kat çekilen açıklamada, askeri harcamalara ayrılan milyonlarca dolarla yoksulluğun ortadan kaldırılabileceği ifade edildi. Açıklama **mücadeleyi büyütme** çağrısıyla sona erdi.

Açıklama sona erdiği sırada eylem yerine gelen ve de kitleye müdahale etmeye çalışan polise, açıklama sırasında eylem yerinde bulunan bir avukatın müdahale etmesi üzerine kısa süreli bir tartışma yaşandı. Kitle alkış ve ıslıklarla polisi protesto ederek dağıldı. (Kartal)

Gebze'de yozlaşma karşıtı halk toplantısı

Gebze /Ulaştape'deki Hürriyet Mahallesi halkı, mahallelerinde son dönemlerde iyice yükselişe geçen uyuturucu, çeteleşme vb. yozlaşmaya karşı çözüm üretmek üzere bir araya geldi. Mahalle halkının bir araya gelmesini hızlandıran gelişme ise, mahalle halkından birinin kısa bir süre önce mahalledeki çeteler tarafından darp edilmesi oldu. Çetenin bölgeyi adeta mekan eylediği bir pozisyonun yaşanması, söz konusu darp etmeyi takiben, yine mahalledeki bir firmanın aynı çete üyeleri

tarafından kurşunlanması, bardağı taşıran son damla olmuş adeta.

24 Ekim tarihinde, akşam saatlerinde bir araya gelen mahalle halkının toplantıya ilgisinin oldukça yoğun olduğu gözlemlendi. Yaklaşık 70 kişinin katıldığı toplantı ise, mahalle muhtarının ve de mahallede faaliyet sürdüren devrimci ve demokratik kurumların çağrısıyla örgütlendi. Yapılan konuşmalarda, birbirine komşu olan insanlar arasında iletişimin ortadan kalktığına, bu iletişimsizliğin ise gençliğin yozlaşmasına

katkı sunduğuna değinildi.

Mahallede bulunan yöre derneği benzeri oluşumların işlevsizliğinin de yozlaşmaya büyük katkı sunduğu da yine yapılan konuşmalarda değinilen noktalardan biri oldu. Halk toplantısı, örgütlenmenin de dahil, birkaç çözüm önerisinin getirilmesiyle devam etti. Bu çözüm önerileri arasında, daha sık bir araya gelerek, sorunların tartışılması, mahalle sakinlerinin kendi aralarındaki ilişkileri geliştirmesi gibi öneriler yer alırken, çeteleşme

ve yozlaşma içinde olan gençlerle ve aileleriyle görüşme, ancak bu görüşmenin aileleri ve gençleri teşhir edecek biçimde değil, dar bir komisyonla yapılması fikri de yine çözüme dönük öneriler arasında yer aldı. Toplantı bir sonraki toplantıya daha geniş katılımın sağlanması temennisi ve hedefinin dile getirilmesiyse sona erdi.

Toplantıda, tüm bu tablo karşısında neler yapılabileceğine dönük somut öneriler ve çözüm yolları oldukça eksik kalsa da, halkın çeteleşmeye karşı bir duruş sergilemesi açısından oldukça önemli bir gelişme olarak görülmesi gerekmektedir. (Kartal)

Hangi biri münferit?

28 Eylül 2008 tarihinde Derbent Mahallesi'nde Yürüyüş dergisi dağıtırken gözaltına alınıp tutuklanan Engin Çeber götürüldüğü İstinye Polis Karakolu ve Metris Hapishanesi'nde gördüğü işkencelerden dolayı 9 Ekim'de yaşamını yitirmişti. Hapishanede bir devrimcinin işkenceyle öldürülmesinin duyulmasıyla birlikte kamuoyunda geniş yankılar uyandıran Çeber cinayeti sonrası Adalet Bakanı Mehmet Ali Şahin, Çeber ailesinden "özür" dileyerek sorumluların ortaya çıkarılıp cezalandırılacağı söyledi. Kimi çevreler tarafından samimi bir itiraf olarak değerlendirilen özürün hemen ertesinde Çeber'in ölümüne ilişkin başlatılan soruşturmanın seyri ise hükümetin ikiyüzlülüğünü gösterdi.

Çeber'le birlikte gözaltına alınıp tutuklanan arkadaşlarının, onunla aynı hapishanede kalan adli tutukluların verdiği ifadeler sonrasında açığa alınan 19 gardiyan, avukatların tüm taleplerine rağmen "yeterli delil toplanmadığı" gerekçesiyle hala tutuklanmadı. İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün Çeber'i ölüme götüren İstinye Polis Karakolu'nda müfettişler tarafından (polis müfettişleri) yapıldığı "bilimsel incelemeler" sonucunda karakolda "herhangi bir kötü muamele ve işkence izine rastlanmadığı" yönünde raporlar düzenlenerek "kademeli ve orantılı güç" kullanan polis(imiz) kamuoyu vicdanında aklanmaya çalışıldı. Aynı müfettişler Çeber'in işkenceyle öldürüldüğünün kanıtı olan İstinye Devlet Hastanesi ve Şişli Etfal Hastanesi'nden alınan 3 raporda da "işkence veya kötü muamele" tespiti olmadığını altını çizerek vurguluyorlar. Ayrıca soruşturmaya Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından gizlilik kararı da konuldu.

Görünen o ki bu davanın bir an önce gündemden düşmesi için gereken ne varsa yapılmaya çalışılıyor. Zira yine bir polis kurşunuyla sakat kalan Ferhat Gerçek'in hesabını sormak ve hedef göstererek atış yapan polislerin tutuklanmasını istediği için öldürülen Engin Çeber'le ilgili yapılan her haber, sorulan her soru başka bir işkenceyi ortaya çıkarıyor.

Çeber'in ölümünün üzerinden 15 günü aşkın bir zaman geçti. Sadece bu 15 gün içerisinde yaşananlar işkencenin münferit olmadığına dair başka söze gerek bırakmıyor. Kar-

tal'da işlettiği kafeden içtiği çayın parasını ödemediği için polisten dayak yiyen kafe sahibi komaya girdi. Günlere hastanede kalan genç hakkında soruşturma başlatıldı. Bağcılar'da yoldan alınan Ahmet Laçın götürüldüğü Bağcılar Polis Karakolu'ndan iki gün sonra hastaneye kaldırıldı. Beyin kanamasından dolayı yaşamını yitiren Laçın için Bağcılar Emniyeti kaçarken düştüğü açıklamasını yaptı.

Hortum Süleyman lakaplı azıllı faşistin komiserlik yaptığı dönemde ünlene Beyoğlu (Taksim) Polis Karakolu işkence konusunda en iyi çalışan yerlerden biri oldu. Festus Okey'in öldürülmesiyle de gündeme gelen karakola götürülen 4 genç arandığı söylenen arkadaşlarının yerini söylemesi için saatlerce dövüldü.

Mardinli Mehmet Cirik'in kendisine kimlik soran polislerce gözaltına alınarak götürüldüğü karakolda gördüğü işkenceler sonucu dalağı patlayarak ameliyata alındı.

Yine kimliğini bilmediği bir kişi tarafından bıçaklanan 16 yaşındaki KK şikâyetçi olmak için gittiği Taksim Polis Karakolu'nda üzerine köpek saldırtılarak dövüldü. Polisin taktığı bir kişiyi görüntüleyen NTV muhabiri aynı karakola götürülerek aynı muameleyi gördü. Gümüşsuyu Mahallesi'nin muhtarı olan Çiğdem Nalbantoğlu'na kimlik kontrolü sırasında "daha nazik konuşun" dediği için 2'si kadın 20 polis tarafından

meydan dayığı atıldı. İşkenceye "sıfır tolerans" tanyacağını iddia eden hükümet, bu söylemin altını demokrasiye sıfır tolerans diye dolduruyor kuşkusuz. Son 2 haftada yaşanan ve sadece basına yansıyanlarıyla verebildiğimiz bu tablo çok şaşırtıcı olmasa gerek. İşkencecilerin korunduğu, haklarında açılan soruşturmalara gizlilik kararı konduğu, davalarının ise zamanlaşımına uğratıldığı, işkence yapmanın tespit edilmesi için bürokratik engeller konulduğu memleketimizde uğradığı işkencelerden dolayı sakat kalanların, katledilenlerin cezalandırıldığıyla ilk defa karşılaşmıyoruz. Son olmayacağını da biliyoruz.

Böylesi bir gerçekliğin farkında olan Adalet Bakanlığı bunun üzerinden de durumu lehlerine çevirmek için her zaman olduğu gibi kağıt üzerinde kalacak girişimlerde bulundu.

Çeber'in ölümü üzerinden duyulan derin üzüntülerle birlikte sözde işkencenin önlenmesi'ni sağlayacak olan yasal düzenlemeler yapıldı. İşkence gören kim olursa olsun tazminat davası açıp hakkını aradığında es kaza mahkemeyi kazanırsa, ödemeyi kendisine işkence yapanlardan alacak. Anayasanın 129. maddesinde yapılan bu düzenleme ile işkence yapan yaptığının bedelini ödemiş, işkence gören ise "hakkını" almış olacak deniliyor. Doğallığında hem işkencenin hesabı sorulmuş oluyor, hem de işkencenin devletle ilişkilendirilmesinin önu tamamen kapatılmış oluyor. Ne bu düzenlemenin ne de yapılacak herhangi başka bir düzenlemenin katillerden hesap sor(a)mayacağı tarihinden bize bir ders. Bu tarihten onlara kalansa giderek yaklaşan sonlardan kurtulamayacak olmaları.

Eylemler devam ediyor

Mersin'de TAYAD'lı Aileler 20 Ekim Pazartesi günü Taş Bina önünde bu durumu açıklamak amacıyla basın açıklaması gerçekleştirdi. Ailelere adına basın açıklamasını okuyan Hasan Biber, "Bugün 20 Ekim, tam 8 yıl önce idi. 20 Ekim 2000'de ülkemiz hapishanelerinde tüm siyasi tutsaklar açlık grevine

başlamıştı. Nedeni; F Tipi hapishanelerde 'Tercit'di... En son olarak İstanbul Sarıyer'de Ferhat Gerçek için adalet istemiyle Yürüyüş dergisini dağıtırken Engin Çeber üç arkadaşıyla birlikte gözaltına alınmıştır. Bu gözaltında, karakolda başlayan işkence hapishanede de devam etmiştir. Hapishanede devam eden işkence sonucunda kaynaklı Engin Çeber beyin kanaması geçirerek hayatını kaybetmiştir..." diyerek hapishanelerdeki keyfi uygulamalarının son bulması gerektiğini belirtti.

Eylem de sık sık "Adalet Bakanı sözünü tutsun", "Engin Çeber'in katili AKP iktidardır", "Engin Çeber ölümsüzdür" vb. sloganlar atılarak eyleme alışıla verildi. (Mersin)

Sincan 1 No'lu F Tipi'nden Kırıkkale'ye sürgün sevk!

Hapishaneler; hak ihlalleri ihmaller ve yeni ölümler...

IHD Ankara Şubesi Cezaevi Komisyonu 15 Ekim tarihli açıklamasında hapishanelerdeki hak ihlallerine değindi. Komisyon üyesi Fatma Yılmaz tarafından okunan açıklamada, yasaların keyfi bir şekilde uygulandığı, Ergenekon davasının "hasta tutsaklarını" serbest bırakan yasal dayanağın, adli ve siyasi tutsaklara işkence, dayak ve ölüm olarak döndüğü belirtildi.

Engin Çeber'in katledilmesine değinilen açıklamada hapishanelerde yaşanan hak ihlalleri şu şekilde özetlendi:

"Orman kanununa muhalefet" suçuyla hapishanede tutulan Duran Doğan sağlık kurullarının "infaz kararının 1 yıl süreyle durdurulması" kararına rağmen Adli Tıp Kurumu'nun, sağlık kurulu raporunu onaylamaması nedeniyle tahliye edilmemiştir. Tutuklu bulunduğu 9 ay süresince Bypass ve 3 kez anjiyo olan Doğan tutuklanmadan önce de akciğer, kalp ve böbrek yetmezliği hastalıklarından tedavi görmüş, 2 Ekim 2008'de hapishanede yaşamını yitirmiştir.

Aynı şekilde; Bolu Hapishanesi'nde bulunan Mehmet Ali Çelebi ise Wernike Korsakof hastası ve ileri derecede şizofrenidir. Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nde ileri derecede şizofren tanısı konulan Çelebi, yaşamını tek başına sürdürecektir durumda değil, kendisine ve yanındakilere zarar verme riski taşıyor. Buna rağmen 8 aydır Adli Tıp Kurumu'ndan kendisine bir cevap gelmemiş, kaderine terk edilmiştir.

Yılmaz açıklamanın devamında; "Sağ aldığı işkenceyle öldürülen, hasta tutuklusunun tedavisini engelleyerek ölümüne neden olan, görüşe giden ailelere saldırıyan bir adalet sistemiyle karşı karşıyayız" dedi. (Ankara)

17 Temmuz Cuma günü Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde, ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü olarak 10 yıldır tutsak olan Ali Gülmez, bulunduğu hücreden apar topar alınarak Kırıkkale F Tipi Hapishanesi'ne zorla sevk edildi. Keyfi gerekçelerle ailesiyle görüştürülmeyen Ali Gülmez ile görüşen Av. Ali Haydar Hakverdi'den edindiğimiz bilgilere göre; Kırıkkale Hapishanesi'ne girişte önce zorla çırılçıplak soyulmuş, kolları bükülerek hücreye kadar yerlerde sürüklenmiş, kendisine hakaret edilmiş, insanlık onuruyla bağdaşmayan bu uygulamaya karşı direnmesinin üzerine fiziki işkenceye maruz kalmıştır. Keyfi bir şekilde Kırıkkale'ye sürgün edilen Gülmez'in şu ana kadar eşyaları kendisine verilmemiş gibi ailesiyle de görüştürülmemiştir. Geçtiğimiz yıl açılan Kırıkkale F Tipi Hapishanesi'ne daha önce de PKK tutsakları zorla sürgün edilerek fiziksel ve psikolojik işkenceye maruz kalmışlardır.

Sincan Kadın Hapishanesi'nde sağlık sorunları devam ediyor

Sincan Kadın Hapishanesi Tutsak Partizanlar yazdıkları bir mektupla yaşadıkları hak ihlallerini kamuoyuyla paylaştılar. "Yaşadığımız en önemli hak gasplarının başında sağlık sorunları ve tedavi olmamızın önünde çıkarılan engeller geliyor" diyen tutsaklar şöyle devam ettiler; "Herhangi bir rahatsızlığımız olduğunda revire çıkmak, hastaneye sevk ettirmek ve nihayetinde muayene olabilmek bütün aşamalarıyla işkenceye dönüştürülüyor biz tutsaklar için. Yüzlerce tutsağın bulunduğu hapishanede revirde genelde doktor bulunmuyor."

bilincini yitirdiğini, halisünasyon gördüğünü, gardiyanları görünce çığlık attığını, yanındaki bulunan arkadaşına da saldırmaya çalıştığını öğrendik. Görevlileri çağırarak doktora çıkarılmasını istedik. İdar, tatil olduğu için doktor bulamayacaklarını söyledi. Bunun üzerine nöbetçi müdürün acilen hastaneye götürülmesini ve arkadaşlarımızın hastaneye götürülmesini istedik. Müdürün de hapishanede bulunmadığını, ulaşamayacaklarını vs. söylediler. Bütün hücreler olarak müdür gelene ve arkadaşlarımız hastaneye götürülene kadar kapıları döverek protesto ettik. Akşama doğru müdür geldi. Ve bütün gün Sincan'da bulunamayan doktor getirildi. Ancak revirde bir iğne yapılarak doktor tarafından 'numara yapıyor' şeklinde teşhis(!) de konularak arkadaş-

mız hücrelerine geri getirildi ve çırılçıplak olduğu halde 'kimseye zarar vermesin' diye tek kişilik hücreye kilitlendi. Hasta bir insanı bu şekilde çırılçıplak vaziyette hücreye kilitlemenin insanlık dışı olduğunu, arkadaşımızın bir an önce hastaneye götürülmesini ve tedaviye başlamasını isteyerek herhangi bir şey yaşadığında ya da tek başına hücrede kendine zarar verdiğinde sorumlusunun hapishane idaresi olacağını söyledik. Durumun ciddiyetini nihayet anlayan(!) hapishane idaresi Uzun'u hastaneye götürdü ancak kez de tatil olduğu için gerekli bölüm olmadığı için hastane kabul etmedi tekrar hapishaneye getirildi. Birkaç kez hastaneye götürüldükten sonra ancak şizofren teşhisi konularak tedaviye başlanabildi..."

Ali Gülmez Kırıkkale F Tipi Hapishanesi'ne sürgün edildi

Gülmez ile görüştürülmemiştir. Kırıkkale'ye giden Selvi Gülmez orada yaşadıklarıyla ilgili gazetemizi bilgilendirdi.

Devlet baba değil zulüm baba!

Haberi aldıklarında ilk iş olarak avukatları aramışlar ve ardından kız kardeşi ve de oğlunun vasisi Sevim Kalman'la birlikte yola çıkmışlar. Bundan sonrasını ise şu sözlerle aktarıyor Gülmez Ana: "Kırıkkale'ye varınca önce savcıya çıkarak görüş izni istedik. Ancak savcı vasinin belki görüşebileceğini, benim görüşemeyeceğimi söyledi. Elimize bir kağıt vererek, bizi hapishaneye yolladı.

Hapishaneye vardığımızda asker adımızı ve kime geldiğimizi sordu. Elindeki listeye göre oğlumun görüşü varmış o gün. Saat iki olduğunda içeri girdik, adımızı yazdırdık. Biz tam görüşe gireceğiz diye beklerken, oğlumun görüşünün Perşembe günü olduğu söylendi. O gün ise günlerden Salıydı. O sırada biz oğlumun çok kötü dövüldüğünü de öğrenmiştik. Kırıkkale'ye getirildiğinde, çırılçıplak soymak istemişler, o da karşı çıkınca kollarını arkaya bükerek, saçlarını yolarak şiddet uygulamışlar. Oğlumu dövükten sonra ayak kabı ve üst aramasına karşı çıktığı için giysilerini vermemişler. Giysilerini istediğinde ise, 'makineden (X Ray

cihazı) geç verelim' demişler. O da kabul etmeyince öylece içeri atmışlar. Perşembe günü hapishaneye gitmeden önce savcılığa giderek suç duyurusunda bulunduk ve hapishaneye gittik, tekrar ismimizi yazdırdık. Bu defa da bize oğlumun hastaneye götürüldüğü ve 29 Ekim'de görüşü olduğu söylendi, yine gideceğim. Oğlum tek kişilik tecrit koşullarında kalıyor, havalandırmaya bile tek çıkıyorlarmış.

Ana babalara ve de tüm ailelere buradan sesleniyorum: Mücadele eden çocuklarına gerek içerde gerekse dışarıda sahip çıkınlar. Devlet baba demesinler, zulüm baba desinler. Bu devlet babalığı hak etmiyor!"

Gebze Hapishanesi'nde yurtsever tutsaklara saldırı!

Son süreçte bilinçli olarak tırmandırılan ırkçı-sovunist dalga, hapishanelerde de zaman zaman devrimci ve yurtsever tutsaklara sözlü ve fiili saldırı boyutuna gelmektedir. Bundan önce de benzer provokatif tutumlarla kıskırıtılan adli tutuklular, bazı hapishanelerde devrimci tutsaklara fiziki saldırılarda bulunmuşlardır.

Bugün de İmralı Hapishanesi'nde A. Öcalan'a fiziki işkence yapılmasını protesto eylemlerinin her geçen gün yaygınlaşması karşısında çaresizleşen devlet, intikamcı bir anlayışla hapishanelerdeki tutsaklara saldırıda bulunuyor. Bu durumun son örneği de Gebze M Tipi Hapishanesi'nde yaşandı. 21 Ekim'de ziyarete giden aileler olayı şöyle anlattılar; "Bazı adli tutuklular ana maltaya kadar çıkarak tutsaklara saldırdı. PKK tutsaklarının bu-

lunduğu koşullara kadar giden ve gardiyanlardan kadın tutsakların bulunduğu koşulların anahtarlarını almaya çalışan adli tutuklular hiçbir en-

den cesaret aldıklarını sormak gerekiyor. Tutsakların can güvenliğinden sorumlu bulunan hapishane idaresinin faşist adli tutsakları cesaretlendiren, saldırlarına zemin hazırlayan bir tutum içine girdiği yaşananlardan ortadadır.

Saldırıya uğrayan tutsakların aileleri 22 Ekim günü IHD İstanbul Şubesi'nde bir açıklama yaparak olay hakkında bilgi verdiler ve saldırıyı protesto ettiler. Açıklamanın ardından aileler, 24 Ekim Cuma günü de Sultanahmet Adliyesinde suç duyurusunda bulundular.

Aynı hapishanede tutuklu bulunan TKP/ML tutsakları da yazdıkları mektupta, saldırının dışarıdaki saldırıların bir parçası olduğunu değinerek olayı protesto ettiklerini ifade ettiler. (Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri)

Küçük üreticiler krize yine hazırlıksız yakalandı!

Sanayinin komprador niteliği özellikle 2001 krizinden sonra daha da belirgin şekilde ortaya çıkmış, bugünkü sonuçların ağırlığı bu nedenle daha da artmıştır.

Referans Gazetesi'nin 15 Ekim tarihli başlığı gitgide derinleşen kriz sürecinde; ezen sınıfların kayıplarını nasıl karşılamayı düşündüklerini en açık haliyle göstermekteydi. Gazetenin başlığı "Dünya para krizinde, Türkiye ise fındığı 3 milyar YTL gömüyor!" . Yani maliyetini dahi karşılamayan fındık fiyatı verildiği sınıf itibarıyla "boşa gitmiş!" sayılıyor. Onlar için "boşa gitmeyen, gömülmeden" ödeme tıpkı 2001'deki kriz örneğinde Türkiye'de ve şimdi dünya genelinde görüldüğü gibi, açgözlü, kumarbaz, asalak sömürücülere giden paradır.

Bakmayın şimdi TÜSIAD yetkililerinin ve çeşitli sermaye gruplarının "önlem alınmadı!" çığırkanlıklarına... Erdoğan geçen yıl bu zamanlarda TÜSIAD Başkanının önünde sözünü vermişti: "Ayaklarınızın altındaki taşları temizleyeceğiz!" demişti. Gerçekten de SSGSS yasası, İstihdam Paketi bu kapsamda çıkartılıp yürürlüğe kondu. Ama Erdoğan ödevlerini (Sendikalar Yasası, Ticaret Kanunu gibi) yetiştiremedi, şimdi azar işitmesinin nedeni de bu. IMF ile bağlarını aralıksız bir şekilde sürdürülmesi, AB ile müzakerelerin hızlandırılması işleri sürüncemede bıraktı. Ödevlerini yetiştiremediği veya gereğini yapmadığı için sermaye grupları her ne kadar şimşeklerini hükümete yöneltse de; yıllardır AKP eliyle gayet başarılı bir şekilde uygulanan "yapısal uyum" programlarıyla tüm sektörlerde (sanayi-tarım-hizmetlerde) emekçiler eskiden sahip oldukları birçok haktan mahrum bir şekilde piyasa koşullarına (kurtlar sofrasına) bırakılmış durumdadır.

"Yapısal uyum" programının özü; tarımda dışa bağımlılığı artırmaktır!

Özellikle 2000 sonrasında; "Yapısal Uyum" adı altında Türkiye'de tarım sektörü emperyalist politikalara uygun şekilde yeniden yapılandırılmaya başlanmıştır. Bu sürecin amacı; bilim ve teknolojinin gelişimiyle birlikte GDO'lar (Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar) da dahil olmak üzere emperyalist ülkelerde oluşan tarım ürünü stoklarının bizim gibi ülkelere pazarlanmasının önündeki tüm engellerin kaldırılması ve tarımda, gıdada, hayvancılıkta yani beslenme zincirinin

her aşamasında dışarıya bağımlılığın sağlanmasıdır.

Bunları yapabilmek için; köylüye yönelik olan tüm destekler devlet tarafından tırpanlanmaya başlandı. 2000 yılında 6 milyar dolar düzeyinde olan tarımsal destekler 2005 yılına gelindiğinde 1.5 milyar dolar civarına düştü. Tarım sektörünün GSMHY'a katkısı % 11.5 olduğu halde; tarıma verilecek destek % 1 olarak sınırlanmıştır. Fakat verilen destekler bu oranı dahi bulmaktadırlar ve ortalama % 0.75 civarında kalmaktadır. Oysaki emperyalist ülkelerde tarımdan elde edilen gelirin en az yarısı tarıma geri dönmektedir.

Tarıma destek bu kadar azalmışken; tarımsal girdilerdeki fiyat artışı rekor denecek seviyededir. Ziraat Mühendisleri Odası'nın verilerine göre temel bir girdi olan üre fiyatının 2000-2005 arasındaki artışı % 354'tür. Tarımda kullanılan elektrikte verilen desteklerin 2003 yılında kaldırılmasıyla birlikte fiyatlar % 34.4 artmıştır. (TZOB Başkanının açıklamalarından, 29.09.08 Milliyet)

Desteklerin bu şekilde kaldırılması, girdi fiyatlarının fahiş oranlarda artması köylünün önünde sadece iki seçenek bırakmıştır: Birincisi tarımla uğraşmayı bırakmak, ikincisi tefeci-tüccara, bankaya borçlanmak. Her iki "seçenek" de ülkemizde yaşam bulmuştur. Tarımda 5 yıl

içinde 3 milyonu aşkın istihdam kaybı olmuştur. Şehirlerde bunu karşılayabilecek bir sanayi olmadığı için işsizlik son yıllarda hızla artmıştır. Tefeci-tüccara, özel bankalara borçlanmanın durumu ise gitgide daha kötüye gitmektedir.

Köylünün tefeciye, özel bankalara borcu katlanarak artıyor!

Programla birlikte birlik ve kooperatiflere verilen kredi desteği kaldırılmıştır. Ve bu kurumlar piyasa oranının üstünde faiz almak zorunda bırakılmışlardır. Bunun sonucunda birliklerin hemen hepsi kapanma noktasına gelmiş, bazıları kapanmıştır. Böylece köylünün birliklerden uygun koşullarla kredi alma imkânının önu kesilmiştir.

Yine 1999 ile birlikte Ziraat Bankası'nın (ZB) köylüye, tarım sektöründe kredi vermesi yasaklandı. 3 yıllık bir geçiş sürecinden sonra ZB'nin özelleştirilmesi hedeflendi. Bu süreç içerisinde özel bankalar devreye sokuldu. Sözleşmeli çiftçilik yaygınlaştırılmaya çalışıldı. Hedeflenen zamanda ZB özelleştirilemeyince; alıcılarına çekici hale getirebilmek için yeniden yapılandırılmaya başlandı ve tekrar kredi işine sokuldu. Bu operasyonlarla ZB pazar payını % 50 oranında özel bankalarla paylaşır hale getirildi.

Ancak ZB'nin verdiği kredilerin ni-

teligi de değişmiş durumdadır. ZB, daha çok "geleşen ve geleceği parlak görülen alanlara özel kredi" sağlaması dolayısıyla (organik tarım, süt hayvancılığı, seracılık) genele hitap etmekten uzaklaştı. (31.01.07, Dünya Gazetesi) ZB'nin, bu yıl veya gelecek yıl özelleştirilmesi hedefleniyordu. Kriz dolayısıyla özelleştirilmenin ertelenebileceği açıklandı. Gelinin aşamada üretici borçlarının sadece % 10'u Ziraat Bankası'nadır. Diğer borçlar tefecilere, tüccarlara ve özel bankalardır.

Tarımın; tamamıyla piyasanın işleyişine bırakılmasında yaşananlar bununla sınırlı değildir. 2006 yılından itibaren devletin % 50'lik prim desteğiyle yaygınlaştırılmaya çalışılan tarım sigortası; köylüler için diğer bir sorundur. Sigorta yaptırmak için Çiftçi Kayıt Sistemi'nde (ÇKS) yer almak, modern üretim tesislerine sahip olmak gibi küçük üreticinin altından kalkamayacağı koşullar aranmaktadır. Bununla birlikte bu yıl çıkarılmak istenen kanuna göre, sigorta kapsamında olan (yangın, heyelan, sel, fırtına, dolu vb.) zararlar için devlet artık yardım paymayacak. (16.04.08, Dünya Gazetesi)

SSGSS yasasının en çok etkilediği kesimlerden biri de köylülerdir. Asgari ücretin üçte bir oranının üstünde gelir sahibi olanların prim ödemesi zorunluluğu köylüleri vurmaktadır. Paralarının

Küçük üreticilerin örgütleneceği kurumları oluşturmak zorunluluktur

Sadece küçük bir parçasını çizdiğimiz bu tablodan da anlaşılacağı üzere dünya genelinde yaşanan krizin etkileri tamamen yaşanmaya başladığında en fazla etkilenecek kesimlerden biri küçük üreticiler olacaktır. 2001 krizinden sonra birçok köylü borcunu ödeyemediği için toprağına, evine el konulmuştur. Ki o

süreçte mevcut olan borçlar hem daha azdı, hem de daha çok devlet kaynaklı olduğu için populist uygulamalar neticesinde bir kısmı "af" kapsamına alınmıştır. Şimdiye AB ülkeleri tarafından ortak olarak batmaktan son anda kurtulan Dexiabank'ın Denizbank'ı ve Fortisbank tarım alanında Ziraat Bankası'ndan sonra en çok kredi veren banka durumundadır.

Kredilerin ödenme zamanları geldiğinde veya geri çağırılma durumunda başta Ege Bölgesi olmak üzere birçok köylünün toprağını kaybedeceği, evini-yurdunu terk etmek zorunda kalacağı açıktır. Sayısı giderek artmakta olan hastanede rehlin kalmaları, hastanenin içine alınmaları köylüler açısından da boyutlu bir şekilde yaşanacaktır.

Ülkemizde küçük üreticilerin örgütlenip seslerini duyurabilecekleri, yaşanan ve yaşanabilecek saldırılar karşısında örgütlü ve güçlü bir şekilde durmayı sağlayabilecekleri örgütlenmelerin olması şarttır.

ellerine ancak hasat zamanlarında geçmesi, düzenli gelirlerinin olmaması, olan gelirin de düşük olması nedeniyle köylülerin düzenli prim ödemesi imkânsızdır. Buna göre yaklaşık 3 milyon köylünün sağlık güvencesi olmayacak. (22.03.08 Cumhuriyet Gazetesi, A. Ayusu'nun açıklamaları)

Tarlasından kopan köylü nerede iş bulacak?

Avrupa Birliği'ne uyum süreci adı altında tarımda çalışan nüfusun ve ekonomide tarımın payının düşürülmesi yönlü dayatmalar planlı ve bilimsel bir programın noksanlığı nedeniyle büyük ve karmaşık sorunların ortaya çıkmasına sebep olmaktadır. İspanya, Yunanistan, Hollanda, Fransa gibi AB'nin tarımsal üretim açısından gelişkin ülkelerinin pazarda yeni bir rakip istememesinin de etkisiyle ülke gerçekliği gözönüne alınmadan dayatılan bu uygulamalar hükümet tarafından sadakatle yerine getirilirken milyonlarca ailenin yaşam şartlarını zorlaştırmaktan öteye bir anlam taşımamaktadır.

Tefeci tüccar sömürsü altında, küçük birimlerde, modern teknolojik yöntemlerden uzak şekilde üretim yapan köylülüğün yaşam düzeyinin geliştirilmesi, tarımın gelişiminin önündeki engellerin kaldırılması, tarıma yönelik bilimsel yaklaşımlara paralel sanayinin öne çıkarılması ve geliştirilmesi amaçlı politikaların gündemleşmesi sürekli tüketen, dışa bağımlı ve emperyalizm sayesinde iktidarını sürdüren asalak sınıfların gerçekliği göz önüne alındığında şaşırtıcı değildir. Bu nedenledir ki ülkenin gelişimini-kalkınmasını, halkın refah düzeyinin artmasını sağla-

yacak bilimsel politikaların hayat bulması sorunu devrim sorunu ile bire bir ilişkilidir.

Ülkemizde önemli sorunlardan biri de tarımdan kopan nüfusun şehre geldiğinde istihdam edilememesi, bu akışa paralel bir sanayileşmenin gerçekleşmemesidir. Bu genel doğru, içinden geçtiğimiz kriz döneminde daha da belirgin hal almaktadır. Bırakalım çöküntüye uğratılan tarımdan kopan nüfusun şehirlerde iş bulmasını, hali hazırda büyük bir kitlenin işsiz olduğu şehirlerde de fabrika ve atölyelerde kitlesel işten çıkarmalar yaşanmakta ve sınıfsal çelişkiler daha da keskinleşmektedir.

Sanayinin komprador niteliği özellikle 2001 krizinden sonra daha da belirgin şekilde ortaya çıkmış, bugünkü sonuçların ağırlığı bu nedenle daha da artmıştır.

2001 krizinin ardından yaklaşık iki katına fırlayan ve o dönemden bu yana bu seviyede kalan işsizlik oranının daha da artacağı, 2001 krizinden sonra % 30 düşen reel ücretlerin daha da azaltılmaya çalışılarak sömürü oranının daha da yükseltileceği öngörülmesi mümkün gerçeklerdir.

Hükümette geçirdiği 5.5 yıl içinde dış borç stokunu tüm cumhuriyet tarihi boyunca biriken borç kadar artırarak 130 milyar dolardan 265 milyar dolara çıkaran AKP'nin yönetiminde mevcut küresel krizden sert bir şekilde etkilenemeyeceğimizi açıklar. Yoksulluğun, sefaletin daha da artacağı bu dönemde sistemin saldırganlığı ve hak gaspları da pekişecektir. Buna karşı işçiler ve köylüler başta olmak üzere tüm emekçi kesimlerin ortak mücadelesinin önemi oldukça büyüktür.

Üyelik geçici, uşaklık bakidir!

Türkiye'nin Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi (BM-GK) geçici üyeliğine iki yıllık süreçle kabul edilmesinin ardından TC'nin "uluslararası planda artan öneminin tanınması", "ağırlığının göstergesi" vb. içerikte tanımlama/açıklamalar yapılarak yarı-sömürge kimliğinin üzeri örtülmesi, bununla TC'nin "büyük devlet", "kilit ülke", "bölgesel değil, küresel aktör" olduğu anlatılmaya, diğer bir ifadeyle "kanıtlanmaya" çalışılmaktadır. Bahsedildiği anlamıyla değil, yalnız Türk egemen sınıfları açısından dış politikadaki "stratejik" misyonu boyutuyla uyumlu olması bakımından "önemli" bir sonuçtur! Açık olan, bu sonucun değiştiremeyeceği gerçeklik ise şudur; yarı-sömürge kimliklerinin tam uyumluluk, hizmet etmede problemsiz olmak...

Şunları hatırlamakta fayda var. Birleşmiş Milletler 51 ülke tarafından, 1945'te ABD'nin San Francisco eyaletinde kurulmuş, şimdi üye sayısı 192'ye çıkmış, "Soğuk Savaş" döneminde uygun olarak kurulan çıkarlarıyla uyumlanan kararları tanımayan emperyalistler tarafından yönetilen bir kurumdur.

Türkiye'nin iki yıl süreyle geçici üye olarak seçildiği BM-GK ise, BM bünyesinde kurulan diğer komisyon-

lardan farklı olarak bağlayıcı kararlar alabiliyorken, diğer komisyonların kararları tavsiye niteliği taşıyabilmektedir.

BM-GK'nın 5 daimi, 10'u geçici toplam 15 üyesi bulunmaktadır. İlk GK'da 2. Emperyalist Paylaşım Savaşının galip ülkeleri ABD, Fransa, Britanya, Sovyetler ve bir de Çin'den oluşan beşli yer almaktaydı. BM'nin gelişmesi değişen ihtiyaçlar-koşullar nedeniyle bu çekirdek yapı bozulmadan GK 15 üyeliğe çıkarılmıştır. Daimi üyelik için herhangi bir seçim usulü bulunmamakta, geri kalan üyeler BM bünyesinde, tüm üye ülkelerin katılımıyla yapılan seçimlerle, geçici sürelerde olmak kaydıyla üye seçilmektedir. Bu anti-demokratik sistem içerisinde kararların daimi 5'li üye ülkeler ekseninde çıkması/oluşturulması elbette sürpriz değil! Bu açıdan "normal" olacağı gibi herhangi bir konu bu daimi üye 5 emperyalist ülkenin birinden dahi veto yese (Kyoto Protokolü gibi) karara bağlanması sorunlu bir hale gelmektedir. Bu durum Konsey'in kimin güvenliğinden sorumlu olduğu sorularını da akla getirir -ki bu, mekanizmanın var olan sorunlu bir yapısal gerçekliği olarak karşımıza çıkarıyor.

En son 1961'de GK geçici üyesi olan Türkiye'nin bugüne kadar geçici

üye olamamasının nedeni 63'te Kıbrıs'ta yaşanan kanlı olaylar olarak gösterile de yarı-sömürgeleğin bu noktada pek "şansı" bulunmadığı biliniyor. Özellikle, Türkiye gibi jeopolitik, geo-stratejik konumu önemli olan yarı-sömürge ülkelerin ancak dönemseller boyutta, Konjonktürel açıdan rol biçildiği durumlarda "şansları" olabilmektedir.

192 üyenin 151'inin oyunu alan TC'nin bu üyelik için her türlü yola başvurduğu, yoksul Kara Afrika ülkelerine kimi adı sanı duyulmaması ada devletlerine gösterilen "nezaket"ten anlaşılabilir. Öyle ki Somali'de soykırımdan sorumlu tutulan, açıklıkla pençelesen milyonları geçen sayıda Afrikalının kanının eline buluştuğu Somali Devlet Başkanını iyi ağırlamış, "resmi ziyaret" kaidelerinde kusur edilmemişti. Yine bazı Afrika ülkelerinin borçlarının üstlenilmesi, rüsvetlerin dağıtılması bu geçici üyelik için yapmadıkları bir şeyin kalmadığını gösteriyor.

Türkiye'nin BM-GK geçici üyeliği için bu tür yollara kendiliğinden başvurması, ekonomik bakımdan emperyalizme bağımlı, sözde siyasal bağımsızlığı bulunan bir yarı-sömürge olmasından dolayı pek inandırıcı değildir. Bu tür gelişmeleri yarı-sömürge olarak

Türkiye'nin jeopolitik, geo-stratejik konumunun emperyalistler açısından bu siyasal konjonktürde öneminin artması temelinde ele almalı, resmi daha iyi görülebilmek için, genel planda emperyalistler arası çelişkilere, siyasal-politik iklimin yapısına bakılmalıdır.

Ortadoğu'da Irak'ta yoğunlaşan savaşın Afganistan'a kaydırılması, Gürcistan'ın Güney Osetya'ya saldırması, buna paralel Rusya'nın sert karşılık vermesi sonucu çıkan "küçük çaplı" savaşın Kafkaslarda suları ısıtması, ABD emperyalizminin Rusya'yı kuşatmaya yönelik hamleleri, kapitalist ekonominin dikiş tutmuyor durumda oluşu, dünya siyasal hegemonyasının ağırlık merkezinin iklim değişikliğine zorlanması, dünya pazarlarının yeniden paylaşılıyor olması bakımından anlamlıdır. Böylesi siyasal konjonktürle ilişkilendirildiğinde TC'nin BM-GK geçici üyeliğine seçilmesini daha akla yakın bir yere oturtabiliriz.

Son süreçte Türkiye'nin bölgesel konumuyla uyumlu olarak daha da işlevlendirilmeye çalışıldığı İslam Konferansı Örgütünü başına getirilmesi, Ermenistan'la ilişkiler geliştirilmesi, Gürcistan G. Osetya savaşının, Rusya-Gürcistan savaşına dönmemesinin ardından "Kafkas Birliği" adı altında bir projeye ortaya çıkarılması, Ortado-

ğu'ya yeni bir biçim verme çabaları olarak tek tarafı bir ABD hegemonyasına dayalı Yeni Dünya Düzeni kurma kapsamında Büyük Ortadoğu Projesi içerisinde TC'ye önemli bir rolün biçildiğini ifade ediyor. Bahsettiğimiz dönemseller boyut ve konjonktürel durumdan kastımızı buradan çıkarmak daha da mümkündür.

Hal böyleyken, Türkiye'nin Dışişlerinden Sorumlu Bakanın GK'da nasıl bir politika izleyeceklerine ilişkin soruya NTV yayınında verdiği "Bizim özgün bakışımız çok önemli burada. Bize oy veren ülkelerin çoğunun beklentisi de bu. Pek çok konuda inisiyatif geliştiren, ortaya kendi teklifini koyan ve pozitif yaklaşımlarıyla çözüm üreten bir 'ülkeyiz' şeklindeki yanıtı pek de objektif görünmemektedir! Bu ifadeler sadece TC'nin yukarıda

bahsetmeye çalıştığımız gerçekliğini somut durumun çok ötesini ifade eden kavramlar kullanılarak çarpıtılmayı, yarı-sömürge kimliklerinin bu noktada gözlerden kaçırılmaya çalışılmalarını ifade ediyor.

Bu eksende bakıldığında TC'nin "uluslararası etkinliğinin artacağı" ve benzer nitelikteki söylemler, Dışişleri Bakanı Ali Babacan'ın ifade ettiği noktalardan değil, lakin şu anlamıyla doğrudur. Türk egemen sınıfları emperyalizmin, özellikle de ABD emperyalizminin çıkarları için daha fazla çalışacak, daha çok "laf" söylemek durumunda kalacaktır. Unutulmamalıdır ki üyelik geçici, uşaklık bakidir/sınırsızdır! Bu çerçevede 2009 yılının Ocak ayında başlayacak iki yıllık geçici üyelik süresi olabildiğince etkin kullanılmaya bakılacaktır.

İşçilerin direnişlerini, köylülerin sorunlarını, isyanlarını yansıtan gazetemizin kitlelere ulaşması çok önemlidir

Ancak bu olursa ajitasyon-propaganda ve örgütlenmenin tüm ayakları sağlanmış ve faaliyet ileri bir noktaya taşınmış olacaktır.

Devrimci ve sosyalist basın halka, emekçilere gerçekleri anlatma, bilinçlendirme sürecinde hepimizin en önemli araçlarından biridir. Bu aracımızı daha nitelikli hale getirmek ve kolektif bir ürün olarak kitlelere sunmak için başlattığımız kampanyamız çerçevesinde birçok bölgede gerçekleştirilen toplantılar, buluşmalar ve dağıtımlar oldu. Yapılan sesli dağıtımlarda gazetemizin kitlelerin sesi olduğu vurgulanarak kitlelere kendi seslerine sahip çıkmaları vurgusu yapıldı.

İşçilerin direnişlerini, köylülerin sorunlarını, isyanlarını yansıtan gazetemizin kitlelere ulaşması çok önemlidir. Ancak bu olursa ajitasyon-propaganda ve örgütlenmenin tüm ayakları sağlanmış ve faaliyet ileri bir noktaya taşınmış olacaktır.

Bizler kitlelere gittiğimizde ve onlara politikalarımızı götürdüğümüzde bunun verimini almaktayız.

Bursa

5 Ekim günü Bursa'da gerçekleştirdiğimiz toplantıda kampanyamızın nerede, nasıl örgütleneceği, kampanya materyallerinin nasıl ele alınacağı ve nasıl sonlandırılacağı üzerine somut kararlar alındı. Gazetemizin demokratik devrimin aşgari programını daha nitelikli bir şekilde savunma ve devrimden çıkarı olan tüm kesimlerin ilgisini çekebilecek bir düzeye çıkarılmasının önemi üzerinde duruldu. Yine polemik yazılarının si-

yasi eğitim açısından önemi ve kadın sayfasının daha nitelikli hale getirilmesi üzerine vurgular yapıldı. Okuyucu sayısını artırma adına gazetemizin yaygın şekilde ücretsiz dağıtılması gerektiği, yayını içerdiği anlatılarak tanıtımımızın gerekliliği üzerinde duruldu.

Adana

12 Ekim'de Adana'da gerçekleştirdiğimiz toplantıda Adana ve Mersin'den gelen okurlarımızla ve rimli ve canlı bir tartışma yaptık. Daha çok genç okurlarımızın yer aldığı toplantıda, kampanya doğrultusunda somut hangi çalışmaların yapılacağı üzerine kararlar alındı. Esas meselelerin örgütlenmeye sorunlar yaşandığı, bu nedenle gazete dağıtımlarının da çoğu alanda sadece dağıtmaktan öteye gidemediği, örgütlenmeye dönüşürmede zorluklarla karşılandığı, bunda da esas nedenin dağıtım yapan okurlarımızın yaşadığı politik yetersizlik olduğu vurgulandı. Yayına hak ettiği değeri vererek, toplu şekilde okuyarak ve içeriğinin tanıtılarak bu sorunun aşılacağı belirtildi.

Toplantı ilk bölümünde farklı alanlardan gelen okurlarımız yayını dağıtma, besleme vb. konularda düşünce, eleştiri ve önerilerini sundular. İkinci bölümde ise kampanyanın nasıl örgütleneceği üzerine kararlar alındı. Gazete kampanyasının yaz dö-

neminin ardından okullarında açılmasıyla birlikte yeniden toparlanmada ve kitlelerin artan ilgisine cevap olabilmeye yönelik olarak gazetemizin üzerinde duruldu. Faaliyetimizin bulunduğu her alanda gazete dağıtımını arttırmak ve koordine olarak merkezî çalışmalar yapılması kararlaştırıldı. Yine düzenli gazetemizi alan herkesle okur toplantıları yapmanın verimli olacağı ifade edildi.

Ankara

Ankara'da 19 Ekim günü yaptığımız toplantıda da gazetemizin başlatıldığı toplantıda, kampanya üzerine görüş alışverişinde bulduk. Okurlarımızla birlikte yaptığımız kahvaltının ardından gerçekleştirdiğimiz toplantıda kampanyanın amacı, hedefleri konusunda konuştuk.

Gazetemizin nitelik sorunundan maddi sorununa kadar bir dizi konuda yaptığımız konuşmalarda herkesin üzerine sorumluluklar düştüğüne dikkat çekildi. Herkesin yapabilecekleri üzerinden yapılan konuşmalarda bu sınırları zorlamanın da gerekliliği üzerinde duruldu.

Erzincan

Okurlarımızla toplantıyı 20 Ekim Pazartesi günü gerçekleştirdik. Geniş okur kitesinden çok gazetemizin dağıtımını yapan okurlarımızın katıldığı toplantıda kampanyanın nasıl bir ihtiyacın ürünü olarak ortaya çıktığı, ege-

menlerin basın-yayım alanına verdiği önem üzerinde sohbet edildi.

Sohbetimizin ana eksenini eksikliklerimizi, yetersizliklerimizi nasıl bir çalışmanın içinde aşabileceğimiz üzerinden şekillendi. Dağıtım yapan okurlarımız karşılaştıkları birçok pratiği örnek vererek konunun derinleştirilmesini sağladılar.

Malatya

Malatya'da 25 Ekim'de yapılan okur toplantısıyla kampanyamızı başlattık. Toplantıda devrimci ve sosyalist basının önemi üzerinde tartıştık.

İçinden geçtiğimiz süreçte halka devrimci, demokrat ve komünistlere yönelik ciddi ve kapsamlı saldırılar artarken kitlelere gitmenin önemi kendini her zamankinden daha fazla dayatıyor. Kitlelerle politik bağlar kurmamızın önemli araçlarından biri olan yayınlarımızın okunması, dağıtılması, yayınların çeşitli konularda beslenmesi, düzenli çıkabilmesi için ekonomik olarak desteklenmesi gerektiğini tartıştık. Yapılan tartışmalardan sonra yayınlarımızı sahiplenme noktasında her okurumuzun daha fazla çaba sarf etmesi gerektiğini kararlaştırdık. Toplantıya yeteri kadar okurlarımızı katedemediğimizden ve kampanyayı yerelimize nasıl uygulayacağımızı somut olarak belirlemek için bir toplantı daha yapmayı düşünüyoruz.

Burada YDG'nin komisyonları aracılığıyla kampanyamızı yürüteceğiz.

Her komisyon kampanyayı nasıl işleyeceğini belirleyecek ve böylece kampanyamızı kendi çalışmalarıyla birleştireceklerdir.

(Malatya'dan bir İK okuru)

Amed

Bizler Amed'ten İ-K okurları olarak gazetemizin başlattığı kampanya ile ilgili olarak düşüncelerimizi sizinle paylaşmak istiyoruz.

Kampanyanın duyurulması ile beraber Amed İK okurları olarak buna dair ne yapacağımızı konuşmak için bir araya geldik. Gazetemizin kampanya ile beraber önüne koyduğu daha geniş kesimlere ulaşmak, daha fazla haber akışının sağlanması, daha nitelikli bir hale dönüştürülmesi hedeflerine yönelik alanın gerçekliği doğrultusunda neler yapabileceğimizi asgari oranda tartıştık.

Ardından 26 Ekim günü gazetemizden bir çalışanın da katıldığı okur toplantısı düzenledik.

Yaşanalar muhalif, devrimci basının üzerindeki baskıların boyutunu gösteriyor ve bu baskıları göğüslemek adına hareket geçmemiz gerektiğini anlatıyor. Bu ihtiyaçtan kaynaklı gazetemizin var olan sorunlarını tek tek ele alarak her soruna yönelik ne yapacağımızı üzerinde durduk.

Amed'ten gazetemize daha fazla haber aktarabilmek için doğal muhabir olarak birkaç arkadaşımızı görev-

lendirdik. Gazetemizi daha fazla insana ulaştırmak için belirleyeceğimiz yerlere de haftada bir gün yaygın dağıtım yapma kararını yaptığımız tartışmalar sonucu aldık. Bununla beraber üniversitede yaptığımız YDG dağıtımları ile birlikte gazetemizi de tanıtarak kampanyamızı anlatıp, onları sürece dâhil etmeye çalışacağız. Yurtsever basınla ortaklığı zorlayarak kampanyanın finali olarak, basın üzerindeki baskıları konu edinen bir panel fikri üzerine durduk.

Merkezi düzeyde çıkan materyallerin (yapıştırma, afiş, bildiri) yaygın kullanımını aldığımız kararlar arasında. Maddi sorunlarımızın çözümüne katkı sunmak anlamında Amed'te bulunan kitle örgütleri, sendikalarla, çevremizdeki ilişkilerimizle görüşerek gazetemize abone yapmayı karar aldık.

Yürüttüğümüz tartışmalarda gazetemizi yeterince sahiplenmediğimiz (yeterince okumama, dağıtım ağını dar tutma, haber yapmama) tartışmalarla yeniden açığa çıkmıştır. Gazetemizi sahiplenmeliyiz çünkü gazetemiz faaliyetimizin çok önemli bir ayağını oluşturuyor. Gazetemiz farklı alanlarda faaliyet yürüten yoldaşlarımızın ortak paydası pozisyonundadır. Yürüttüğümüz faaliyetin gazetemizde yer almasıyla yayınımlar bir araç olarak daha etkin, daha ajitatif, daha somut bir araç olarak kullanılabilirliği aşikârdır. (Amed'ten İK okurları)

Bal arısı kaçabilir mi çiçekten?

İzmir İK okurları olarak aylık bir zaman periyodunu geride bırakırken, kampanya hazırlık sürecimizi ve çalışmalarımızı paylaşmak istiyoruz.

Bir haftalık bir gecikmeyle başlayan sürecimizde ilkin genel okur toplantısı aldık. Toplantı sonunda alınan kararların hayata geçirilmesini takip edecek ve bilgi akışını denetleyecek bir komisyonun seçimine gittik. Asgari düzeyde gazetemizin niteliğini ve amacını kavramış her okurun söz konusu çalışma gruplarına katılmasının sağlanması kararlaştırıldı. Genel okur toplantısında kampanyaya dair niteliksel, niceliksel gelişim ve maddi olarak sahiplenme olmak üzere üç başlık altında hedefler konuldu. Temel sorun olarak belirlenen nitelik tartışmaları sonrasında, yayınlarımızı yönelik çalışma gruplarında şu hedefleri önümüze koyduk:

1- Bulduğumuz alanlardaki okurlarla düzenli yayın değerlendirme toplantıları alma ve alınan kararları merkez büroya iletmek,

2- Haber yapma pratiğini gazete çalışması dışında okurlara kadar taşıma, bu konuda okurlara yardım etme. Yayın-okur arasındaki yabancılığı bu noktada kırmaya çalışma ve de yerel gündemler üzerinden hedef kitlelerin sorunlarını doğrudan yayınlara yansıtmak,

3- Okurların ilgilendikleri ve ya-

yınlanması durumunda niteliğe katkı sunacak yazılar yazmalarını teşvik etme ve böylece yayınımla yazı yazar kişi sayısını çoğaltma,

4- Yerelerde kültürel birikim sahibi kişilerin, belirlenen gündemler çerçevesinde entelektüel değeri yüksek yazılar yazmalarını sağlamak.

5- Gazetenin görsel yönden zenginleştirilmesi konusunda çevremizde tasarımıyla uğraşan arkadaşları harekete geçirmek,

6- Gazetenin sanat-edebiyat köşesinin İzmir Sanat Komisyonu tarafından beslenmesini sağlamak,

Gazetenin tanıtılması, okur sayısının artırılması kapsamında değerlendirilen nicelik tartışmaları ile bir çalışma programı belirledik. Bu program kapsamında:

7- Gazetemizin çıktığı haftaya denk düşecek şekilde her iki haftada bir şehir merkezinin işlek yerlerinde ajitasyon içerikli tanıtım ve dağıtımını yapmak,

8- Kampanya boyunca hedef kitlemizin bulunduğu üç farklı bölge ve alanda toplu dağıtımlar gerçekleştirmek; kampanya sonunda bu yeni dağıtım alanlarımızda asgari düzeyde kurumsallaşma sağlamak,

9- Daha tali planda bıraktığımız ve orta vadede yoğunlaşmayı planladığımız ancak hala dağıtımlarımıza devam ettiğimiz bölgelerdeki dağıtım

devam ettirmek,

10- Geçmiş dönemde bizlerle ilişkilendirilmiş ancak ilkesel olmayan çeşitli konularda uzaklaşmış arkadaşlarımızla yeniden ilişki geliştirmek ve gazeteyi düzenli takip etmelerini sağlamak,

11- Tüm bu çalışmalar ile İzmir'de dağıttığımız gazete sayısında artış sağlamak.

Mali sorunun kısa vadede çözülecek bir sorun olmadığı düşünülmeyle birlikte uzun vadede, alınan kararlar belli bir çözümün sağlanacağı kanaatiyle şu kararları aldık:

1- Okurlarda gazetenin maddi külfetinin karşılmasına yönelik bilincini geliştirmek,

2- Dağıtım yapılan gazetelerin paralarının almaya çalışmak, bu paraları ayrı bir fonda toplamak ve merkez büroya göndermek.

3- Abonelik çalışmalarını geliştirmek; bu kapsamda partilere, kurumlara ve kişilere gitmek.

4- Büronun temel ihtiyaçlarını gazete satışı dışında okur yardımlarıyla sağlamak.

Tüm bu kararlarla birlikte Kasım ayının ortalarında da yeni okullarında katıldığı geniş bir toplantı alınarak kampanya çalışmalarını hakkında bilgilendirilmelerinin yapılması ve Kasım ayının son haftası "Alternatif Basının

Toplumsal Aydınlanmadaki Rolü"ne ilişkin bir paneller kampanyasının noktalınması, panelin sergi, müzik vb. araçlarla zenginleştirilmesi ve diğer devrimci basın temsilcilerinin panelleriyle fikirlerinin alınmasını kararlaştırdık.

Ayrıca şehir merkezinde yapılan ilk merkezi dağıtımın teknik eksiklikleri ve deneyimsizliklere rağmen olumlu geçtiği söylenebilir. Bunun dışında farklı ve oldukça geniş bir bölgedeki merkezi dağıtımlarımızın ilkini oldukça başarılı bir şekilde gerçekleştirdik. Ancak diğer iki merkezi dağıtımımız programlama hatalarımızdan ve bazı teknik sorunlardan dolayı yapılamadı. Mali konuda gazete dağıtımını için fonu hemen oluşturduk ve sanırım uzun bir süreden sonra kendi alanımızdan merkeze göndereceğimizi ilk gazete paraları bu kampanyanın bir sonucu olarak çıkacağı benziyor.

İzmir'in uzun bir süredir, böylesine hareketli bir çalışma sürecinin özlemi içerisinde olduğuna söyleyebiliriz. Uzun zamandır gerekli performans gösteremeyen alanımız, üzerindeki ölü toprağı usulca silkelemeye başladı bile. İlk adımlarımızı olumlu attık. Her bir arkadaşımız tıpkı bal arıları gibi çiçeksiz yaşamayacaklarını bir kez daha anladılar. (İzmir İK okurları Kampanya Komisyonu)

Gülsuyu

Gazetemizin kampanya süreci içerisinde yaptığımız ve yapacağımız çalışmaların yaygın ve geniş bir kitle faaliyetinin örülmesine ve daha nitelikli bir gazete çıkarılmasına önemli katkıları olacak ve kuşkusuz ki, önemli bir rol oynayacaktır.

Bunun bilincinde olarak, gazetemizin kampanya ile başlatmış olduğumuz çalışmalarından biri olan, gazete sayısının artırılması, girilmediği ev, çalınmadık kapı bırakılması, kitlelerle kucaklaşılması, bütünleşilmesi ve onların temel sorununu olan, sistemin kapsamlı saldırılarının boşa çıkarılması amacıyla mahallelerde çalışmalarımıza hız vermiş bulunmaktayız.

19 Ekim Pazar günü semtimizde işçi-köylü armalı şapkalarını tatarak, A/P eşliğinde toplu bir şekilde sokaklara gire-

rek, bugüne kadar dağıtım yapmadığımız evlerin kapılarını çalarak, gazetemizin yaygın dağıtımını örgütledik. Çaldığımız kapılardan, gazetemizin ismini hiç duymayan insanlarla karşılaştık ve gazetemiz hakkında bilgilendirme de yaparak, faaliyeti örmeye çalıştık. Bazı insanların ise gazetemizin uzun zamandır gelmediğini söylemeleri ve bundan sonra düzenli olarak getirilmesini istemeleri, dağıtımcılarımıza moral kaynağı oldu. Ayrıca toplu dağıtımdan dolayı, "eylem mi var?"

diyenlerle karşılaştık. Fatma Hanım merkezine indiğimizde, polislerle karşılaştık. Polislerin şaşkın bakışları arasında, ajitasyonlu dağıtımlarımıza devam ettik.

Daha sonra görüntü almaya çalışan polislerle karşı, gazetemizi yuvarları kaldırarak ve zafer işaretleri yaparak dağıtımımızı sürdürdük. Egemenlerin gazetemiz üzerindeki baskı, yayını durdurma, toplama, kapatma ve gazete çalışanlarına açılan davaların, yapılan işkencelerin bizleri yıldıramayacağına, aksine bu saldırılar karşısında kararlı duruşumuzu daha güçlü bir şekilde ortaya koyacağımıza, işçinin, emekçinin, köylünün, Kürt halkının, halk gençliğinin ve emekçi kadınlarımızın susmayan sesi olmaya devam edeceğimizi ajitasyonlarla dile getirdik.

Ayrıca kampanya bildirilerini de dağıttık. Son olarak Heykel Meydanı'nda kampanya bildirisi okuduk-tan sonra, "Devrimci basın sürdürülemez" ve "Engin Çeber ölümsüzdür" sloganları atarak, faaliyetini sonlandırdık.

Sonlandırdıktan sonra, yaptığımız faaliyete dair bir değerlendirme yaptık. Değerlendirmede, toplu, ajitasyonlu dağıtımın, hem faaliyetler üzerinde olumlu etkilerinin olduğu sonucuna vardık. Kampanya süreci içerisinde ve sonrasında yapacağımız çalışmalarımızı, nitelikli bir boyuta getirmek, faaliyetimizin çitasını daha ileriye taşımak hedefiyle, bu bilinçli çalışmalarımızı örmeye devam edeceğiz.

(Gülsuyu'ndan İK okurları)

Dersim

Dersim'deki okurlarımızla ilk defa böyle bir toplantı gerçekleştiremiyor olmamızdan dolayı daha çok gazetemize dair görüşlerini aldık. İki haftalık bir gazetede haberlerin yorum ağırlıklı yazılması gerektiği ve daha az habere yer verilmesi gerektiği yorumları arasında. Politik değerlendirme yazılarına daha

fazla yer verilmesi gerektiği, kültür-sanat yazılarının eksik kaldığı dile getirildi. Bölgede güçlü ve saygın bir Partizan geleneğinin olmasından yola çıkarak kendimizi daha rahat ifade edebileceğimiz bir ismin olması önerileri arasında. İşçi-Köylü isminin geçmişte TİHKP revizyonistlerinin kullandığı bir isim olmasından dolayı onlarla karıştırıldığını belirten okurlarımız, gazetemizin isminin geleneğine uygun olarak Partizan olması gerektiğini önerdiler.

Dersim gerilla faaliyetinin etkili olduğu bölgelerden birini oluşturuyor. Bölge insanı yaşadığı savaş koşullarının etkisi ile büyük oranda politize olmuş durumda. Okurlarımız, gazetemizde yayınlanan gerilla röportajlarını büyük bir

ilgi ile takip etmiş çok etkilenmiş. Gazetemizde sık sık bu tür yazı dizilerinin söylenişlerinin gerillanın yaşamını anlatan, yazıların olması gerektiğini dile getirdiler.

Bölgede yaşanan gelişmelerin çok az bir kısmının gazetemize yansıtıldığını ve bunun bir eksiklik olduğunu altı çizildi.

Okur toplantımız okurlarımızla ağırlıklı olarak okur gazetesindeki ilişkinin önemi üzerinden yürüten bir tartışma üzerinden şekillendi. Gazetemiz okurlarımızın bulunduğu kendilerini ifade ettiği, tartıştığı, beraber sevinip, beraber hüznüldüğü, kolektif bir platform

niteliği taşıyor. Bu anlamıyla bir bölgede yaşanan coşku diğer alanlardaki okurlarımızı etkileyecek, örnek teşkil edecek, deneyim aktarımının yaşanmasını katkı sunacaktır. Ortak bir ruh şekillenmiş bulun artması sağlanacaktır.

Önümüzdeki dönem tüm dünyada, krizin ve sonuçlarının doğuracağı büyük sosyal ve siyasal hareketlere gebe dir...

Dünya sistemi krizde...

Kriz büyüdükçe büyüyor. Büyüyen kriz, emperyalist ülkelerin oluşturduğu birliklerde yer alan güçlerin aralarındaki rekabeti de kızıştırıyor. Örneğin, AB ülkelerinin, ABD ile aralarında süren rekabete, şimdilerde kendi aralarındaki rekabet de eklenmiş bulunuyor. "Krizden kim daha kârlı çıkacak ve diğeri üzerinde üstünlük sağlayacak?" eksenli bu rekabet, en çokta Almanya ile Fransa arasında kendini hissettiriyor.

Dünya devrimcilerinin ve komünistlerinin bu süreçteki görevi, süreci iyi bir fırsat olarak değerlendiren, bu hareketlerin içinde öncü pozisyonunda yer almak, bunları birleştirme çabalarını da gözardı etmeden, sınıfsal rotaya sokmak ve radikal, devrimci ve güçlü hareketlere dönüştürmektir.

Belki de tahminlerin ötesinde bir hızla dünyayı sarıp sarmalayan mali kriz, başlıca gündem maddesi olmayı sürdürüyor. Gözler birbiri ardına yapılan kriz zirvelerine çevrilmiş, hemen her kesim, bu zirvelerden çıkan/çıkacak olan "kurtarma paketleri"nin krizi hafifletmede ne kadar etkin olup olmayacağını tartışıyor. Her bir "kurtarma paketine" ilişkin nihai kararı ise, krizin gerçekteki sorumlusu, mali sermaye veriyor. Onaylanan paketlerin hemen akabinde kısmi bir rahatlama yaşayan para piyasalarının bu rahatlığı uzun sürmüyor. Mali piyasaların çitacı paketin öncesinden de alt seviyelere düşüyor.

Ve her düşüş paniği biraz daha artırıyor, yeni paketler ve önlemler devreye girmekte gecikmiyor. Son birkaç hafta içinde dünyanın sayılı merkez bankalarına aktarılan yüz milyarlarca Dolarlar, Euroolar, piyasalara sürülen sıcak paralar da yangını söndürmüyor. **Kriz büyüdükçe büyüyor. Büyüyen kriz, emperyalist ülkelerin oluşturduğu birliklerde yer alan güçlerin aralarındaki rekabeti de kızıştırıyor.** Örneğin, AB ülkelerinin, ABD ile aralarında süren rekabete, şimdilerde kendi aralarındaki rekabet de eklenmiş bulunuyor. "Krizden kim daha kârlı çıkacak ve diğeri üzerinde üstünlük sağlayacak?" eksenli bu rekabet, en çok da Almanya ile Fransa arasında kendini hissettiriyor. Her iki Avrupalı emperyalist güç de, birbirine çelme takarak, diğeri oranda üstün konuma gelme yarışını da uygun koşulların oluştuğunu düşündükleri şu süreçte sürdürüyor.

Yani emperyalist güçler bir yandan "krizden

ha da derinleştirecek olan, işten çıkarmalar oluşturuyor.

Hükümetler, kasaları boşalan bankaların kasalarına milyarlar aktırırken, milyonlarca emekçiyi işini ve maaşını yitirme tehlikesi bekliyor. Onların (emekçilerin) krizden doğan/doğacak olan zararını kimsenin karşılamayacağı ise kesin.

Krizle birlikte en büyük "yakınma" otomotiv sektöründen geliyor. **Otomotiv sektöründen gelen son haberlere bakılırsa, krizin çalışanları üzerindeki etkisi, 1929 krizinden daha boyutlu olacak.** O dönemde de milyonlarca emekçi işini kaybetmişti.

Tüm büyük otomotiv patronları, kârlarının büyük oranda düştüğü açıklamaları yapıyorlar ve üretime ara verilmesinin yanı sıra, işten çıkarma gibi "önlemlere" başvuracaklarını söylüyorlar. Otomotiv sektöründeki krizin en çok da lüks araba piyasasını ve seri üretimi vurduğunu biliniyor.

Porsche, BMW ve özellikle de pahalı spor arabası üreticileri, bu lüks otomobilleri, 10 binin yirmi binin hesabını bile yapmayacak kadar büyük servetler kazananlara satıyorlardı. Mali krizle birlikte bu kesim artık kendisine yeni lüks arabalar almaktan vazgeçmiş gibi görünüyor.

BMW'nin yanısıra, Porsche'nin sürümünde de bir hayli düşüş yaşanmakta. Dünya genelinde % 14'lere varan bu düşüş, ABD'de, BMW otomobillerde % 25'lere, Porsche'de ise % 44'lere varıyor. Alman otomobil üreticilerinin sürümündeki düşüşü ise toplam % 27. Dünya çapındaki otomobil üreticisi Toyota da, % 32 düşüş yaşayanlardan.

Düşüş elbette sadece lüks araba tüketiminde yaşanmıyor. Normal (ekonomik) arabaların sürümünde de çok ciddi düşüşler söz konusu.

Ancak krizin etkileri yeni yeni ortaya çıkmasına karşın, otomobil üreticilerinin ilk tepkisi, üretimi durdurma ve işten çıkarma olmuştur. Oysa otomobil endüstrisi zaten uzunca zamanlar kapasitenin aşılığında yakınmakta. Kriz ise sadece, çalışanların direnişlerinden kaynaklı hayata geçirilemeyen planlarını hayata geçirme fırsatı vermiş oluyor.

Fırsatı ilk değerlendirenlerden biri İsveçli Volvo firması oldu. Volvo 3 bin çalışanını işten çıkaracağını açıkladı. Kısa süre önceki çıkarmalarla birlikte, bu sayı 6 bini bulacak. Volvo'yu ise, 6.500 işyerini tasfiye edeceğini açıklayan Ford izledi. Yine BMW de bu yıl 20-25 bin daha az araba üreteceğini açıklayarak, işten çıkarmaların sinyallerini verdi. Opel, VW, Daimler gibi üreticiler de yine üretimi azaltacaklarını açıklayarak, binlerce işçinin işine son vermenin ön hazırlığını yapmaktalar.

Kitleli işsizlik kapıda

Otomobil endüstrisindeki krizin, beraberinde kitleli işten çıkarmaları getireceğine artık kesin gözüyle bakılabilir. Otomobil endüstrisinin çekirdeğini oluşturan sektörlerde, sadece Avrupa'da 2.1 milyon insan çalışmakta. Dolaylı sektörler de hesaba kattığımızda, 12 milyondan fazla emekçi, yaşamlarını otomobil üretimine bağlı sürdürmektedir. Bunun bir de yan sanayi vardır.

Sadece Almanya'da otomobil tamiri, yedek parça gibi, otomobil sektörüne bağlı küçük işletmelerde çalışanların sayısı 468 binden fazladır. Bu işyerlerinin çalışan sayısı ortalama 12 kişidir. Ve bu küçük işletmelerin büyük bölümü bugün krizden dolayı aşırı borç içindedir.

Büyük otomobil üreticileri de bankalar gibi hükümetlerden para talep etmekte. ABD'de büyük otomobil üreticilerine verilmek üzere ilk kredi onaylandı bile. AB ülkelerindeki üreticiler ise, ABD'de onaylanan kredinin rekabette eşitsizlik doğuracağını iddia ederek, AB'yi sıkıştırma başlatmış bulunmaktalar. "Tasarruflu yeni arabalar üretme" adı altında talep edilen "yardım"ın, 40 milyar Euroluk, düşük faizli bir kredi paketi olduğu söyleniyor.

Böylece bir kez daha büyük şirketlerin krizden kârlı çıkmalarının da öni açılmış oluyor. İşçi ve emekçilere gelince; hükümetlerin verdiği kredilerle krizden zararlı çıkmayı bırakalım, gerçekle kârlarını katlayacak olan dev şirketler, krizi bahane ederek "fırsat bu fırsattır" deyip, önlerini koydukları işten çıkarmaları hayata geçirmek-

te tereddüt etmeyecekler. İşsiz kalanların işsizlik parası vb. sosyal güvenceleri ise, sermayeye milyarlar aktaran hükümetler tarafından daha şimdiden kesintiye uğramaya başlamış bulunuyor. İşçiden fazla kesintinin de gündemde olduğu uygulamalar ise, patronun işçi maliyetini düşürmeyi amaçlıyor.

Mali kriz ve ABD seçimleri

Dünyanın dikkatleri, sermayenin işçi maliyetini düşürme vb. yöntemlerle, sermayenin kârına kâr, işsizler ordusuna ise milyonlarca yeni "nefer" katacak olan, artan yoksullukla birlikte, en büyük yıkımı dünyanın emekçilerine yaşatacağı kesin olan küresel mali krize gevrildiği şu sıralarda, ABD emperyalizminin işgal savaşlarını yagma eğilimini hızlandırdığı gözlerden kaçmaya başladı gibi. Oysa ABD emperyalizmi şu sıralar tüm askeri yenilgisine karşın, Irak işgalini olanca şiddetle sürdürmenin yanı sıra, Afganistan'da ve son olarak da Pakistan'ın sınır bölgelerinde askeri saldırılarına hız veriyor.

Pakistan'a dönük saldırıların giderek daha fazla sayıda sivil hedef alması ve bu saldırılarda yaşamını yitirenlerin artması, dünya gündeminde çok da fazla yer bulmuyor. Örneğin geçtiğimiz günlerde ABD ordusunun attığı roketlerin bir Kur'an okuluna isabet etmesi sonucunda onlarca insan yaşamını yitirenken, çok sayıda insanın da ağır yaralandığı biliniyor.

Bu saldırı elbette ABD ordusunun Eylül ayından bu yana Pakistan'a dönük gerçekleştirdiği saldırılardan sadece biri. ABD hükümetinin, daha Temmuz ayında, Pakistan'a askeri saldırı düzenlenmesi için gizli bir emir yayımladığı da, Pakistan'a dönük askeri saldırıların artmasıyla birlikte, şu sıralar konuşulan konulardan biri.

Afganistan'da ise, ABD'nin, NATO müttefikleriyle birlikte gerçekleştirdiği saldırılarda da yine son dönemde oldukça yoğunluk yaşanıyor. Bu saldırıların hedefinde de yine daha çok siviller bulunuyor. En son gerçekleştirilen bombalı saldırılarda çok sayıda çocuğun yaşamını yitirmesi de bu durumun kanıtlarından birini oluşturuyor.

İnsan hakları örgütleri NATO birliklerinin son birkaç yıl içinde, tespit edildiği kadarıyla, binin üzerinde sivil katlettiğini bildiriyor. Bu sayının çok daha yüksek olduğu ise kesin.

Afganistan'da giderek keskinleşen askeri ve siyasi durum ise, ABD'deki seçim kampanyalarının en yakıcı noktasını oluşturuyor.

Demokratların adayı "değişim" vaat eden **Obama**, başkanlığa geldiği takdirde, pek bir değişiklik yaratmayacağını, her fırsatta Afganistan işgalindeki asker sayısının artırılması gerektiğini söyleyerek, daha şimdiden ortaya koyuyor.

Obama'nın başkan yardımcısı adayı Biden de, Obama'nın seçilmesi durumunda, en geç altı ay içinde dış politikada "oldukça sert önlemler" alacağını, bu "önlemlerin" ise, Yakın Doğu, Afganistan, Pakistan, Kuzey Kore ve Rusya'yı kapsayacağını söyleyerek, Obama'nın da en az Bush hükümeti kadar şahin olabileceğinin "garantisini" daha şimdiden veriyor.

Obama, İran noktasında da yine Bush hükümetinin atmaya korktuğunu söylediği önlemlere başvuracağını, önem seçeneklerinden birinin de, İran'ın petrol ihracatını engellemeye dönük ABD ambargosu olabileceğini belirtmekten kaçını-

yor ve böylesi bir ambargonun beklenen savaşın nedenini oluşturabileceğini söylemeyi de ihmal etmiyor. Obama'nın, Pakistan'a daha fazla sayıda askeri birlik gönderilmesi noktasında rakibi McCain'den daha hevesli olduğu da yine seçim kampanyası sürecinde ortaya çıkıyor.

Kısacası, "büyük umutlar" vaat ettiği söylenen "demokrat" Obama'nın da tıpkı Bush, McCain vb. gibi, ABD'nin iç ve dış politikalarını, kendi ekonomik ve stratejik çıkarları doğrultusunda gerçek belirleyicileri olan, Amerikan egemen sınıflarının temsilcisi olduğundan kimse artık şüphe duymuyor.

Çünkü, merkezinde ABD emperyalizminin mali çokkültüsünün yattığı dünya ölçeğindeki krizle birlikte, egemen sınıfların temsilcisi pozisyonundaki tüm siyasi liderlerin, eskisinden daha saldırgan ve savaş kıskırtıcı bir pozisyona girdikleri biliniyor.

Mali kriz rekabeti kızıştırıyor

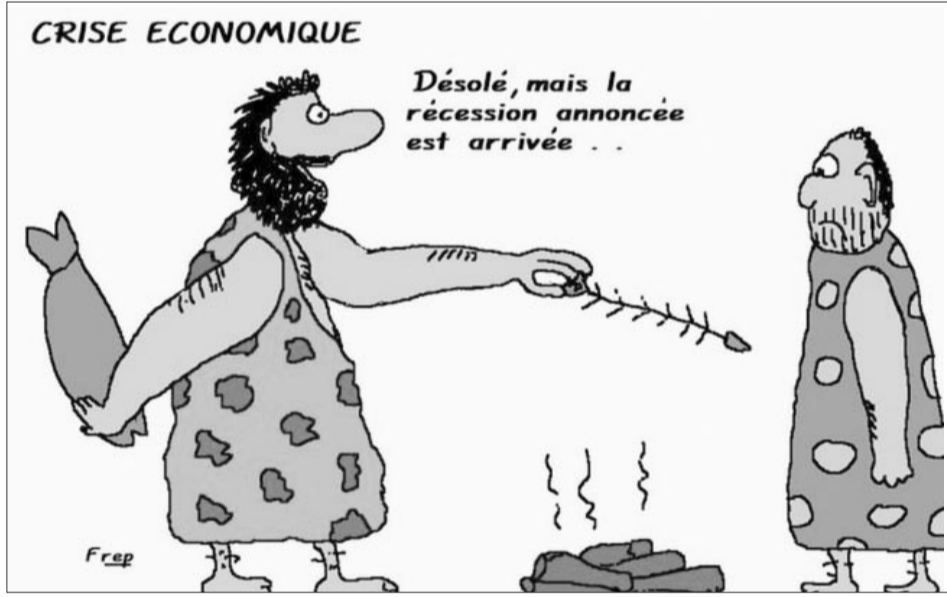
Mali kriz birbirine rakip olan emperyalist güçler arasındaki gerilim ve çatışma potansiyelini de eskisine oranla daha da yükseltmektedir. Aynı şekilde, krizin atlatılmasına hizmet etmesi düşünen askeri yöntemlerde de önemli bir artışın olduğunu söylemiştik.

Mesela ABD'nin, mevcut ekonomik dibe vurmuş, önümüzdeki süreçte, geçmiş yıllara oranla daha yüksek oranda askeri araçlara başvurarak aşmaya çalışacağı bilinmektedir. 1930'lu yılların "Büyük Buhran" döneminde de emperyalist güçlerde aynı eğilim baş göstermiş ve bu süreç askeri çatışmaları körükleyerek, bildik II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'na götürmüştü.

ABD'deki 2008 Başkanlık Seçimleri de işte bu koşullar altında gerçekleşmektedir. Koşullar ise, artan rekabete ve askeri önlemlere işaret etmektedir. Bu duruma ilişkin en büyük tehlikelerden biri ise, Obama'nın Demokrat Partisi'ne umut bağlanmasında yatmaktadır. Amerikan halkının şu süreçteki savaş karşıtı duruşunun, Amerikan emperyalizminin demokrat kanadı tarafından hedefinden sapıtılması olasılığında söz edilmektedir. Ancak bunun tersinin olması ve de Obama'nın seçimleri kazanması durumunda, militarizm ve işgal savaşlarına karşı mücadelenin hedefini Obama hükümetine çevirmesi de yüksek bir olasılıktır. Mevcut krizin daha da derinleşeceğine kesin gözüyle baktığımızda ise, hedefin sadece Obama hükümetine değil, bir bütün olarak sisteme çevrileceğini de söyleyebiliriz.

Krizin dünya ölçeğindeki emekçi yığınlar üzerinde daha şimdiden yaratmaya başladığı etkiye baktığımızda ise, emekçi yığınların hedefinin sadece ABD'de değil, tüm dünyada sisteme yöneleneceğini, tahminden de öte, kesin gözüyle bakabiliriz.

Önümüzdeki dönem, tüm dünyada, krizin ve sonuçlarının doğuracağı büyük sosyal ve siyasal hareketlere gebe dir. Dünya devrimcilerinin ve komünistlerinin bu süreçteki görevi ise, süreci iyi bir fırsat olarak değerlendirip, bu hareketlerin içinde öncü pozisyonunda yer almak, bunları birleştirme çabalarını da gözardı etmeden, sınıfsal rotaya sokmak ve radikal, devrimci ve güçlü hareketlere dönüştürmektir.

nasıl çıkarız?" hesabı içinde olurken, diğer yandan da kriz sonrasında yatırım yapmanın telaşını da beraberinde yaşamaktalar.

Tüm bunlar olup biterken, aktarılan milyar Dolarların-Euroaların faturasını ödemeleri beklenen emekçilerin tepkileri de büyüyor. Dünyanın dört bir yanında hızlı bir yükselişe geçme eğiliminde olan direnişlerin, eylem ve grevlerin, dahası ciddi halk ayaklanmalarının önün kesmeye dönük "önlemler" de artıyor. **Özellikle de krizin merkezi konumundaki emperyalist ülkelerde, ciddi protesto ve karşı çıkışların önünü kesmek için, durumu toz pembe göstermeye çalışan, ciddi bir propaganda faaliyeti sürdürülüyor.** Ancak tüm bu manipülasyonların işe yarayıp yaramayacağı noktasında, propaganda sahiplerinin de fazla fikri yok denebilir. Çünkü ateş o kadar büyük ki, sadece düştüğü yeri yakmıyor!

Kriz en çok emekçileri vuruyor

Küresel mali kriz, yoksul ülkelerdeki oranda olmasa da, emperyalist ülkelerin emekçilerinin de giderek yoksulluğun ve sefaletin pençesine itilmesini beraberinde getirmeye başlamış bulunuyor. Mali sermayeyi kurtarmaya dönük önlemlerin faturasını ödemeye zorlanan emekçi yığınların yaşam koşulları emperyalist merkezlerde de giderek zorlaşıyor. Birçok emperyalist ülkede yapılan istatistikler, sosyal eşitsizliğin ve yoksulluğun sanıldığından daha hızlı bir artış gösterdiğini ortaya koyuyor. Emekçiler açısından en büyük tehditlerden birini ise şu sıralar, milyonlarca emekçiyi işsiz bırakarak, yoksulluklarını da-

Kavgada ölümsüzleşenler!

Necdet Oynargül: Balkanlardan Türkiye'ye göç etmiş bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Necdet Oynargül genç yaşlarda örgütlenmiş, askeri eylemlerde görevli olarak Okmeydanı ve Alibeyköy'de faaliyet yürütmüştür. Kasım 1980'de MIT'ten Ahmet Öztürk'ün cezalandırılmasının ardından düzenlenen bir operasyonda birkaç yoldaşıyla birlikte tutsak edilir. Gördüğü ağır işkenceleri boşa çıkartan Oynargül, İstanbul'un Çağlayan semtinde bir gecekonduya götürülerek katledilir.

Hasan Gazoğlu: Kasım 1980'de Necdet Oynargül'ün katledilmesinin ardından yapılan operasyonlarda gözaltına alınan Hasan Gazoğlu Beyoğlu Emniyetinde işkenceye katledilir.

Osman Özcan Doayanlar: 12 Eylül öncesi yapıya her türlü desteği sunan, verilen görevleri yerine getiren bir sempattan olan Doayanlar 12 Eylül'den kısa bir süre sonra gözaltına alınır. Yoğun işkenceler altında kısmi olarak çözülsün de şehit düşmesinden önce özeleştiri verir. Ancak bu süre içinde tekrar gözaltına alınır ve Ekim ayı içerisinde işkenceye katledilir.

Nubar Yalımyan: Ermeni milliyetinden olan Nubar Yalımyan 1957 yılında Mardin'in Si-lopi ilçesinde dünyaya gelir. Geçim sıkıntısı nedeniyle ailesinin İstanbul'a yerleşmesi ile birlikte Surpraç Ermeni Lisesi'ne yazılır. Bir süre matbada çalıştıktan sonra Dericiyan Lisesi'nde öğrenimine devam eder. 1976 yılında örgütlenir ve ardından gittiği Hollanda'da da faaliyetlerine devam eden Yalımyan, çalışmalarını düşmanı rahatsız eder. Bunun sonucu olarak 5 Kasım 1982'de Hollanda'nın Utrecht kentinde bıçaklanarak ve kurşunlanarak katledilir. Bugünlerde göstermelik davalarla yargılanan Ergenekoncuların evlerinde ele geçirilen belgelerde de Nubar Yalımyan'ın MIT tarafından katledildiği ortaya çıkmıştır.

Ali Haydar Aslan: Ali Bom olarak tanınan Ali Haydar Aslan 1957 yılında Dersim Mazgirt Sındam köyünde dünyaya geldi. Gerillada müttefik komutanlarından olan Ali Haydar Aslan 8 Kasım 1983'te Nazımiye merkezine bombalı pankart asmak isterken bombanın elinde patlaması sonucu şehit düşür.

Doğan Erdem: Erzincan Tercan doğumlu olan Doğan Erdem, Bektaş kod adıyla faaliyet yürütür. Gerilla komutanı Bektaş Kasım 1984'te Dersim'de çığ altında kalarak şehit düşer.

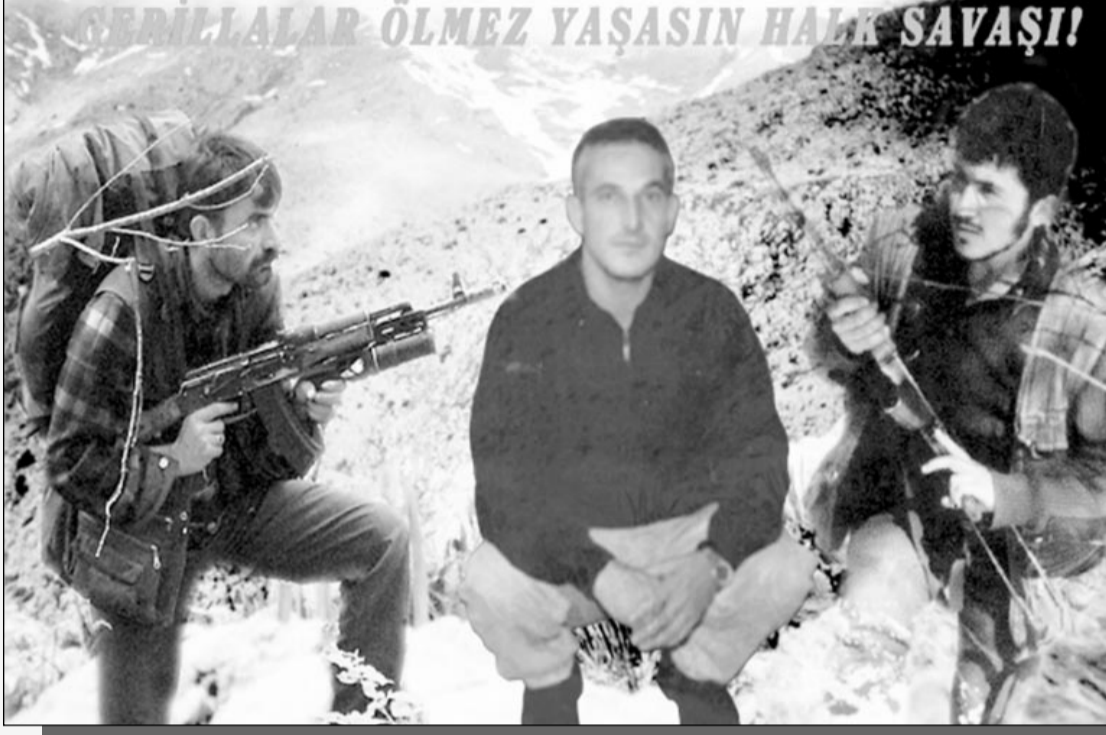
Tuncay Çarıkçıoğlu: 1962 yılında Kastamonu'da dünyaya gelen Tuncay Çarıkçıoğlu 1982 yılında İstanbul'da Mühendislik Fakültesinde okurken örgütlenir. 1985 yılında İstanbul'da yapılan bir operasyonda gözaltına alınır. İşkencelerden başı dik çıkarak mahkemede de düşmana kök söktürür. İki yıllık tutsaklıktan sonra dışarı çıktığında aralık vermeden mücadelenin sıcak bağrına koşan Çarıkçıoğlu, İsmail Oral'la birlikte gençlik faaliyetini oluşturan önderler arasında da yerini alır. Sivas ve Çukurova'da faaliyet yürüten Çarıkçıoğlu 1989'da gerilla faaliyetine katılır. 2-3 Kasım 1992'de Tokat'ın Almus ilçesi Arısu Köyü Eskiçi Mezrasında birliğle birlikte düşmanın attığı bir pusuya düşerler. Yaşanan çatışmada Tuncay Çarıkçıoğlu şehit düşer.

Fethiye Batmaz: 1976 yılında Dersim Ovacık'a bağlı Ada köyünde dünyaya gelir. İlkokulu köyünde bitiren Fethiye Batmaz ortaokul ve liseyi Ovacık'ta okudu. 1993 Eylül'ünde lisede okurken gerillaya katıldı. 7 Kasım 1993'te bir savaşçı olarak yürüttüğü mücadelede Dersim Hozat'ta çıkan bir çatışmada ölümsüzler kervanına katıldı.

Aslan Yıldız: Dersim Ovacık Karaoğlan köyünde dünyaya gelen Aslan Yıldız 1994 yılının Ekim ayında kontrgerilla tarafından kaçırılarak katledilir.

Devrimci dalganın daha alt seviyelerde olduğu zamanlarda,

O dalgayı yükseltmektir asıl zor ve daha güzel olan...

Aşkın'a

Onlar tarihin iz sürücüleri
Prometeus'un çığırın deşen kartaldan beri
bu acı bu talan
tüm mevsimlerin bereketli çocukları
tek tek düşerek çağlara
çelik bir çivi gibi çakıldılar tarihin bağrına
beynindeki işi iz sürücülerine bırakarak...
Gayri dur durak yoktu
çığlık çığlığa yırtılan bir gökyüzünün altında
düşündeki özgürlüğü dövüşe döken
cenk neferleri
berrak bir suda kulaç atar gibi
tereddütten uzak
göğsünde sırtında dağ gibi
yaralarla yıldızlaştılar...
Dökülen kanlarını bırakarak iz sürücülerine
güne bakan çiçekleri gibiydiler.
Hep aydınlıktı başlan
bilgi denizinde yakamazlar saçarak,
döverek zulmün kıyılarn en berrak
küpüklerinde yeni bir dünya bıraktılar.
Bu her çağda böyleydi böyle olacak
Aşkın gözlerinde gizlene izler
şimdi tüm insanlığın gözlerinde gizlidir
yani bu izler yaşamın ta kendisidir
Aşkın'ın düşünce ulaşınca dek süreç

(Bir yoldaşı)

Deniz'e

Kimi fabrikada, okulda, gecekonduarda, depremzedelerin, emekçilerin içinde, şehir askeri örgütlenmesinde; kimisi köylerde, gerillada... Hepsi de yoldaştı... **Aşkın, Cafer, Barış, Cem...** Birisi de Muharrem yoldaştı.

Muharrem (Deniz) yoldaş üniversiteyi bitirmiş, maden mühendisi olmuştu. Ama yine de işsizdi. İyi bir iş bulma olanağı olmasına rağmen o sadece kendi sorunlarını değil tüm toplumun sorunlarını sahiplendi. Sadece kendini değil halkı düşündü. Çünkü bu ülkede milyonlarca işsiz insan vardı. Milyonlarca sömürülen, emeğinin karşılığını alamayan işçi, köylü, emekçi vardı. Milyonlarca insan gecekonduarda, sokaklarda yoksul, aç, sağlıksız yaşıyordu. Köyler yakılıyor, insanlar işkence görüyor, işkencelerde, dağlarda, zindanlarda, sokak ortasında katlediliyordu. Tüm bunlar ve benzeri onlarca nedenden dolayı değiştirilmeli bu sistem. Değiştirmek için mücadele etmeli ve bedeli neyse ödenmeli. İşte hiçbir bedeli

ödemekten çekinmeyen, sadece fiziksel değil, tüm benliğiyle; duyguları, düşünceleri ve fiziksel emeği ve nihayetinde canıyla kendini ortaya koymuş olan yoldaşlardan biriydi Muharrem yoldaş.

Gerilla yaşamında Muharrem...

Deniz yoldaş, gerillaya katıldığı ilk andan itibaren alanın sorunlarını kavramaya ve çözümler bulmaya yönelik sürekli kafa yorar, düşünce üretmeye çalışırdı. Çünkü mücadele ve devrimin yolu konusunda kafası netti. Günlük, anlık sorunlarla dünyasını daraltmıyor, uzun vadeli ve geniş düşünüyordu.

Gerilla yaşamı çok hareketlidir. Sürekli bir koşuşturmaca vardır. Saatlerce yol yürürsün, köylere girersin, düşman operasyonları, çatışmalar, eylemler, güvenlik, nöbet, yemek, yorgunluk, dinlenme, tekrar koşuşturmaca derken hızla akar 24 saat. Sürekli koşuşturmadan dolayı 24 saat az gelir gerillaya. Bunun için günün peşinden koşma,

günlük, kısa vadeli düşünme ya da daha çok askeri ve pratik meseleleri düşünme gibi bir darlaşma tehlikesi de taşır objektif olarak. Ama Deniz yoldaş, bunun farkındaydı ve yoldaşlarıyla tartışmaya, sohbet etmeye, okumaya ve yazmaya çalışırdı sürekli.

Köylere gittiğimizde ya da bir köylüyü gördüğümüzde onlara, köylülerin durumu, yaşamlarını, çelişki ve sorunlarını anlamaya yönelik sorular sorardı ve bunlar üzerinden propaganda yapardı. Benzeri yaklaşımları ve özellikleri askeri açıdan da gösteriyordu. Düşmanı tanımaya, kavramaya ve öneriler, yöntemler sunmaya yönelik düşünce üretiyor, aynı zamanda askeri hiçbir pratiğin gerisinde kalmıyordu. Tüm bu olumlu özellikleri onun kısa zamanda aceleliğini, alana yabancılığını atmasına ve daha ileri adımlar atmasına neden oldu.

Deniz yoldaşın öne çıkan olumsuz özelliği ise kalabalık içinde kendini rahat ifade edememesiydi. Bunun nedeni, yetişmiş olduğu koşullardı. Katı-feodal geleneklerin hakim olduğu ailesinde, küçüklerin büyükleri eleştirmek, karşı çıkmak, öneri sunmak bir yana en sıradan bir şeyin konuşulmasının dahi ayıp olarak karşılandığı bir ortamda yetişmesinin sonucuydu bu. Deniz yoldaş, bu sorunun nedenlerini çözümlemişti. Ve aşmak gerektiğini biliyordu. Gerillaya katılmadan önce ve gerillada da bu olumsuz yönünü yoldaşlarının da yardımıyla aşmaya çalışıyordu. Çünkü bu özellik onun etkili ajitasyon-propaganda yapmasını, kendini iyi ve rahat ifade ederek, çevresindeki etkilemesini, doğruyu hâkim kılmasını zayıflatıyordu.

Yetiştirdiği bu koşullar onda doğal olarak bazı edilgen özellikler de yaratmıştı. Ama, bu eksikliklerin farkındaydı ve yoldaşların teşviki, yardımıyla beraber bu yönleriyle uğraşıyordu. Olumlu adımlar da atmıştı.

Fakat bu yanları pratik bir edilgenliğe değil asla. Ondan hiçbir zaman "ben yapmam" gibi bir söz duyamazdık. Çünkü "ya-

pılması gereken bir şey varsa yapılmalı, yapmalıyım" bilinci kafasında hâkimdi.

Deniz yoldaş, tüm bu saydığım ve saymadığım olumlu özelliklerinden ve olumsuzluklarını giderme çabasından dolayı sürekli gelişim gösterdi.

Devrimcilik umutlu olmaktır

Devrimcilik umutlu olmak demektir. Umutlu olmayan devrimci ve komünist olmaz. Devrimci olan da umutsuz olmaz. Ama bu umut soyut değildir. Devrimci ve komünistlerin umudunun kaynağı gerçekçi olmalarında yatar. Che'nin "gerçekçi ol, imkansız iste" sözü oldukça güzel bir şekilde özetliyor bunu.

Devrimci ve komünistler sadece olanı değil aynı zamanda olacak olanı gördükleri için, sadece bu günü değil aynı zamanda yarını gördükleri için, sadece görüneni değil aynı zamanda görünenin arkasındaki gerçekleri de gördükleri için umutlu ve diridirler. Kışın sonunun bahar, gecenin sonunun sabah, çürümüş kapitalist-empyalist sistemin sonunun demokratik halk iktidarı, sosyalizm ve nihayetinde komünizm olduğunu bilirler. Bunun için bu düzeni kırmaya, özgürlük ve eşitlik dünyasını kurmaya çüret ederler.

Devrimci dalganın yüksek olduğu zamanlarda devrimci olmak, mücadele safalarına katılmak daha kolaydır. Ama dalga'nın daha alt seviyelerde olduğu zamanlarda mücadele etmek, o dalgayı yükseltmektir asıl zor ve daha güzel olan. İşte tam da içinde bulunduğumuz anda ve durumda olduğu gibi. Deniz, Aşkın, Cafer yoldaşlar gibi. Onlar, yarınları umutla ve gerçekçi baktılar, her türlü bedeli ödemeye hazırılar ve ödediler. Ve silah elde, çatışarak şehit düşerek gösterdiler halka ve devrime bağlılıklarını, güven ve inançlarını.

İşte bu yüzden gözyaşı, yas yoktu cenaze törenlerinde. Halaylar ve zılgıtlar vardı. Kavgaya ve zafer sloganları vardı. Ve de sıkı yumruklar. Ve sıkı yumruklar, mücadelede daha sağlam yerlerini aldılar; kimisi dağda, kimisi şehirde. Karanlığa bir ışık da onlar yaktılar. Ve bu hep böyle çoğalarak devam edecek, zafere kadar. **Çünkü bedel ödemededen hedefe, savaşmadan zafere ulaşamaz.**

Sınıf mücadelesi bir denizdir. Tüm şehitlerimiz, şu anki ve yarınki yoldaşlarımız da bu denizde bir damla. Onların değerini iyi bilelim. Onların tüm olumluluklarını kendimizde somutlaştıralım. Onların yerini biz dolduralım. Dolduracağız!

Hiçbir zaman eğilmeyen başımızı, Muharrem, Aşkın, Cafer yoldaşların şahsında, tüm komünizm ve devrim şehitlerimiz için bir kez daha saygıyla eğiyoruz.

(Bir yoldaşı)

Barış Aslan-Cem Ergüldü

1978 yılında Yozgat'ın Sorgun ilçesinde bağlı Karabalı köyünde dünyaya gelen Barış Aslan; 1991 yılına kadar bu köyde yaşadı.

1991'den sonra Almanya'ya babasının yanına yerleşti. Proletarya Partisi'nin düşünceleri ile de burada tanıştı. Hamburg'da hem okuyup hem de mücadelesini sürdüren Barış, daha sonra sevdalısı olduğu alana geldi. 1 Kasım 1999 tarihinde Tokat'ın Erbaa ilçesi Hızıralan Deresi mevkinde çıkan çatışmada şehit düştü.

1980 yılında İzmir'de dünyaya gelen Cem Ergüldü ise 1996 yılında mücadelede tanıştı. 96 Mayıs ve SAG-ÖO sürecinden etkilenerek mücadelesine daha sıkı sarıldı. 1998 yılında mücadelenin şah damarında yer aldı. Zorluklardan yılmayan yapısı ile bu alanda aktif olarak boşalan mevzileri doldurmanın bilinci ile hareket etti. 1 Kasım 1999 tarihinde Barış Aslan ile birlikte ölümsüzlüğe doğru yola çıktı.

Pusula

Kitleler, örgütlü bir çizgiyle kazanılır!

Parti, örgütlülük, çalışma tarzı, demokratik merkezîyetçilik vb. konulara ilişkin tartışmalar sürekli gündemimizi işgal ediyor. Bu, belli yönleriyle bir tekrarı da içeriyor. Ama şu da bir gerçek ki; faaliyetlerimiz devam ettiği müddetçe, bu tartışmalar bir anlamda kaçınılmazdır. Tartışmaların kısır ve dar bir ortamdaki çıkarılması da tamamen uygulamada elde edilecek başarılarla mümkündür.

Şöyle ki; parti bilincinde, örgütlülük düzeyinde sağlanacak her gelişme, Bolşevik çalışma tarzından, demokratik merkezîyetçilik ilkesini uygulamaktan bağımsız değildir. Tüm bunların, adına layık bir tarzda uygulanması için de, **ideolojik netlik ve siyasal yetkinlik** olmazsa olmazdır. Örneğin, zi-

hinsel tembelliğin, tutuculuğun, statükocu bakış açısının olduğu bir ortamda, yukarıda dikkat çektiğimiz konuların hiçbirinde Marksist-Leninist-Maoist bakış açısı istenilen düzeyde uygulanmaz. **Her şeyden önce, zihinsel tembellik incelemeyi-araştırmayı, günün koşullarına uygun yaratıcı politikayı uygulamayı yadsır.** Çünkü bu düşünüş ve şekilleniş tarzında, devrimci bir heyecan, devrimci bir atılım ruhu yoktur. **Bunların olmadığı yerde, sorgulama pratiği, yaratıcılık, fedakârlık eylemi zayıftır. Bunların olmadığı yerde, en basit sorunun çözümüne tartışmasız yeni sorunlar eklenir.** Çünkü sorunlar; ancak zengin bir bakış açısıyla donanmış, devrimci iradi bir müdahaleyle çözümlür.

Daha sade bir dille ifade edecek olursak; tek başına müdahale her şey değildir. Önemli olan yerinde ve doğru yöntemlerle yapılan müdahaledir. Bunu yapmak için de siyasal yetkinlik, örgütsel tecrübe gereklidir. Günlük devrimci çalışmalarımızda sıkça duyduğumuz söylemlerden biri de; "Çok geriler, yönlendirmeye ihtiyaçları var" vb.dır. Bu demektir ki; sorunların çözümünü aşgari düzeye indirmek, ileri düzeyde bir çözüm gücünü yakalamak için devrimci pratiği içeren **devrimci bir eğitim** gerekli ve zorunludur. Siyasal gerilik, örgütsel tecrübesizlik ne kadedir ne de kazanılmış bir haktır. Tam tersine, devrimci bir militan için değiştirilmesi ve aşılması gereken engellerdir. **Devrimci bir militan, bildikleriyle, söylenenleri yapmakla yetinmez.** Devrimci bir militanla, bir cemaat üyesini ayıran en temel özellik; devrimci militanın halkın davasına en iyi şekilde hizmet etmesi için sürekli araştırması, varolanla asla yetinmeme-

sidir. Bu niteliğin, bu özelliklerin kaybolduğu yerde tutuculuk, kendini tekrarlama ve sonuçta umutsuzluk kaçınılmaz hale gelir.

Daha da somutlarsak, bugün karşı devrimin ideolojik, siyasi, askeri kuşatması altında olduğumuz gerçeği herkeşçe kabul görmekteyiz. Bu kuşatmayı yarmak; ideolojik, siyasi, örgütsel netliğe, birikime ve tecrübeye sahip devrimin militan ordusunu yaratmakla mümkündür. Eğer mevcut şekilleniş bu niteliğe sahip değilse, devrimci çalışmalarımızdaki başarısızlıklar kaçınılmaz olur. Ve yaşanan da budur. Ve bunu aşmak için Proletarya Partisi'nin sürece dair ortaya koyduğu perspektifleri doğru algılamalıyız.

Yine sıkça üzerinde durduğumuz sorunlardan biri de, kitle çalışmasıdır. Bu konuda düne göre bugün daha olumlu işaretlerden söz edebiliriz. Şimdi temel hedef kitle bağlarını, zayıflayan parti otoritesini güçlendirecek devrimci pratik çabaları bir hız vermektir.

Devrimci pratikte, irade ve eylem

birliğinde iç zayıflıkların olduğu yerde kitle çalışmasının ve devrimci saygınlığı yara alması kaçınılmaz hale gelir. Bunların olduğu yerde, devrimci çalışmanın daha büyük zorluklarla karşı karşıya kalacağı açıktır. Bunu aşmak için, öncelikle tüm faaliyetçilerimizin böyle bir gerçeğin varlığını kabul etmeleri gerekir. Bu gerçeğin kabulü, hem bu sonuçlara yol açan nedenleri açığa çıkarma görevini önümüze koyacaktır. Ve hem de görevlerimizi bu objektif gerçeklik ışığında belirleme sorumluluğunu dayatacaktır.

İsrarımızın ve haklılığımızın ideolojik ve teorik temellerini, örgütlü ve çeperimizdeki güçlerden başlayarak ileri kesimleri kapsayacak tarzda ortaya koyacak pratik çalışmalarda yoğunlaşmalıyız. Bunun için kafalarda var olan soru işaretlerini giderecek derinlikli teorik yazılara, iç eğitimlere, seminer ve panellere daha bir ağırlık vermeliyiz.

Şu açık ki; emperyalist-kapitalist sistemin içinde bulunduğu ekonomik kriz, birçok bölgede yaratılan haksız

savaşlar, yoksulluk ve işsizlik gerçeği, onların sıkça sözünü ettikleri "cenet" in nasıl bir cehennem olduğunu bugün geniş yığınlar yaşayarak görüyor. Marksizm'in cenaze törenini yapanlar, bugün Marks'ın haklılığından söz ediyorlar. Yani sınıf mücadelesi açısından devrim ve sosyalizmin propagandasını geniş yığınlar içinde yapma konusunda ortaya çıkan olumlu işaretleri doğru okumalıyız.

Tüm bunların başarısı için, kolektif her bakımdan örgütlenmesi gerekir. **Örgüt, örgütlenme yoksa parti de yoktur demektir.** Örgüt, örgütlülük yoksa ortaya konulan tüm plan ve programların hiçbir kıymet-i harbiyesi yoktur. Bu demektir ki; tüm çalışma alanlarımızda tek bir insanımızı dahi örgütsüz bırakmamalıyız. Tabi ki bunun için kolektif bilincin gerekliliği, irade ve eylem birliğinin zorunluluğu kavramak şarttır. Bu konuda geliştirilecek her olumsuzluk, öngörülen hedeflerin gerçekleşmesine hizmet edecektir.

Giyotinin karşısında cesur bir kadın

“Kadına darağacına çıkma hakkı tanınıyor; öyleyse kürsüye çıkma hakkı da olmalıdır!”
Fransız kadın yazar, feminist ve her türlü haksızlığın karşısında kararlılıkla mücadele eden Olympe de Gouges, bu “hakını” Jakobenist darbe sonrasında kullandı. Ve polemikleriyle mücadele ettiği Robespierre onu 3 Kasım 1793'te celladına teslim etti.

Küçük burjuva bir ailenin ki-

zı olarak doğan ve kendisine Marie Gouze adı verilen Olympe, küçük yaşta evlendiği eşinden ayrıldıktan sonra gittiği Paris'te adını değiştirmişti. Kadın oluşu ve bu nedenle ayrımcılığa uğraması tüm yaşamına damgasını vurdu Olympe'nin. Öyle ki kölelik karşıtı içerikte 1774'te yazdığı oyunu da konuşunun yanı sıra yazarının kadın oluşu nedeniyle 1789 Fransız Devrimi'nin başlangıcına kadar

yayımlanamadı.

Ancak “eşitlik, özgürlük ve kardeşlik” sloganlarının büyüyle katıldığı Burjuva Demokratik Devrimi'nin de kadınlar için kurtuluş olmadığını kısa sürede içinde gördü, yaşadı. Zira “Burjuva devrimi, henüz, kadınlara ve mülksüzlere de demokrasi uygulamayacak kadar ‘demokrat’ değil!” Feminist görüşleri benimsemesinin en önemli nedeni de buydu. Devrimin 1789 İnsan ve Yurttaş Hakları Bildirgesi'nde de kendini bulamayan

Olympe, bu bildirgenin hemen ardından 1791'de Kadın ve Yurttaş Hakları Bildirgesini kaleme aldı ve yayımladı.

Onu giyotine götürecektir sürece de, her ne kadar feminist pencereden bakmış olsa da eleştirilerinin haklılığını ortaya koymuştur. Zira idam gerekçesinde şu sözlerle yer verilmişti: Olympe de Gouges “kendi cinsine yaşayacak şekilde politikayla ilgilendiği için ve ölümü diğer kadınlara ibret olsun diye” mahkum edilmişti.

Devrim sürecinde söylediği ve yazdığı Bildirge'nin de 10. Maddesini oluşturan “Kadına darağacına çıkma hakkı tanınıyor; öyleyse kürsüye çıkma hakkı da olmalıdır!” sözü bugün için de ezilen kadınların mücadelesinde önemini koruyor. Ege-menlerin politikalarını uyguladığı sürece kadınlar (Rice, Çiller, Thatcher örneklerinde olduğu gibi) politika yapılabiliyorken, ezilenlerin politikasını yapan kadınlara ise giyotin, işkence, hapis cezaları reva görülüyor.

Yaşamda ve mücadelede biz de varız -2-

Pozitif ayrımcılığın gerekliliğinden bahsettim. Ancak bunun kadın meselesinin çözümünün sadece küçük bir parçası olduğunu vurgulamak gerek. Aslında çözümünden de öte, sadece eşitsizliği bir nebze olsun gidermek üzere pansuman da diyebiliriz.

Gerçek bir çözümün, içinde bulunduğumuz toplumsal gerçeklik içinde mümkün olmadığını biliyoruz. Aynı şekilde bu çözüme gidecek yolun nasıl döşenmesi gerektiğini, hangi politikalarla bu meseleyi aşabileceğimizi, bugünden neler yapmak gerektiğini vs. ancak tartışarak bulabileceğimize de açıklar.

Kuşkusuz kadınların durumu yüz yıl öncesiyel karşılaştırılmaz. Ancak o günden bugüne kendiliğinden gelmedik. Artık cadi diye yakılmıyorsa, lanetli gözüyle görülüyorsa kadın bunun bir bedeli vardı ve birçok kadın (ve de erkek) bu bedeli yaşamlarıyla da ödedi. Pek tabii ki halimize şükretmiyoruz, şükretmeyeceğiz de! Bu kadınlardan öğreneneceğimiz çok şey var. Özellikle **cüret etmeyi** öğrenmeliyiz. Ortaçağ karanlığında kadınlar da bir mum yakabilmişse, bugün açısından (üstelik elimizde MLM gibi bir bilinmeyen yol göstericiliği de varken) me-

selenin en önemli yanlarından birinin cüret olduğu ortaya çıkıyor. Kadın olduğunu gizleyerek erkeklerin alanları olarak kabul edilen matematikçilerden, yine kadın oldukları için politika yapması yasak olan ve giyotine giden kadınlara kadar bir dizi örnek bize cüret etmenin gerekliliğini gösteriyor.

Çözüm meselesinde yine en önemli noktalardan biri de meselelerin öznesinin **biz** olduğumuz gerçektir. Biz gerçekten bu zincirleri kırmak istiyor muyuz? Bunun için iki kat daha fazla çalışmak, iki kat daha fazla çaba sarf etmek, iki kat daha fazla bedel ödemek gerektiğini bilerek bu zincirleri kırmanın adımını atacak mıyız? Yaşamda ve mücadelede biz de varız demek için tüm bu sıkıntılara göğüs germek zorunda olduğumuzu görmeliyiz. Tabii ki kadın meselesi sadece kadınların sorunu değildir. Ancak biz bu soruna el atmadığımız, kendi sorunlarımızı çözmek için adım atmadığımız sürece gerisinin tali kalacağını anlamalıyız.

Yine biz kadınlara düşen en önemli görevlerden biri de nasıl ki, mücadelenin bedelleri karşısında eşitiz, o zaman bu **mücadelenin yönlendirilmesinde ve politika-**

ların belirlenmesinde de eşit olmak için ideolojik-politik ve pratik olarak da eşit hale gelmek için daha fazla zaman ve emek harcamalıyız. Daha fazla okumalı, daha fazla kafayormalı, daha fazla etkin olmaya çalışmalıyız. Yüzyılların getirdiği arayışları kapatmak için her şeyi herkesten çok yapmalıyız.

Yaşadığımız sıkıntıları dar pratik içine girerek, işkollük gibi davranarak çözmeyin mümkün olmadığı ortada. Dar pratik bir süre sonra (herkesi olduğu gibi) kadın devrimcileri de mücadeleden kopartan bir unsurdur. Hele bir de politik yetersizliklerin, edilgenliğin “işlerin” ardına gizlenerek yok sayılması (gözlerden gizlenmeye çalışılması) varsa, kadınlar için bu daha da tüketici hale gelmekte. **Bir organın eksikliği diğer bir organın giderilmesi belki anatomik olarak mümkündür. Ancak mücadele açısından baktığımızda beyin işlevini ayakların gidermesinin mümkün olmadığı rahatlıkla ve deneyimlerimizle görürüz.** Hele hele de pratikten bahsederken, “işlerin” çoğunluğunu kadına yüzyıllardır reva görülen ve “angarya” tabir edilen, yemek, temizlik vb. oluşturuyorsa orada gelişimin önu

zaten baştan tıkanmış demektir.

Yine önemli ve sıkça görülen bir nokta da, edilgenlik vb. kadınların yaşadığı sıkıntıları bir derecede aşmayı başaran kadınların “erkekleşme” “erkek gibi davranma” eğilimi içine girmesidir. Bizler **kadınız**, gelişimin tek yolu (hatta hiçbir yolu) “erkek gibi” davranmaktan geçmemektedir. Bizler, kendi kimliğimizle, ama bu kimliğin geri/gerici yönlerini birer birer kırarak geliştirebiliriz. Bunun kadın olarak yapabiliriz ve yapmalıyız.

Tüm bunlara daha onlarca madde daha eklemek mümkün ve gerekli. Bunu da ancak birlikte bir tartışma sürecine girerek yapabiliriz.

Son olarak: meselenin öznesinin kadınlar olduğunu söyledik. Ancak bu dışarıdan bir yardım yapılmaması ya da her şeyi kadınların çözeceği manasına da gelmiyor. Bu meselenin çözümünde ortak aklı ve yolu bulmak durumundayız. Yukarıdaki noktaların erkek yoldaşlar tarafından da değerlendirilmesi gerekir. Örneğin, işbölümü yaparken, “doğal” bir işbölümüne mi gidiyoruz pratiklerimizde. Yani pratik (hatta gerçekten ev işleri dahil) işleri kadınların önüne, politik görevleri erkeklerin önüne mi koyuyoruz?

Bir kadından hem politikleşmesini “beklerken” hem de politik yönde geliştirmek yerine **“politika, pratik içinde var edilir”** genel belirlemesiyle onları sürekli pratiğin içine mi sokuyoruz? Kadınları olduğu gibi mi kabulleniyoruz? Beyinlerinin sınırlarını zorlamak için önlere çeşitli (politik ve pratik) sorunların çözümünü bulma sorumluluğu veriyor muyuz? Veriyorsak, bu yolları bulmalarında onlara yöntem sunuyor muyuz? Kadın yoldaşlarla konuştuğumuz konularla erkek yoldaşlarla konuştuğumuz konular arasında ne gibi farklar var? Kadın yoldaşlarımızın önüne bir yığın pratik iş koyup sonra da politik olarak görevlerini yerine getirmediği için eleştiriyor muyuz?

Sorular çok basit ve komik gibi görülebilir ama maalesef komik de-

ğil, trajikomik bir yanı var tüm bu soruların. Çünkü, ne yazık ki, (bir önceki yazıda verilen örneklerde olduğu gibi) eşlerini “koruma” içgüdüyle davranan erkekler var; ne yazık ki kadın yoldaşlarla sohbeti ev-aile sohbetini geçmeyen yoldaşlar var; ne yazık ki kadın sorumlusuna tek sorduğu sorusu “ne yiyecez?” olan arkadaşlar var... Sadece kadın olduğu için, karşısındakinin sözünü dikkate almamakta direnen kadın ve erkek yoldaşlar var.

Tüm bu sorulara ve sorunlara tartışıldığı, deneyimlerin paylaşıldığı durumlarda onlarcasını eklemek mümkün olacaktır. Ve tüm bunlar çözülme bekleyen soru ve sorunlardır. Önceki yazının başlığında olduğu gibi bu da kadın ya da erkek komünistlerin sorumluluğundadır. **(İstanbul'dan bir İK okuru)**

Devlet kurumlarının duyarsızlığı bir kadının daha ölümüne yol açtı

Ağrı'nın Diyadin ilçesinde yaşayan **Özlem Şahin** adlı genç kadın, 15 Ekim'de sonuçlanan boşanma davasının ardından silahla öldürülmüş bir şekilde Hacvat Köyü yolu üzerinde bulundu. Eşi Mehmet Aslan tarafından öldürüldüğü iddia edilen Şahin'in, eşi ve kayınpederinin ölüm tehditleri karşısında Ağrı Huzurevi, Doğubayazıt Emniyet Müdürlüğü ve Cumhuriyet Savcılığı'na başvurarak öldürülmesinden eşinin sorumlu olacağını bildirdiği ortaya çıktı.

Özlem'in kısa hikayesi şöyle;
Özlem Şahin (19), bir yıl önce evlendiği Mehmet Aslan'dan boşanmak için 6 ay önce dava açtı. 15 Ekim'de sonuçlanan davayla birlikte Şahin, eşinden boşandı. Mahkeme kararının verildiği gün Şahin, **Hacvat Köyü** yolu üzerinde silahla öldürülmüş bir şekilde bulundu. 3 aylık hamile olduğu öğrenilen Şahin, Karaca Köyü'nde toprağa verildi.

Şahin'in özgür bir şekilde yaşamak, çalışmak istediğini anlatan yakınları, Şahin'in eşi Mehmet'in evlenmeden önce vaat ettiklerini yerine getirmediğini anlattı. Eşi Mehmet'in evlendikten sonra Şahin'e **“Ben 250 koyun alacağım. Sen de koyunlara bakacaksın”** dediğini öne sürdüklerini, Şahin'in beklemediği mutluluğu evliliğinde yakalayamadığını anlattı. Şahin'in tüm gününü evde çalışarak geçirdiğini dile getiren yakınları, eşi Mehmet ve kayınpederi Mirbadi tarafından sürekli dayak yemeye başladığını da öne sürdü.

Bunun üzerine Şahin'in defalarca ailesinden yardım istediğini anlatan yakınları,

“Özlem'e ailesi sahip çıkmaya başladı. Ancak daha önce koruculuk yapmış olan kayınpederi **Mirbadi Aslan**, Özlem'in ailesinin bulunduğu yaylayı basarak otlarını ateşe verdi ve ölümle tehdit etti” iddiasında bulundu.

Şahin'in yaşadığı tüm sıkıntılara rağmen evliliğini sürdürmeye çalıştığı ancak eşi Mehmet ve kayınpederi Mirbadi'nin eve kuma getirmek istemesine karşı çıktığını anlatan yakınları, “Kumaya karşı çıkan Özlem'i eşi Mehmet ve kayınpederi Mirbadi ölümle tehdit etmeye başladı. Özellikle kayınpederi Mirbadi, Özlem'i **“Bak kumayı kabul edeceksin. Ben nasıl kuma getirdimse oğlum da getirecek. Ya da öleceksin”** diyerek tehdit etti. Özlem tehdit üzerine 6 ay önce Doğubayazıt Asliye Hukuk Mahkemesi'ne başvuruda bulunarak boşanma davası açtı” diye konuştu.

Boşanma davası açtığı için Özlem'in eşi Mehmet'in şiddetine maruz kaldığını öne sürdüklerini, bu nedenle Özlem'in Mayıs ayında Ağrı Huzurevi'ne sığındığını anlattı. Yakınları, Ağrı Huzurevi'nde bir ay kaldıktan sonra eşi Mehmet'in ikna etmesi üzerine yeniden eve dönen Özlem'in yine şiddete maruz kaldığını anlattı.

Bunun üzerine Özlem'in Ağrı Huzurevi'ne, Doğubayazıt İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne ve Cumhuriyet Başsavcılığı'na başvuruda bulunarak, ölümle tehdit edildiğini, ölümünden eşinin sorumlu olacağını bildirdiği ortaya çıktı. Özlem'in tüm başvurularına rağmen resmi kurumlar tarafından herhangi bir tedbir alınmadığı

için Özlem boşanma davasının sonuçlandığı 15 Ekim'de silahla öldürülmüş bir şekilde bulundu.

DÖKH: “Önlem almayanlar da cinayetten sorumludur!”

Hacvat Köyü'nde açıklama yapan Doğubayazıt Demokratik Özgür Kadın Hareketi (DÖKH) üyeleri, “Özlem Şahin göz göre göre öldürülmüştür. Önlem almayanlar da bu cinayetten sorumludur. Bu kirli ve ilkel politikayı nefretle kınıyoruz. Bizler, kadınlar olarak çözümsüz olduğumuzu bir kez daha belirtiyoruz” dedi.

Kadın tutsaklardan Emine Aslan'a dayanışma kartı

Aylardır işten atıldığı fabrikanın önünde direnişte bulunan Emine Aslan'a dayanışma kartı gönderen Sincan Kadın Hapishanesi'ndeki Tutsak Partizanlar, yazdıkları kartta **“sömürünün ağırlığına maruz kalan kadınlar, elbette direnişlerin en görkemlisini yaratıyorlar”** dediler.

Diyarbakır'da Kadın Komisyonu'ndan müzik dinletisi

Dicle Üniversitesi Öğrenci Derneği **Kadın Komisyonu**, 14 Ekim Salı günü Fen-Edebiyat Fakültesi önünde bir müzik dinletisi verdi. **“Li Her Dere Hunera Sereşgeri”** yazılı pankartın açıldığı dinletide tüm türküler Kürtçe söylendi. Saat 12.00'de

başlayan ve yaklaşık 45 dakika süren dinletiyeye yoğun ilgi oldu. Halayların çekildiği ve coşkulu geçtiği gözlemlenen dinletinin başında **“Li Her Dere Hunera Sereşgeri”** yazılı pankartın açıldığı dinletide tüm türküler Kürtçe söylendi. Saat 12.00'de

başlayan ve yaklaşık 45 dakika süren dinletiyeye yoğun ilgi oldu. Halayların çekildiği ve coşkulu geçtiği gözlemlenen dinletinin başında **“Li Her Dere Hunera Sereşgeri”** yazılı pankartın açıldığı dinletide tüm türküler Kürtçe söylendi. Saat 12.00'de

Üzümüyorum... Tecavüzcümle evleniyorum!

Kadın örgütleri, Türk Ceza Kanunu'nda kadınların kendisine tecavüz eden kişiyi evlenebilme yaşını 14'e düşürmesine ilişkin yapılmak istenen düzenlemenin kabul görmemesi için 19 Ekim 2008 tarihinde Taksim Tramvay Duragi'nda toplanarak Galatasaray Lisesi önüne yürümek istedi. **“Tecavüzü yasalastırma, Meclis'i başınıza yıkarız”** pankartını açan kadınlar, Galatasaray Lisesi'ne yürümek isterken polis tarafından engellendi. Polis ve kitle arasında kısa süreli yaşanan gerginliğin ardından kadınlar alkış ve zılgıtlar eşliğinde oturma eylemi yaptı. Konuya ilişkin engellendikleri yerde açıklama yapan **Zelal Yalçın**, “Erkek egemen sistemin iktidardaki dini muhafazakâr yüzü böyle sonuçlar doğuracak, bu ucube önerileri ortaya çıkartmıştır. Sorumlular, toplum gerçekliği adı altında bu suçları meşrulaştıracaklarına, kadınların, çocukların güçlendirilmesi ve desteklenmesi için gerekli mekanizmaları oluşturmayı hedeflemelidir” dedi.

Kadın örgütlerinin karşı çıktığı bu önerinin, yanında temizlik işçisi olarak çalışan kadının 14 yaşındaki kızına tecavüz eden Yeni Şafak gazetesi yazarı ve İslamcı köşe yazarlarının “duayeni” olarak adlandırılan **Hüseyin Üzmez**'in ceza almasının önüne geçmek için sunulduğunu düşünmek çok mantıksız olmasa gerek. Olayın ortaya çıkmasıyla “herkesin saygı duyduğu”, “babacan” olarak tanınan Üzmez, bir komploya kurban gittiğini iddia ederek, adını temize çıkarmaya çalıştı. İslami kesimde çok etkisi yaratan bu olayı temizlemek ve bir an önce kapatmak gerektiği konusunda hemfikir olan AKP'liler de başta Üzmez ağabeyleri olmak üzere tecavüzcülerin namusunu kurtarmak için, kadınların tecavüzcüsüyle evlenme yaşını 14'e çekme önerisini sunmuşlardı. **(H. Merkezi)**

Mali kriz içinde debelenen emperyalist merkezlerin, işgal politikaları da krize paralel olarak iflas ediyor. İşgal edilen ülkelerin halkları işgal karşıtı direnişlerini ara vermeden sürdürürken, aynı politikaların hedefindeki diğer Ortadoğu ülkelerinde de işgal provaları halkların direnişlerini çarpıyor.

Irak

Bağdat, geçtiğimiz günlerde tarihinin en büyük eylemlerinden birine sahne oldu. Arap, Kürt ve çeşitli milliyetlerden ve dinlerden milyonu aşkın Iraklı işgalcilere karşı bir araya geldi.

İşgali ve de ABD işgal güçleriyle, 2011 yılına kadar Irak'ta onaylayan anlaşmayı protesto eden Irak halkı, tüm işgal güçlerinin, askeri üslerini de alarak, derhal ülkelerini terk et-

mesini istedi.

Bu muazzam kitlesellikteki eylem, işgalcilerin açık yenilgiye karşın, "direnışı büyük ölçüde kırdıkları" ve "istikrarı sağladıkları" gibi, Irak topraklarında kalıcılışmayı hedefleyen açıklamalarının büyük birer yalandan ibaret olduğunu da bir kez daha göstermeye yetiyordu.

Irak halkının işgale karşı direnişi sürerken, Irak işçi sınıfı da, işgale birlikte iyice ağırlaşan sömürüye karşı, çeşitli eylem ve direnişlerle mücadelesini yükseltiyor. Bu eylem ve direnişlerden biri de geçtiğimiz haftalarda devlete ait tekstil şirketindeki işçiler tarafından gerçekleştirildi. 5.500 işçi ödenmeyen maaşları için sokaklardaydı. Alacakları için hükümet üzerinde baskı kurmaya çalışan işçiler, ayrıca işyerinin özelleştirilmesinden kaygı duyduklarını dile getirmekteler.

Göçmenler şehri; İtalya

Yakın zamanda Berlin'in aşırı ve faşist sağla birlikte iktidar olmasından sonra yaratılan ırkçı histeri, başta Romanlar ve göçmenleri hedef almıştı. İşçileri Bakan'ının da açık desteği ile Romanlar yaşadıkları kültürelere kovulmuş, şehirlerde yaşamalarına izin verilmemişti. Romanlarla birlikte ırkçı propagandanın diğer hedefi olan göçmenler ise bunun bedelini yeni yeni ödemeye başlıyorlar. Geçen ay, Burckin Faso'lu bir genç olan **Abdul Vilyim Guibre** Milano tren istasyonu yakınlarındaki bir barda hirsizlik yaptığı iddiası ile bar sahipleri tarafından dövülerek öldürüldü. Yine yakın zamanda Ganali 22 yaşındaki **Emanuel Bonsu Foster** Parma'da polisle girdiği çatışmada yaralandı. Çinli **Tong Hongsenk** ise bir grup genç tarafından feci şekilde dövüldü. Geçen ay olan olaylardan biri

de, altı Afrikalı göçmenin Napoli mafyası tarafından öldürülmesiydi. Yaşanan bütün bu olaylar son zamanlarda İtalya'da ırkçılık tartışmasının başlamasına neden oldu. Aşırı sağ ve hükümet göçmenlere karşı önlemlerin artırılmasını isterken, sol güçler ise ırkçılığın tehdit edici boyutlara ulaştığını ve bir şeyler yapılmazsa yarının daha da karanlık olacağını savunmaktalar. Tartışmalar devam ederken hükümet, göçmenliğe karşı daha ağır önlemleri içeren yeni bir yasa tasarısını meclise getirmiş durumda.

Avrupa genelinde yaşanan ırkçı saldırı politikaları her geçen gün artarak devam ediyor. Ve öyle görünüyor ki yaşanan kriz ve yoksulluk da saldırıların artacağına işaret ediyor.

Kaynak: (Katimerini, The New York Times) **(Yunanistan'dan bir İK okuru)**

Çin'de "toprak reformu"

Çin "Komünist" Partisi, Merkez Komitesi toplantısında konuşan Başbakan Hu Zintao, tarım alanında yeni reformların yapılacağını açıkladı. Deng Sioping ile başlayan kapitalist inşa, şimdi de tarımda sarı-sarı "reformlarla" devam ettirilecek. Halkın ülke nüfusunun % 55'ini oluşturan köylüler ile şehirlerde yaşayanlar arasındaki gelir farkı % 3.3 dolaylarında. "Re-

formla" birlikte, küçük üreticiler sahip oldukları toprakları büyük ticari işletmelere 70 yıllığına kadar kiralayabilecek. Hükümet böylece büyük kapitalistlerin önünü açarken, diğer taraftan da 300 milyon köylünün, önümüzdeki 20 yıl içinde şehirlere göç etmesini neden olacak. Bu reformun yapılmasının, en önemli hedefi ise, her ne kadar açıkça dile getirilmese de,

Emekçilerden güçlü mesaj

21 Ekim Salı günü gerçekleştirilen genel grev ve mitingle Yunanistan emekçileri, öğrencileri ve geniş halk katmanları hükümetin mevcut ekonomi politikasını, bütçeyi, yeni vergi yasasını ve özelleştirmeleri protesto ederek güçlü bir mesaj verdiler. Yapılan genel greve, kamu çalışanları, vergi daireleri, eğitim emekçileri, banka ve KİT çalışanları, basın emekçileri, demiryolu, tramvay çalışanları 24 saatlik grevle katılırlar. Olimpik ve Aegean Havayolu şirketleri çalışanları da tek uçuş dışındaki uçuşları iptal ederek katıldılar. Hastaneler ise acil bölümler dışında hizmet vermedi. Banliyö trenleri, otobüsler ve metro ise 3 ve 4 saatlik iş durdurma eylemi ile genel greve destek verirken, avukatlar ve mühendisler ise boykot eylemi gerçekleştirdiler. On binlerce emekçinin katıldığı genel grev mitingi, saat 11.00'de, Ati-

na'nın **Pedion Areos Meydanı**nda başladı. İşçi Sendikaları Konfederasyonu (GSEE) ve Memur Sendikaları Konfederasyonu (ADEDİ)'nin düzenlediği miting, sendika yetkililerinin konuşmaları ile başladı. Sendikalar cephesinde en kitlesel katılım, liman işçileri, Olimpik, DEL (Elektrik İşletmesi) ve belediye temizlik işçileri tarafından sağlandı. Yapılan konuşmalarda, hükümetin ekonomi politikaları protesto edilirken, kriz bahane edilerek tüm yükün emekçilere yüklenmeye çalışıldığı ve buna da izin verilme-yeceği ifade edildi.

Yapılan konuşmalardan sonra kitle kortejler halinde yürüyüşe geçti. Kitle parlamentoya ulaştığında atılan sloganların coşkusu daha da arttı. **Akademiya Meydanı**'na ulaştığında ise polislin provokatif davranışları sonucu kısa süreli çatışma yaşandı. Çatışmalarda altı kişi

artan yatırımlar ve buna bağlı olarak ucuz iş gücünü ihtiyacının karşılanmasıdır.

Çin'deki değişimin (kapalist geri dönüşümü) Sovyetler Birliği'nden farklı bir yol izlemesi (yani ani ve hızlı olması) de sınıf mücadelesinin benzer olmayacağı, farklı ve şiddetli olacağı gözönünde bulundurulursa, ilerde Çin'de dünyayı etkileyebilecek hareketlenmeleri beklemek hayalperestlik olmayacaktır. Ki bunun üstüne gelen kapitalist kriz de tuz biber olmakta. (Kaynak: Fransız Haber Ajansı, Katimerini)

(Yunanistan'dan bir İK okuru)

yaralanırken kitle polislin saldırgan tutumunu "Polis dışarı", "Kahrolsun devlet terörü" sloganları ile protesto etti. Yürüyüş sırasında polislin bir genci gözaltına alması mağazalarına liman işçileri militan bir duruş sergileyerek izin vermediler. Mitinge "Sınıf Yürüyüşü" de kitlesel bir katılım sergiledi. Çeşitli sendikal örgütülüklerin de katıldığı miting yapılan yürüyüşün ardından sona erdi.

Atina'da gerçekleştirilen diğer bir eylem ise YKP (Yunanistan "Komünist" Partisi)'ne bağlı PAME tarafından yine ayrı olarak gerçekleştirildi. Atina dışında da pek çok ilde yapılan miting ve yürüyüşlere binlerce emekçi katılarak hükümet politikalarını protesto etti.

22 Ekim günü ise serbest meslek çalışanları mağazalarını bir gün boyunca kapatarak yeni vergi yasasını protesto ettiler. "Onlar bizi kapatmadan biz kendimizi kapatıyoruz" sloganıyla yapılan eylemlere geniş katılım gerçekleşti. **(Yunanistan'dan bir İK okuru)**

Ortadoğu halklarının işgallere karşı öfkesi giderek büyüyor!

Afganistan

Afganistan'da işgal güçleri tarafından gerçekleştirilen katliamların sayısı hızla artıyor.

Afganistan işgali 7 yılı geride bırakmasına karşın burada bir türlü hâkimiyet sağlayamayan işgal güçleri işgaldeki çıkmazdan kurtuluşun yolunu, sivil halka dönük katliamlarını artırmada buluyor.

İşgal güçleri bir yandan katliamlarını sürdürürken, diğer taraftan da Afganistan'da kalma sürelerini uzatıyorlar.

Almanya Parlamentosu, Afganistan'daki askerlerin sayısının artırılmasını ve görev süresinin 14 ay daha uzatılmasını kabul etti. Parlametoda onaylanan tasarı, NATO liderliğindeki "uluslararası güç"te görev yapan 3 bin 500 askerinin sayısının 4 bin 500'e çıkarılmasını da kapsıyor. Savunma Bakanlığı'ndan yapılan açıklamada "11 Eylül saldırılarının Afganistan'dan kaynaklandığının unutulmaması gerektiği ve bu kararın Afganistan'da istikrar ve barışçıl kalkınmayı desteklediği" öne sürüldü. İşgal güçlerinin yenilgiye rağmen Afganistan'da kalma ısrarlarını korumalarının başlıca ne-

denleri arasında ise, buradaki doğal zenginliklerin yanı sıra, işgal güçlerinin denetimine geçen uyuşturucu olduğu biliniyor.

Pakistan

23 Ekim Çarşamba günü Karaçi sokaklarında eylem yapan avukatlar, ABD'nin Pakistan topraklarına dönük askeri saldırılarını protesto ettiler. Avukatların eylem yaptığı saatlerde ise, saldırıların hedefindeki bölgelerde, Pakistanlı direnişçi gruplar ile askerler ve polisler arasında şiddetli çatışmalar gerçekleşiyordu. Çatışmalarda en az 12 kişinin yaşamını yitirdiği bildiriliyor. ABD destekli Pakistan birlikleri, haftalardır Afganistan işgaline karşı olan gruplar tarafından gerçekleştirilen direnişe karşı yoğun saldırılar gerçekleştirmekteler. Direnişçilere yönelik gerçekleştirilen bu saldırılar Pakistan halkındaki öfkeyi daha da büyütüyor.

İran

İran, şu günlerde çok sayıda insan hakları ihlaliyle gündeme geliyor. Hapishanelerdeki siyasi tutsaklara dönük işkence ve çok sayıda hak ihlalinin yanısıra, özellikle de çocuk

yaştakilerin idamlarına ilişkin tartışmalar kamuoyunda geniş yankı buluyor.

İşçi sınıfının da hak alma mücadelesinin giderek yükseldiği, çok sayıda grev ve direnişin gündeme geldiği İran'da bu defa, İranlı garşıcılar katma değer vergilerindeki artıştı protesto etmek için greve çıktılar. Grev kuyumcularla başladı ve kısa sürede halı ve tekstil tüccarlarını da kapsadı. Bu grevin baskıcı-gerici molla rejimi açısından oldukça tehlikeli olduğu düşünülüyor.

Filistin

Siyonist İsrail'in Filistin halkına dönük çok yönlü saldırıları sürerken, Siyonist ordu son dönemde gerçekleştirdiği saldırılar sırasında çok sayıda Filistinliyi kaçırdı. Büyük bölümünü çocukların oluşturduğu kaçırılan kişilerin ise nerede tutuldukları bilinmiyor.

Siyonist saldırılara karşı direnişini sürdüren Filistin halkı ise yigiti bir direnişisini daha yitirdi. Filistin özgürlük mücadelesinin önemli isimlerinden Filistin Kadın Komiteleri kurucusu **Maha Nassar**, uzunca süredir tedavi gördüğü hastalığına yenik düşerek, 10 Ekim'de yaşamını yitirdi.

MEKSİKA

Meksika'nın sınır kenti Tijuana'da birkaç gün arayla çıkan hapishane isyanında 19 tutsağın öldüğü, 12'sinin yaralandığı bildiriliyor. İsyana ilişkin, Baja California Valisi Jose Asuna tarafından yapılan açıklamada, hapishanede çıkan isyanı bastırmak için gerçekleştirilen operasyonda, 19 tutsağın öldüğü, 12'sinin ise yaralandığı ve böylece hapishanede "denetimin sağlandığı" belirtildi. Açıklamada ayrıca "tehlikeli" olarak adlandırılan 200 tutsağın başka hapishanelere nakledildiğine yer verildi. Tijuana'daki aynı hapishanede son olaydan birkaç gün önce de yine isyan çıkmış ve kolluk güçlerinin bu isyanı "bastırma" çabalarında 4 tutsak yaşamını yitirmişti.

ÇİN

Çin'in Fuanong eyaletinde faaliyet gösteren bir oyuncak fabrikasının işçileri, işyerlerine dönük ani kapatma kararını protesto ediyorlar. Günlendir süren eylemlerde yer alan bin kadar işçi, kapatma kararının çok ani gerçekleştiğini söylüyorlar ve içeride kalan alacaklarını istiyorlar. Çin'de sadece bu yıl kapanan oyuncak fabrikası sayısı 3 bin civarında.

ROMANYA

15 Ekim'de eylem yapan binlerce öğretmen, maaşlarına zam talep etmenin yanı sıra, hükümeti istifaya çağırıdı. Parlametunun öğretmen maaşlarına % 50 zam yapılması kararı almasına karşın, hükümet ödeme gücü olmadığını söyleyerek, maaş artışına dönük kararın değiştirilmesini istiyor.

HİNDİSTAN

Hindistan'ın doğusundaki bir köye kurulmak istenen çelik fabrikası köy halkının tepkileriyle karşılandı. Binlerce köylü üzerinde "Çelik değil, yiyecek istiyoruz!" yazılı pankartlarla gerçekleştirilen eylemlerde, çelik fabrikası projesini protesto etti. Köylüler tarım arazilerini fabrika için vermeye itiraz ediyorlar. Daha önce de Orissa eyaletinde POSCO adlı çelik işletmesinin kurulma çabaları, halkın eylemleri sonucu iptal edilmişti.

KOSOVA

Kosova'da yedi bin hastane çalışanı ve doktor, 24 saatlik bir grev gerçekleştirdi.

Greve giden sağlık çalışanları, düzenli ücret artışı talep etmekte ve ücretlerine getirilen 44 Euro'luk ikramiye kesintisini reddetmekteler. Eski Sırp eyaletindeki devlet hastanelerinde düşük ücretin yanı sıra, oldukça kötü çalışma koşulları hakim.

Evrensel Bakış

Yoksullar faturayı ödememekte kararlı

Dünyanın en zengin ülkeleri olarak adlandırılan 7 ülke, acil ve olağanüstü toplantılarla, ekonomik krize karşı piyasaları rahatlatmak ve çoğunluğunun battığı artık kesin olan bankalara yeni sermaye sağlayabilme amaçlı toplantılar yapıyor art arda. **ABD**, Japonya, **Almanya**, İngiltere, **Fransa**, İtalya ve **Kanada**'dan oluşan ve G-7 olarak adlandırılan bu ülkeler, son toplantılarını Ekim ayı ortalarında gerçekleştirdiler.

Adına "**Güz Toplantıları**" denilen buluşma çerçevesinde bir araya gelen G-7 ülkelerinin temsilcileri, bu son ve de acil olarak adlandırdıkları toplantıda, beş maddeli bir eylem planını onayladılar. Ancak son dönemde sıkça yaşandığı üzere, bu yeni planın da krizi atlattık bir yana, nispi bir rahatlamaya bile sağlayamayacağı düşüncesi daha ağır bastı.

"**Dünya devleri**" krizi, krizin faturasını kendilerine bağımlı ülkelere yıkmadan aşamayacaklarının bilinciyle, G-7 toplantısının hemen akabinde, aralarında Türkiye'nin de bulunduğu çok sayıda bağımlı ülkenin yer aldığı G-20 Grubu'yla bir araya geldiler. Ve bu bir araya gelişte de yine, zenginlerin nasıl kurtarılacağını tartıştılar! Çünkü emperyalist sermayenin paçaları, krizden dolayı iyice tutuşmuş durumda.

Uluslararası zirvelerin, kriz tehlikesi çanlarını çalmaya başlamadan önceki dönemlerde sürekli olarak gündemlerine aldıkları bir konu ise, artık neredeyse gündeme bile getirilmez oldu. Emperyalist zirvelerin gündeminde artık yer bulamayan bu konu, "**yoksul ülkelere yardım**" meselesinden başka bir şey değil. Emperyalistler yaptıkları zirvelerde genelde,

yağma ve talanlarla, işgal ve katliamlarla açlığa sefalete iterek yoksullaştırdıkları ülkelere, daha doğrusu bu ülkelerin halklarına, sözde "yardımlar" ve bunların miktarını, biçimlerini de görüştürler. Bu yardımlarda olabildiğince cimri davranıldığı ve tüm cimrilikle rağmen de, genelde vaat edilen yardımların bile yapılmadığı ya da çok az bir miktarın söz konusu ülke veya ülkelere gönderildiği de yardım meselesinde bildik bir gerçekliktir.

"Yardım" adı altında gerçekleştirilen faaliyetin gerçekçe yardıma muhtaç bırakılan ülkelerin halklarına bir sus payı olarak verildiği, kendilerini açlığa yoksulluğa mahkum edenlere karşı yükselen öfkeleri **nötralleme** amacı taşıdığı da yine ayrı bir konudur. Bu yaklaşımın özünü ise, halkların sistem karşıtı mücadelelerini pasifize etmek, sisteme yedeklemek niyetinde de ortadan kaldırmak oluşturmaktadır.

Emperyalistlerin ve de onların uşak-ışbirlikçi tüm yerli uzantılarının bu çabalarında en büyük desteği ise, STÖ'lerden (Sivil Toplum Örgütleri) ve de öзде onlara yön veren refor-

mist-revizyonist anlayışlardan aldığı da yine meselenin bir başka yanındır.

Şimdilerde ise aynı STÖ'ler, yoksul ülkelere yardım meselesini gündeme getirerek, yardımların bir anlamda rafa kaldırılmasını "utanılacak bir durum" olarak niteliyorlar. Bu örgütlerden biri, "büyük güçlerin, bankaların iflas etmesini önlemek amacıyla birkaç haftada 1 trilyon dolardan fazla yardıma bulunduğu, ancak yoksul ülkelerin gıda krizinin üstesinden gelmesine yardım için bu miktarın % 1'ini bile bulmaya yanaşmadığını" söylüyor. Bir diğeri ise, "**dünya bankaları sermayeyle beslenirken dünyada aç olanları beslemenin de unutulmaması gerektiği**" yönlü açıklamalar yapıyor.

Benzer açıklamalar çeşitli istatistikler eşliğinde, BM'nin "**Uluslararası Yoksulluğu Ortadan Kaldırma Günü**" ilan ettiği 17 Ekim'de yapıldı ve bu açıklamalarda dünyada 3 milyar insanın günlük 2 doların altında bir gelirle yaşadığının ve böylece dünyada 3 milyar kişinin "çok yoksul" kategorisinde olduğu- nunu altı çizildi. Yoksul insanların sayı-

sındaki artıştan daha vahim olan ve de son dönemde yayınlanan çeşitli araştırma raporlarında yer verilen bir diğer mesele ise, küresel krize paralel olarak yükselişe geçen gıda kriziyle birlikte, 1 milyar insanın açlıktan ölmeye başlamasına gelmiş olması.

Ancak dünya halkları sadece açlığa değil giderek daha boyutlu bir işsizlikle de boğuşmak zorunda. Kısa bir süre önce, Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) tarafından yapılan açıklamada küresel mali krize bağlı olarak, gelecek yılın sonunda dünyadaki işsiz sayısının 20 milyon artarak, 210 milyona ulaşabileceğine yer veriliyor.

Bu durum dünyadaki sınıf çelişkilerinin olduğundan daha da derinleşmesini de beraberinde getirecektir. Sınıf çelişkilerinin derinleşmesinin bir diğer anlamı ise, sınıf mücadelelerinin yükselişe geçmesidir. Yoksulluğu, sefaleti, açlığı artan, ezilen yığınların artık "bizi kim kurtaracak?" sorusunu sormamaya başlaması, kurtuluşlarının, ne emperyalistlerin ne de onların payandası konumundaki STÖ'lerin değil, kendi ellerinde olduğunu gide-

rek daha çok bilince çıkarılması demektir. Ezilenler cephesinde dünya ölçeğinde yaşanan gelişmeler de bunu kanıtlamaktadır. Latin Amerika, Avrupa, Asya ve daha dünyanın birçok bölgesindeki halkların yükselişi önlenemez eylem ve direnişleri, Ortadoğu halklarının işgalcileri bozguna uğratmayı sürdüren işgal karşıtı ayaklanmaları, halklar cephesinde yaşanan gelişmelere ve de sürecin getirdiği bilinç sıçramasına en somut örneklerdir.

Dünyanın yoksulları dünyanın zenginlerinin kendilerini kurtarmasını bekleme niyetine değiller. Çünkü onlar artık yoksulluğu yaratanların, yoksulluğu ortadan kaldırmayacağını/kaldıramayacağını, daha doğrusu böyle bir niyetlerinin olmadığını da eş zamanlı olarak bilince çıkarmaktalar. Dünyanın yoksulları aynı zamanda mevcut krizin faturasını da bir kez daha kendilerine ödetilmek istendiğinin de farkındalar. Ve kurtuluşlarını kendi ellerine aldıklarının kanıtı olan direnişlerle, bu faturayı ödemeyeceklerini, kararlılıkla ve giderek daha gur bir sesle haykırılmaktalar.

Susurluk'tan Ergenekon'a devletin kontrgerilla tarihi

3 Kasım 1996'da Balıkesir'in Susurluk ilçesinde bir kamyonun Mercedes'e çarpması sonucunda yaşanan kazada İstanbul Polis Okulu Müdürü **Hüseyin Kocadağ**, Mehmet Özbay sahte kimlikli **Abdullah Çatlı** ve Melahat Özbay sahte kimlikli **Gonca Us** ölürlen; DYP Şanlıurfa Milletvekili ve Bucak aşiteri lideri **Sedat Edip Bucak** yaralandı.

Yaşanan kaza devletin kurduğu çeteleri, bunlarla ilişkilerini ve kontrgerilla gerçekliğini tüm çıplaklığı ile gözler önüne seriyordu. Susurluk'ta yansıyan gerçekler uzun bir süre ülke gündemini meşgul etti. Halka, emekçilere yönelik birçok katliamda yer alan, örgütleyen, kontrgerilla elemanları, devletin en önemli kurumlarının başında bulunan yetkililer ile "büyük" meclisin vekilleri aynı aracın içinde yakalandı. Olaydan sonra yapılan açıklamalar dönemin popüler deymi ile "olayın üstündeki de sis perdesinin" aralanmayacağına tam aksine olayın örtbas edileceğine ve sadece bir "demokrasilik oyunu" oynanacağına dikkat çekiyordu. Tansu Çiller'den Mehmet Ağar'a, Sedat Bucak'tan Süleyman Demirel'e, birçok etkili isim "vatan için kurşun atanların da sikanların da şerefli" olduğu söyleminin olduğu bundan geri kalmayacak demeçler verdi. Devrimciler, emekçilere, halka kurşun sikan mafya ve çete batağına boğazına kadar bulaşmış bu tescilli katiller bizzat devlet tarafından "aklandı". Kamuoyunun gözüne sokarcasına yaşanan olay, duyarlı (henüz Başbuğ'un derslerinden geçmemiş) basınımızın ilgisini çekmekte gecikmedi. Burjuva-feodal basının "temiz-objektif habercilik" damarı kabarmış, olayla ilgili her gün yeni bir bomba haber patlatırken şimdiki meslektaşlarına taş çıkarak bir performans sergiliyordu. Ulusalıcı-

Yaşanan kaza devletin kurduğu çeteleri, bunlarla ilişkilerini ve kontrgerilla gerçekliğini tüm çıplaklığı ile gözler önüne seriyordu. Susurluk'ta yansıyan gerçekler uzun bir süre ülke gündemini meşgul etti. Halka, emekçilere yönelik birçok katliamda yer alan, örgütleyen, kontrgerilla elemanları, devletin en önemli kurumlarının başında bulunan yetkililer ile "büyük" meclisin vekilleri aynı aracın içinde yakalandı.

sından liberaline, sol etiketli partileri de aşan bir çerçevede birçok kesim bu ilişkilerin deşifre edilmesini istedi. Bunun için geniş bir katılımı örgütlenen **sürekli aydınlık için bir dakikalık karanlık** eylemleri bu sürecin bir parçası olarak tarihe geçti. Henüz "iyi çocuk" oldukları resmen kabul edilmeyen bu zatarlar temiz toplum çağrılarının hedefi haline geldi.

Susurluk'un iyi çocukları Şemdinli'de!

9 Kasım 2005'te Hakkâri Şemdinli'de Umud Kitapevi'ne bomba atılmasından sonra kaçmaya çalışan PKK itirafçısı, bombacı **Veysel Ateş** ve aracın içindeki iki "güvenlik" görevlisi halk tarafından suçüstü yakalandı.

Susurluk'ta kamyonun şans eseri ortaya çıkardığı (emekçiler için yeni olmayan) gerçekler bu defa Kürt halkının öfkesi ve tepkisi ile açığa çıktı. Araçta üç kaleşnikof tüfek, 11 şarjör, MKE yapımı iki el bombası, krokiler, isim listeleri ile jandarmaya ait çeşitli araç ve gereçler bulundu. Suçüstü yakalanan bombacılar olay yerine gelen "devlet güçleri-ne" gereğinin yapılması amacı ile teslim edildi. Ancak Kürt halkı evlerini bombalayanları yakalamanın bedelini ödemeliydi. Şemdinli savcısının olay yerini incelediği sırada bir uzman çavuşa ait olduğu ortaya çıkan bir araçtan halkın üzerine ateş açıldı, olay sırasında iki kişi öldü.

Bunun üzerine Şemdinli halkı sokağa dökülerek tepkisini gösterdi. "Tesadüfen" olay yerinde bulunan astsubaylardan **Ali Kaya**'nın Kara Kuvvetleri Komutanı Yaşar Büyükanıt'ın iyi çocuğu olduğu ortaya çıktı. "İyi çocuk" jandarma tarafından "gözetim" altına

aldı. Olayı araştıran ve Yaşar Büyükanıt'ın yargılanmasını isteyen Şemdinli Savcısı meslek hayatının bu "en büyük hatasını" görevine son verilmesi ile ödedi. Susurluk'ta demokrasi havarisi kesilenler bu defa suskundu.

"İyi çocuklara" Ergenekon ayarı

Cumhuriyet mitingleri ile meydanlarda boy gösteren emekli generallerin tuttukları günlüklerin kamuoyuna yansıtılmasıyla adım adım hazırlanan atmosfer ile Ergenekon operasyonunun startı verildi.

Cumhuriyet Gazetesi başyazarı **İlhan Selçuk**, İstanbul Üniversitesi eski Rektörü **Kemal Alemdaroglu** ve İşçi Partisi Genel Başkanı **Doğu Perinçek**'in gözaltına alınması ile başlatılan süreç birçok renkli simanın gözaltına alınması ile devam etti. Susurluk'ta adı geçen ancak teğet geçilen Veli Küçük bu kez "adalet" karşısındaydı.

CHP'nin avukatıyım, AKP'nin savcısıyım dediği Ergenekon operasyonunda mafya liderlerinden, ışıltılı sanat dünyasına, öğretim üyelerinden özel hareketçılara birçok kesimden isim gözaltına alındı.

"Halkı silahlı isyana teşvik ve terör örgütü kurmak" iddiası ile açılan dava aynı zamanda yakın tarihimizin faileri bilinen ancak resmi olarak aydınlatılmayan birçok katliamın da alelacele "açıklığa" kavuşturmuş oldu. Kısacası suçlu bulunmuştu! Devletin hesap vermediği hemen tüm faili meçhul cinayetler, yargısız infazlar ve kitle katliamları Ergenekon adı verilen oluşumun üzerine atıldı. Emperyalistlerin ihtiyaçları ve egemenlerin çıkarları doğrultusunda kontrgerillaya yapılan ayarın önemli bir ayağı olarak ortaya çıkan Ergenekon'la ciddi bir bilinç bulanıklığı yaratıldı.

Susurluk'ta "Hiçbir şey eskisi gibi olmayacak" sloganı ile soka-

ğa dökülen tepkiye rağmen, kurulan Susurluk Araştırma Komisyonu gözümüzün içine bakarak çalışmalarının tepedekiler tarafından engellendiğini açıkladı. "Ucu nereye kadar giderse gitsin" diyenler ipin kimin elinde olduğunda çok iyi biliyorlardı. Açılan onlarca dava ve deşifre edilen onca bilgiye rağmen Susurluk'ta sadece kamyonu kullanan şoför tutuklandı. Kontrgerillayı yaratan kurumun onu yargılaması düşünülemezdi. Şemdinli'de Umud Kitapevi'nin bombalanması olayı ile kontrgerillanın sıradan bir örgütlenme olmadığı bizzat Genelkurmay Başkanlığı tarafından kontrol edildiği tüm çıplaklığı ile gözler önüne serildi. Halkın üzerine ateş açanlar ordunun en tepesindeki tarafından korunuyordu. Kaldı ki bu ve buna benzer oluşumların hepsi Özel Harekât Daire Başkanlığı tarafından yönetilmekteydi. Şemdinli'de yaşananların Kürt ulusal sorununun derin izlerini taşıması, beraberinde konuya ilgi gösterenlerin sayısında düşmeyi getirdi. Susurluk'ta "adaletin peşini bırakmayacağına ant içenler", "temiz toplum" masallarını anlatanlar söz konusu Kürt halkı olunca ortalıktan kayboldu. Küçük bir kesim dışında yaşananları gören olmadı. Susurluk'ta sokağa dökülen kitlenin Şemdinli'de tepkisz kalması kontrgerillanın bir devlet örgütlenmesi olduğunun teşhirini de sınırladı. Ergenekon'la birlikte yeniden gündeme gelen kontrgerillanın bu defa yargılanabileceği yanılgısı, tepkinin daha da küçülmesinden güç alarak kitlelerde önemli oran-da oluşturuldu. Darbeci TSK (aksi düşünülemez) darbeci emekli komutanlarına sahip çıktı. Tarihi darbelerle dolu bir kurumdan komutanları yargılamalarını bekleyenler fena halde yanıldı. Tüm bunların gösterdiği bir gerçek oldu; Emekçiler hesap soruncaya kadar "iyi çocuklar" iş başında kalmaya devam edecek.

Kültür-sanat

Kızılordu Korosu ve Mehteran Topluluğu aynı sahnede

Ve işte bu da oldu! Kızılordu Korosu Mehteran takımıyla aynı sahneyi paylaştı. Sanatın da bir ideolojisinin olduğunun ve sömürücü egemenlerin elinde herşeyin nasıl da kendi sömürülerini devam ettirmenin bir aracı haline getirebildiklerinin olduğu çarpıcı bir kanıttır yaşanan. Kızılordu Korosu ve Mehteran Topluluğu birlikte Kremlin Sarayı'nın Konser Salonu'nda 5 bine yakın Rus ve Türk'e "unutulmaz bir gece" yaşattılar. Kızılordu Korosu **Ceddin Dede** ve **Genç Osman** marşlarını söylerken Mehteran Topluluğu da **Kalinka** şarkısı ile izleyenleri coşturmuş... Öyle coşmuşlar ki, bu konserin Nobel Barış Komitesi'nin dikkatlerine sunulacağı söyleniyor...

"Kızılordu Korosu"nun ilk icraatı değildir pek tabii ki sergilenen bu kaba güldürü. Kurulduğu ve sosyalizmin yozlaşarak revizyonistleşmesinden önceki süreçte dünyanın en saygın korolarından biri olan Kızılordu Korosu daha önce de İstanbul'da verdikleri bir konserde Tarkan'ın "Oynamaya şıkıdım şıkıdım" parçasını söyleyerek sahnede şaklabanlıklar yaparak esasta **sosyalizme karşı ideolojik saldırılar**ın bir parçası olmuştu. Hizmet ettiği ülkesi yozlaşmışsa kendilerinin de resmi bir kurum olarak bunun dışında durması beklenemezdi elbette. Ancak yine de adında dahi kalsa Kızılordu Korosu'nu sömürgeci, işgalci, halkların katliamcısı, barbar Osmanlı'nın Mehteran takımıyla aynı sahnede görmek, emperyalistlerin sosyalizmden hala ne kadar korktuklarını ve böylesine ucuz yöntemlere başvurduklarını göstermesi açısından önemlidir.

Kızılordu'nun gururlu sesi

Büyük Ekim Devrimi'nin ardından 1928 yılında Sovyetler Ordusu Kızılordu'nun değişik birliklerinden askerlerden oluşan ve rütbe ayırımı yapmadan amatör sanatı geliştirmek, askerlere moral vermek ve kaliteli müziğe ilgilerini çekmek amacıyla kurulmuştu. Onları 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı sırasında cephe, hastanelerde ya da barış döneminde demiryolu inşasına katılan askerlerin yanı başında görmek mümkündür. Paylaşım Savaşı döneminde 1.500'ün üzerinde gösteri yaptıkları kaydedilmiştir. Sovyetler Birliği'nin Kuzey Kutbundan Tacikistan çöllerine kadar her bölgeyi ziyaret ettiler, konserler verdiler.

Yani bu kısa tarihten de anlaşılacağı üzere, Kızılordu Korosu işçi sınıfının ve ezilenlerin iktidara sahip oldukları ilk toplarlarda sınıf savaşının, emperyalist saldırıya karşı savaşın ve sosyalist toplumu yaratmanın en önemli araçlarından biri olarak hizmet görmüştür.

Burjuvünün değil, işçi sınıfının korusu olarak şekillenmiş, özellikle rütbe ayırımının olmayışından da anlaşılacağı üzere halk için sanat anlayışının koro açısından geçerli olduğu açıktır.

Ve barbarların topluluğu: Mehteran

Oysa aynı sözleri Mehteran Topluluğu için söylemek mümkün müdür? En baştan topluluğun kurumsal yapısının dahi çok farklı olduğunu söylemek gerekir. Şöyle ki, "Mehter, bölüklere ayrılır, aynı çalgı aletini çalanlar, alemdarlar birer bölük teşkil ederlerdi. Her bölüğün 'ağa' tabir edilen bir amiri bulunurdu. Davulcubasına ise 'baş mehter ağa' denirdi. Ayrıca bir de Mehterbaşı vardı. İkinci bir mehterbaşı daha vardır ki, bundan ayrı olup, Saray Çadircılarının başıdır."

Bu hiyerarşik yapıyı bir kenara bırakırsak, esas mesele pek tabii ki bu askeri müzik ve toplulukların hizmet ettikleri sınıflar ve ideolojileridir. Bir yanda işçi sınıfının, ezilenlerin iktidarı olan **Sovyetler Birliği**, diğer yanda barbar, talancı, işgalci **Osmanlı**...

Doğal olarak nitelikleri itibarıyla tamamiyle birbirine zıt iki askeri müzik korosudur, bugün artık aynı sahneyi paylaşacak kadar ayrılaşmış olan...

Sosyalizm hala korkulu rüyaları

Kuşkusuz, devrimci niteliğini çoktan kaybetmiş, revizyonizmin galebe çalmasıyla birlikte önce sosyal emperyalizme ve bugün de en açık haliyle emperyalizme evrilmiş olan Sovyetler Birliği artık yoktur. Ancak görüldüğü gibi Sovyetler Birliği'nin temsil ettiği sosyalizm düşüncesi emperyalistler açısından hala korkulu bir rüyadır. Yoksa neden bu kadar zahmete girilip şaklabanlıklar gösterileri sunulsun? Yoksa neden zamanında dünyanın en saygıdeğer korolarından olan ve Lenin nişanı sahibi bir koro, bu derece yozlaştırılmış? Sosyalizmin ürünü ve yarattığı değer olan her şeye bu derece düşmanlığın nedeni sosyalizme duyulan bu korkudur!

Kuruçeşme halkı şenlikte biraraya geldi!

Yıkım tehdidi ile karşı karşıya olan Buca Kuruçeşme Mahallesi halkı "Yıkım değil çözüm istiyoruz" şenliği düzenledi.

19 Ekim 2008 Pazar günü düzenlenen şenlik, barınma hakkını konu alan bir forum ile başladı. Kuruçeşme Halk İnisiyatifi, ÇHD, Limontepo Kondulara Yaşam Kooperatifi, Ankara Mamak Mahalle Örgütlenmesi, Kadifekale Mahalle Komitesi, Doğal ve Kültürel Çevre İçin Yaşam Girişimi gibi kurumların temsilcilerinin katıldığı forumda deneyimler paylaşıldı. Kuruçeşme Mahalle İnisiyatifi temsilcisi **Mürsel Çiftçi** gece-kondularda yaşayanların yıkım saldırısı haricindeki gündelik sorunlarına dikkat çekti ve insana yaradır bir şekilde yaşamak için sürdürdükleri mücadeleyi kararlılıkla devam ettireceklerini söyledi. Şenlik, yapılan konuşmaların ardından Grup Asmin'in müzik dinletisi ve Tiyatro Evi Kültür Sanat Merkezi'nin hazırladığı "Hacivat Karagöz yıkımlara karşı" isimli tiyatro gösterimi ile devam etti ve hazırlanan Kuruçeşme yıkım belgeseli gösteriminin ardından sona erdi. (İzmir)

Belçika'da Halkların Kardeşliği Gecesi

12 Ekim 2008 tarihinde Belçika'nın Liege şehrinde "Yaşasın Halkların Kardeşliği Gecesi" düzenlendi. Coşkunlu geçen gece, konukları da beğenisini kazandı. Etkinlik saat 15.00'te tüm devrim ve demokrasi şehitleri için saygı duruşuyla başladı. Programa **Grup Haykırış**, **Grup Çığlık** (Hollanda), **Grup Çığlık** (Almanya), **Grup Derviş Tiyatrosu**, **Ermeni Halk Oyunları Ekibi** katılırlar sinevizyon gösteriminin yanısıra konuşmacı olarak da ATIK temsilcisi yer aldı. Gece, Belçika'da bir ilk olmasına ve deneyimimizin olmamasına rağmen istenilen şekilde sona erdi. Ayrıca geceye **Ozan Baran** da sesiyle katkıda bulundu. (Belçika İK okurları)

Rakamlarla yoksulluk, işsizlik...

* BM Çalışma Örgütü'nün yöneticisi Juan Somavia, küresel krizin 190 milyon işsiz sayısını, 2009 sonunda 210 milyona yükseltebileceğini söyledi. Somavia ayrıca, çalıştığı halde günde 1 doların altında kazanan yoksulların sayısının 40 milyon, 2 doların altında kazanan yoksulların sa-

yısının da 100 milyon artabileceğini açıkladı.

* Türkiye genelinde işsiz sayısı geçen yılın aynı dönemine göre 202 bin kişi artarak 2 milyon 353 bin kişiye, işsizlik oranı da 0.6 puanlık artış ile yüzde 9.4'e çıktı. Kentsel yerlerde işsizlik oranı 0.7

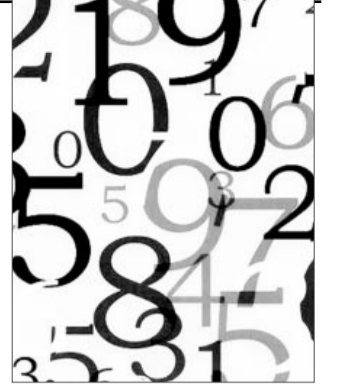
puanlık artışta yüzde 11.9, kırsal yerlerde ise 0.2 puanlık artışta yüzde 5.6 oldu.

* Zonguldak'ta, Türkiye Taşkömürü Kurumu'nda (TTK) 3 bin kişinin istihdam edileceği Maden Ocaklarında çalışarak 6 günde 22 bin 767 kişinin başvurduğu bildirildi.

* Dünya Sağlık Örgütü'nün hazırladığı rapor, zengin ülkelerle yoksul ülke-

lerin vatandaşları arasındaki ortalama yaşam süresi farkının 40 yılı bulabildiğini ortaya koydu. Ayrıca bu farklılıkların son 30 yılda daha da belirginleştiğini altı çiziliyor. Raporda bu tabloyla ilgili olarak çarpıcı örnekler yer veriliyor. Buna göre bu sene doğum yapacak 136 milyon kadından yaklaşık 58 milyonu, doğum öncesi, doğum anı ve sonrasında

da herhangi bir sağlık yardımından mahrum. Hükümetlerin bir yılda sağlığa harcadığı para ise, birey başına 20 dolar ile 6 bin dolar arasında değişiyor. Düşük ve orta gelirli ülkelerdeki yaklaşık 6 milyar insanın yarısı, sağlık harcamalarını sigorta yerine cebinden ödüyor. Bu da birçok insanı yoksulluk sınırının altına itiyor.

Varlığın doğasını tüm farklı dışavurumlarında analiz etmekle Hegel, muhtemel olanla gerçek ve zorunluluk ile rastlantı arasındaki ilişkiyle ilgilenir. Bu soruna bağlantılı olarak, Hegel'in en ünlü ifadelerinden birine açıklama getirmek önem taşır: "**Usal olan gerçektir ve gerçek olan usaldır.**" İlk bakışta, bu ifade gizemli hatta idealistçe görünür, Oysa Engels'in açıklaması böyle olmadığını gösteriyor:

"...1789'da Fransız monarşisi o kadar gerçekdiydi, yani tüm zorunluluktan o kadar yoksun, o kadar akıldışıydı ki, Hegel'in her zaman büyük bir coşkuyla sözünü ettiği Büyük Devrim tarafından yıkılmak zorundaydı. Bu nedenle bu durumda, monarşi gerçekdi ve devrim de gerçektir. Böylece, gelişimin ilerleyiş içerisinde, önceleri gerçek olan her şey gerçekdi hale gelir, zorunluluğunu, varoluş hakkını, usallığını kaybeder. Ve can çekişen gerçekliğin yerine yeni, ulaşılabilir bir gerçeklik geçer; eğer eskimiş olan, kendi ölümlüne direnmede ıstıyak kadar zekiye başışıl olarak, eğer bu zorunluluğa direnirse zorla... Hegelci düşünce yönteminin tüm kuralları gereğince, gerçek olan her şeyin usallığı önermesi kendisini bir başka önerme haline getirir: Var olan her şey yok olmayı hak eder..."

Verili bir toplum biçimi, kendi amaçlarını başardığı ölçüde, yani üretici güçleri geliştirdiği ve böylece insanlığın gelişimini ilerlettiği ölçüde "usal"dır. Bunu becerememeye bir kez başladığında, kendisiyle çelişki içerisinde sürüklenir, yani akıldışı ve gerçekdi hale gelir ve artık hiçbir

Zorunluluk ve rastlantı -1-

şekilde var olma hakkı yoktur. **Muh-temel varoluş henüz gerçek varoluş değildir.** Mantık Bilimi'nde Hegel dikkatli bir biçimde, şeylerin, salt olanaklı olma durumundan, olasılık durumuna ve sonra da kaçınılmazlık durumuna geçtiği sürecin izini sürer. Modern bilimde "olasılık" sorunu etrafında ortaya çıkan kafa karışıklığı gözönünde tutarsak, Hegel'in bu konuyu esaslı bir biçimde ele almasını incelemek eğitici olacaktır.

Olanak ve gerçeklik, potansiyel halinde olan şey, kendi içerisinde en azından varolmasını engelleyen koşulların yokluğunu barındırır. Ancak, soyut olanakla potansiyel arasında bir fark vardır ve bu ikisi sık sık birbirine karıştırılır. Soyut ya da biçimsel olanak yalnızca, özel bir olgu-

yu dışlayabilecek herhangi bir koşulun olmadığını anlatır, onun ortaya çıkışını kaçınılmaz kılan koşulların varlığını kabul etmez.

Potansiyel olanın gerçek haline gelmesi için, koşulların özel bir biçimde dizilimi gerekir. **Bu basit, lineer bir süreç değil, küçük nicel değişimlerin birikerek sonunda nitel sıçrama ürettiği diyalektik bir süreçtir.** Soyut olanın tersine gerçek olanak, onun sayesinde, potansiyel olanın geçici karakterini yitireceği ve gerçek haline geleceği tüm gerçekliğin varlığını tanımlar. Ve Hegel'in açıkladığı gibi, bu olanak, ancak bu koşullar var olduğu süreçte gerçek kalacaktır. Bir değişimin kaçınılmaz hale geldiği nokta, Hegel'in "dügümlü ölçü çizgisi" olarak bilinen yöntemle saptanabilir. Eğer herhangi bir süreci bir çizgi olarak ele alırsak, bu gelişim çizgisinde, sürecin anı ya da nitel bir sıçramaya uğradığı özel noktalar olduğu görülecektir.

Neden ve sonucu yalıtık durumlar olarak tanımlamak kolaydır. Ama daha geniş bir anlamda, nedensellik kavramı çok daha karmaşık bir hale gelir. Tekil nedenler ve sonuçlar, nedenin sonuca dönüştüğü uçsuz bucaksız bir etkileşim okyanusunda kaybolurlar. Basit bir olayda bile onun yaşadığı veya yaşayacağı muhtemel sorunların kaynağının yanlış tarz seçiminde olabilir ihtimalini düşünmezler. Çünkü tarzı besleyen yanlış artık onların olmazları arasındadır. Bugün inkarcılık ve karalama kampanyaları küçümsenemez düzeyde kabul görmektedir. Geçmiş devrimci birikimi çarşur ediliyor. Yalnız kalırım veya benzeri kaygılar insanları tutum almaktan alıkoymuyor.

Tüm bunlara karşı durmak için sobhetlerimizi ve tartışmalarımızı ideolojik zeminde yapalım. Eleştirilerimizde kırmadan, dökmekten, yol gösterici eğitici ve birleştirici olma özelliğini titizlikle koruyalım. Bu Partizanların en önemli ayırt edici özelliğidir.

Unutmayalım ki, devrimci yaşam bir anlamda sorunluluk almaktır. Yığınların geleceğinin sorumluluğunu almak ciddi ve ağırdır. Fakat o denli de onurdur.

(1 Mayıs Mahallesi'nden bir İK okuru)

"nihai nedenleri"ne doğru gitmeye çalışırsanız sonsuza yol aldığınızı görürsünüz.

"Nihai bir neden" oluşturmanın imkânsızlığı bazılarını "neden düşüncesini" hepten terk etmeye yöneltmiştir. Her şey tesadüfi olarak ele alınır. 20. yy.da bu tutum, birçok bilimci tarafından, kuantum fiziğinin sonuçlarının yanlış yorumlanması ve özellikle Heisenberg'in felsefi tutumlarıyla benimsenmiştir. Hegel, yalıtık bir neden ve sonuç olma anlamında nedensellik diye bir şeyin olmadığını açıklar. Her sonuç bir karşı-sonuç taşıyor ve her eylem de bir karşı-eyleme sahiptir. Yalıtık neden ve sonuç düşüncesi klasik Newton fiziğinden bir soyutlamadır, ve zamanında Hegel tarafından eleştirilmiştir.

Zorunlulukla tesadüf arasındaki diyalektik ilişki **doğal seleksiyon sürecinde** gözlenebilir. Bir organizma içindeki rastlantısal mutasyonların sayısı sonsuz büyüklüktedir. Ve özel bir çevrede bir mutasyondan biri organizma açısından kullanışlıdır ve korunur, diğerleri ise yok olup gider. Zorunluluk bir kez daha kendisini tesadüf aracılığıyla dışa vurur. Bir anlamda, dünya üzerinde yaşamın ortaya çıkışı bir "rastlantı" olarak görülebilir. Yaşamın ortaya çıkması için, dünyanın güneşten kesin olarak belli bir uzaklıkta bulunması ve belli bir kütle çekime ve atmosfere sahip olması gerektiği Tanrı tarafından önce-

den buyurulmuş bir şey değildi. Ama, bu sıralanış koşullarında, belli bir zaman diliminde, muazzam sayıda kimyasal reaksiyondan, yaşam kaçınılmaz olarak ortaya çıkacaktı. Ve yaşam bir kez ortaya çıktığında, artık bir rastlantı olmaktan çıkar ve **kendi içsel yasalarına göre** gelişir.

Bilincin kendisi tanrısal plandan değil, iki ayaklılık "rastlantı"sından kaynaklandı. Bu duruş şekli elleri özgürleştirilmiş ve böylece erken hominid evrimini alet yapan bir hayvan olarak evrimini mümkün kılmıştır. Maymundan İnsana Geçişte Emegin Rolü'nde Engels'in açıkladığı gibi, insan bilincinin üzerinde geliştirdiği zemin buydu. Bilincin ortaya çıkışı bir rastlantı olarak değil, basitten karmaşığa ilerleyen ve koşulları oluştuğunda daha yüksek bilinç biçimlerini, ve uygarlıkları ortaya çıkaracak olan maddenin evriminin zorunlu bir ürünü olarak değerlendirilmelidir.

Süreçleri ve nedensel ilişkileri tamamen anlaşılma, ve bu nedenle **rastlantısalmış gibi görünen** birçok olgu olabilir. Bu nedenle bu gibi olgular pratik amaçlar bakımından ancak **istatistiksel** olarak ele alınabilir. Ama bu "tesadüfi" olayların altında yine de nihai sonuçları belirleyen güçler ve süreçler mevcuttur. Bizler, diyalektik determinizmin hüküm sürdüğü bir evrende yaşıyoruz.

Ve özgürlük: "Özgürlük ve zorunluluk" arasındaki ilişki sorunu Aristoteles tarafından da bilinmekteydi ve Ortaçağ uleması tarafından bitip tükenmezcesine tartışılmıştı. Kant, bunu, çözülmez bir çelişki ola-

rak sunulan ünlü "çatışkılarından" biri olarak kullanmıştır.

Diyalektik determinizmin mekanik yaklaşımla, hele kadercilikle hiçbir ortak yanı yoktur. İnorganik ve organik maddeye hükmeden yasalarla aynı biçimde insan toplumunun evrimine hükmeden yasalar da vardır. Tarih boyunca gözlemlenebilecek olan yasalarla gözlemlenemeyecek olan yasalarla gözlemlenemeyecek olan yasalar arasında bir ayrım vardır. Marks ve Engels, bir toplumsal sistemden diğerine geçişin son tabahilde üretici güçlerin gelişimi tarafından belirlendiğini açıklamışlardır. Verili bir sosyoekonomik sistem artık üretici güçleri geliştirme yeteneğini yitirdiğinde zemini devrimci bir dönüşüm için hazırlayarak bir krize girer.

Özgürlük kazanılabilir mi? Eğer "özgür" eylem ile kastedilen, nedeni ya da belirleyici olmayan bir şeyse, böyle bir eylem hiçbir zaman var olmayacaktır. Böylesi hayali "özgürlük" tümüyle metafiziktir. Hegel, gerçek özgürlüğün **zorunluluğun farkına varılması** olduğunu açıklamıştır. İnsanlar doğaya ve topluma hükmeden yasaları anladıkları ölçüde bu yasalarla mücadele etme ve onları kendi yararları için kullanma durumunda olacaktırlar. İnsanlığın özgürleşebileceği gerçek nesnel temel, sayanının, bilimin ve teknolojinin gelişimi tarafından atılmıştır. İnsanın özgür gelişiminden ancak **akılcı bir toplumsal sistemde** gerçekten söz edebilir olacağız. Engels'in sözleriyle, bu, "insanlığın zorunluluk âleminde özgürlük âlemine sıçrayışı"dır. (Devam edecek)

(Bir İK okuru)

Değerlerimiz ve görevlerimiz

Bu ülkede emek ve devrimci değerler hiçbir dönemde bugünkü kadar saldırıya maruz kalmamıştır. **Ancak şurası da bir gerçek ki devrimci değerler gönlümüzde ve bilincimizde yaşamaya devam ediyor.**

Sınıf mücadelesinde amaçlanan hedefe ulaşmanın tek yolu örgütlü olmaktır. **Örgüt bütün zamanlarda eskimeyen, işlevi değişmeyen tek silahtır.** Bundan dolayıdır ki bütün sömürücü sınıflar emekçilerin örgütlenmelerini asla istemezler.

Bir yandan da ideolojik çözülmeyi sağlamak için sınır tanımazlar. Bunun örneklerinden biri de 12 Eylül kuşatmasıdır. Bu kuşatma esas olarak iki hedefi amaçlıyordu. Örgütlü toplumsal muhalefeti bastır ve yabancılaştı. Bastırılmış muhalefet kendi halinde bastırılırsa yeniden toparlanırsa ancak bastırılmakla beraber yabancılaştırılırsa böyle bir ihtimal de bertaraf edilmiş olur. Ve böyle yaptılar.

Kısmen de başarılı oldular. Bugün hala emekçi halkın her kesimine adeta dayatılan yabancılaştırma politikaları tüm hızıyla devam etmektedir. Yabancılaşma ve buzulma bugün öylesine bir hal aldı ki insanın yaşadıklarına ve gördüklerine inanası gelmiyor.

Bugün geleneklerimize uygun olarak mücadele etmek çok önemli bir görev olarak önümüzde durmaktadır. Kimi yolcular yoruldıklarında yürümek için yolu kötlemeyle başlarlar. Yoruldıklarını söylemezler. Samimi itiraf onların küçük-burjuva gururuna dokunur. Başka yolcuları da dönüştürme eğilimindedir. Bu noktada inkarcılık karalama ve suçlama alır başını yürür. Bu dedikodular zamanla yıpratıcı olmaya başlar. Başlangıçta bir kişi ve taraflı etkiler veya ilgilendiriyor düşüncesinden hareketle kayıtsız kalırsa ki -geçmişten günümüze değin böyle oldu- zamanla kangrenleşen bu yanlışlar birer birer bir tarza dönüşür ve kitleler

yaşadığı veya yaşayacağı muhtemel sorunların kaynağının yanlış tarz seçiminde olabilir ihtimalini düşünmezler. Çünkü tarzı besleyen yanlış artık onların olmazları arasındadır. Bugün inkarcılık ve karalama kampanyaları küçümsenemez düzeyde kabul görmektedir. Geçmiş devrimci birikimi çarşur ediliyor. Yalnız kalırım veya benzeri kaygılar insanları tutum almaktan alıkoymuyor.

Tüm bunlara karşı durmak için sobhetlerimizi ve tartışmalarımızı ideolojik zeminde yapalım. Eleştirilerimizde kırmadan, dökmekten, yol gösterici eğitici ve birleştirici olma özelliğini titizlikle koruyalım. Bu Partizanların en önemli ayırt edici özelliğidir.

Unutmayalım ki, devrimci yaşam bir anlamda sorunluluk almaktır. Yığınların geleceğinin sorumluluğunu almak ciddi ve ağırdır. Fakat o denli de onurdur.

(1 Mayıs Mahallesi'nden bir İK okuru)

Okurdan

Merhaba;

Son işçi-köylü sayısı elime geçti, okudum ve çok memnun oldum. Hele gazetenin içine bildiri konması çok iyi olmuştu. Onu da okudum.

Gençlerimiz, tüm baskılara rağmen bu gazeteyi ev ev gizli olarak ulaştırmaya çalışmaktalar.

Biz okurlar da gazeteyi dikkatli okuyup, eksiklerini eleştirip, daha iyi zeminlere taşımak için çaba harcamalı, bunu kendimize görev edinmeli, gazetemize sahip çıkmalıyız.

Ben de gazeteyi okurken bir kat-

Okurdan

Merhaba...

İçinden geçtiğimiz bu günlerde gazetelerden "**3. sayfa haberleri**" olan "**cinnet**" haberleri hem nicelik olarak hem de nitelik olarak tırmanışta. Niteliksel artış insanları bu hale getiren nedenlerde aramak gerekiyor. Nasıl bir ruh hali, bir insanı annesini-babasını doğramaya iter? Bir insan nasıl kundaktaki bebese de dahil olmak üzere çocuğunu-çocuğunu, karısını-anasını, tüm ailesini öldürür? Bir baba nasıl 10 aylık bebeğini internete açık artırma ile satıp çıkarabilir? Bunlar insanların çaresizliklerinin ulaştığı boyutu bizlere gösterirken aynı zamanda toplumdaki kültürel çürümenin, yozlaşmanın, insanın kendisine yabancılaşmasının niteliği dair de ipucu vermektedir.

Sömürü düzeni bir yandan insanların günlük yaşamlarına bir yandan da bilincilerine müdahale ediyor. İdeolojik yönlendirmeyle, bu düzenin sürgüt devam edeceği, başka bir yaşamın mümkün olmadığı insanların beynine kazınıyor. Bu "çaresizlik", insanı kişiliksizleştiriyor, her türlü yabancılaşmaya ve yozluğa iten **sömürü düzeninin** bir sonucudur.

İnsanları böylesine çaresizleştiriyor ve insanlığı bu düzeye düşürüyor

kim olsun diye bu yazıyı kaleme aldım. Kampanyanızı canı gönülden destekler, hepimize başarılar dilerim.

Şu sıralar T. Kürdistanı'nda bir savaş var ve bu savaş burjuva-feodal medyanın televizyonları "bölücü terör örgütü çocukları kullanarak, güvenlik güçlerine karşı kışkırtıyor" diye vererek, halka yalan haber vermektedir. Halbuki patron-ağa devleti çoluk-çocuk, kadın demeden her kесе savaş açmıştır. İşçi-Köylü gazeteye, doğru haber nasıl alabiliriz? Bunun için gazetemize sahip çıkmak bizlerin görevidir. Burjuva-feodal medya, cezaevinde işkenceyle öldürülen devrimcilerden hiç, kendi

aralarındaki it dalaşını televizyonlarda abarta abarta veriyorlar. Bizler ise bunu her akşam seyir etmek zorunda bırakıyoruz. Ben en iyi, en doğru haberi işçi-köylü'den alacağımızı çok iyi biliyorum. Onun için gazetemize sahip çıkacağız, dişimizi tırnağımıza takacağız ve hem okuyup hem okutacağız.

Gazetemize destek veren herkese buradan teşekkür ediyor, devrimci selamlarımı gönderiyorum. Ayrıca gece gündüz çalışıp, uykusundan kesip gazeteyi dağıtan tüm yoldaşlara teşekkür eder, hepimizin gözlerinden öperim.

(Gülsuyu'ndan bir İK okuru)

alamayan birey, kendi yok oluşuna, intihara sürüklenmiştir.

Ama insanlık her türlü çürümüşlüğü su yüzüne çıkarttığı emperyalist paylaşımlarıyla Sovyet ve Çin devrimleri ile cevapladı. Bugün kapitalist-emperyalizmin ve her türlü gerici insanlığı bir kez daha en dibe ittiğini, bitirmeye, yok etmeye ve böylece sömürlerini daim kılmaya çalıştıklarını görüyoruz. Buna insanlığın cevabı bir kez daha **devrim** olacaktır. Bunun için insan olma onurunu, yardımlaşmayı, paylaşmayı, insana dair tüm değerlere sahip çıkmayı mücadelemizin bir parçası kılmalıyız. İnsanları saklandıkları yalnızlıklarından çekip alarak hayat denen kavgayla tanıştırmalıyız.

(Bir İK okuru)

Başağlığı

Arkadaşımız Engin Çelik'in babasını yakalandığı kanser hastalığı nedeniyle kaybettik. Yakınlarına ve dostlarına başağlığı diliyoruz, acılarını paylaşıyoruz.

İşçi-köylü YDG

ÇEMBER Ya içindedir çemberin, ya da?..

Çağrılı Fotoğraf Sergisi ve Resim Yarışması

Katılım Tarihi: 15 Ekim - 15 Kasım 2008
Sonaçların Açıklanması: 1 Aralık 2008
Sergi Açılışı: 16 Aralık 2008

İNSAN HAKLARI DERNEĞİ
ANKARA ŞUBESİ
CEZAEVİ KOMİSYONU

İletişim:
İHD Ankara Şubesi
Ziya Gökalp Caddesi SSK İşhanı 8. Kat
No: 501 Kızılay - Ankara
Tel: 0 312 433 00 77
e-posta: cezaveki@komisyonu@gmail.com

İnsan Hakları Derneği Ankara Şubesi Cezaevi Komisyonu; **İnsan Hakları Haftası ve 19 Aralık Cezaevi Operasyonları** yıl dönümü dolayısıyla; içerden (cezaevlerinden) resim yarışması, dışardan çağrılı fotoğraf sergisi gerçekleştirecektir. (Resim yarışması sonucunda seçilen resimler, profesyonel fotoğrafçıların göndereceği fotoğraflarla aynı mekanda sergilenmektedir)

Konu: Çember
Ya içindedir çemberin ya da...?

Katılım Tarihi: 15 Ekim - 15 Kasım 2008
Sonaçların Açıklanması: 1 Aralık 2008
Sergi Açılışı: 16 Aralık 2008

Not: Yarışmaya katılacak resimlerde ebat ve teknik serbesttir.

İletişim:
İHD Ankara Şubesi Cezaevi Komisyonu
Ziya Gökalp Cad. SSK İşhanı 8. Kat
No: 501 Kızılay / Ankara
Tel/Faks: 433 00 77

Bush'un Bağdat'ta hissettiklerini Erdoğan Dersim ve Amed'de anladı

Bağdat'ı ziyaret ederken ABD Başkanı Bush'un aldığı önlemleri alarak işgalci orduların komutanlarından farklı davranmayan, gerillanın olası saldırısına karşı helikopterine kobra helikopterle eşlik edilen, kara mayınlarının ardından gerillada deniz mayınlarının da olabileceğinin verdiği korkuyla Munzur Nehri'nin tabanında sualtı timlerince mayın araması yaptıran, halkla karşılaşmamak için yolları boşaltan ve şehir dışından otobüslerle partilerini taşıyan Erdoğan uğradığı hezimet karşısında ne yapacağını şaşırıldı.

Başbakanlık Kriz Yönetim Merkezi'ne bağlı İmralı Özel Güvenlikli Hapishane'de tutulan PKK lideri Abdullah Öcalan'a asker ve gardiyanlar tarafından yapılan fiziki saldırı bölge illerinde yapılan çeşitli eylemlerle protesto edildi. Haberin duyulduğu ilk günden itibaren Türkiye'nin birçok yerinde faşizmi lanetleyen halk, kötü muameleden sadece Öcalan'a değil bütün Kürt halkına yapılmış saydıklarını gösterdi.

Amed'de her sokakta barikatlar kurarak karşı saldırı geliştiren bölge halkının eylemlerinin yeni bir serhildana dönüşmesinden korkan dev-

let, kolluk kuvvetleri aracılığıyla kan dökmekten çekinmedi. HPG'nin Bézélé baskınında verdiğimiz kayıplar üzerinden ordunun prestijinin sarsıldığı bir dönemde Öcalan'a saldırarak Kürt ulusuna baskıyı sürdüreceği, inkarda ısrar edeceği mesajını veren sisteme karşı değerlerini sahipsiz bırakmayan Kürt halkı **Hakkari, Van, Muş, Bingöl, Urfa, Antep, Şırnak, Siirt, Kars, Mersin, Adana, İzmir, İstanbul, Dersim, Elazığ, Ankara, Batman, Malatya** ve diğer birçok ilde polislerin hedef gözeterek silah kullanmasına karşı eylemlerle boykot çağrılarını yaptı. Öğrencilerin okula gitmediği, eczaneler dışında esnafın büyük oranda kepenk kapattığı protestolarda Doğubeyazıt'ta **Ahmet Özkam** adlı bir genç, polislin açtığı ateş sonucu hayatını kaybetti.

Eylemler, bölge illerinde hayatı felç etti. Polislin acizliğini sergilediği eylemlerde devlete ait kurumlar önemli oranda saldırıya uğradı. Birçok yerde AKP il ve ilçe teşkilatları camları kırılarak, molotoflarla ateşe verildi.

Hal böyle olunca bölge illerini ziyaret ederek bir nevi seçim yoklaması yapmayı düşünen Başbakan da,

boyunu büyük geri dönmek zorunda kaldı. Erdoğan'ı konuşma yaptığı Dicle Üniversitesi'nde çoğunluğu zorla katılan yaklaşık 100 kişi dinlerken, Diyarbakır'a gelmemesi uyarısında bulunan Dicleli öğrenciler sınıfları ateşe verdi. İnsansızlaştırılan yollarda büyük koruma önlemleri ile korkusunu açık eden Erdoğan'ı Amed'in çöpleri ve esnafın kepenkleri karşılarken binlerce insan çatışmalardaki yerini aldı.

Bağdat'ı ziyaret ederken ABD Başkanı Bush'un aldığı önlemleri alarak işgalci orduların komutanların-

dan farklı davranmayan, gerillanın olası saldırısına karşı helikopterine kobra helikopterle eşlik edilen, kara mayınlarının ardından gerillada deniz mayınlarının da olabileceğinin verdiği korkuyla Munzur Nehri'nin tabanında sualtı timlerince mayın araması yaptıran, halkla karşılaşmamak için yolları boşaltan ve şehir dışından otobüslerle partilerini taşıyan Erdoğan uğradığı hezimet karşısında ne yapacağını şaşırıldı.

İstanbul

Gaz bombalarının da kullanıldığı saldırı sırasında polis 10 kişiyi gözaltına aldı. Gazi, Kanarya, 1 Mayıs, Kağıthane, Okmeydanı, Altınşehir, Bağcılar, Sultanbeyli gibi pek çok semtte yapılan yürüyüşlerde molotof kokteylleri atılarak yollar trafiğe kapatıl-

dı, belediye otobüsleri ateşe verildi. **"Ne Ergenekon Ne AKP, Çözüm İşçilerin Birliği ve Halkların Kardeşliğinde"** şiarıyla gerçekleştirilen mitinglerden biri de 19 Ekim Pazar günü Kadıköy'de yapıldı. Polisin, daha kitle alana girmeden, yürüyüşün önünü keserek yaptığı müdahale, mitingin sonunda gazlı saldırıya dönüştü ve çatışma çıktı.

Pankartlar eşliğinde Kadıköy İskelesi'ne doğru yürüyüşe geçtiği sırada kitlenin yolunu kesen polis, mitingde taşınan flama ve fotoğrafları gerekçe göstererek yürüyüşü durdurdu ve kitleye müdahale etmek istedi. Burada yaşanan gerginlik, kitlenin yürümekteki kararlılığı ve tertip komitesinin müdahalesi ile sona erdi.

DTP, ESP, İHD, KESK İstanbul Şubeler Platformu, **ÖDP, SDP, EHP** tarafından organize edilen mitingde, **Partizan** da katılımcı olarak yer aldı.

Amed

R. T. Erdoğan'ın 20 Ekim Pazartesi günü akademik yılı açılışından kaynaklı Diyarbakır'a geleceği öğrenildikten sonra, Kürt Halk İnişiyatifi, **"Erdoğan Diyarbakır' a alınmama!"** şiarıyla Amedlileri eyleme çağırdı. Bu çağrıyla beraber Diyarbakır'da büyük oranda kepenk kapatma eylemi gerçekleştirildi. Kepenk kapatma eylemi yanında şehrin birçok yerinde Tayyip'e **"Hoş gelmedin"** mesajı vermek için ateşler yakılarak eylemler gerçekleştirildi.

Amed'in Bağlar, Suriçi, Cezaevi, Ofis, Seyrantepe, Şehitlik semtlerinde yapılan eylemlerde bizler de YDG'li olarak Bağlar'da yerimizi aldık. Kolluk güçleri ile karşı karşıya gelinen

durumlarda, barikatlar kurularak, hava kararınca kadar çatışmalar sürdürüldü. Çatışmalar sırasında bir ananın fistanını keserek, eylemcilere "kamufraj" sağlaması, yine yaşlı kadınların eylemler sırasında taş kırarak eylemcilere "malzeme" hazırlamaları ve yaşları 5 ile 10 arasında değişen yüzü maskeli çocukların, gaz bombalarına ve kızarmış gözlerine aldırmadan sloganlar atarak panzer taşlamaları, alanda polislin nerede konumlandığına dair eylemcilere istihbarat sağlamaları, yine evde oturan kadınların yanan ateşleri daha da harlamak için damlardan kanepe, odun vb. malzemeleri atarak destek olmaları, biber gazının etkisini azaltmak için kadınların eylemcilere limon yetiştirmesi bizleri oldukça coşkullandı. Çatışmalar akşama kadar sürdü.

Amed'in birçok bölgesinde süren çatışmaların yanı sıra Dicle Üniversitesi'nde de Erdoğan'ın gelmesine ilişkin ders boykotları yapıldı. Erdoğan'ın konuşması sırasında yüzü maskeli bir grup Fen-Edebiyat Fakültesi'nin bazı bölümlere molotof kokteyli atarak eylem gerçekleştirdi. Erdoğan'a protesto gösterilerinden biri de öğretim görevlileri tarafından gerçekleştirildi. Yaklaşık 70 civarında öğretim görevlisi Erdoğan'ın konuşması sırasında salonu terk ederek, dışarıda bir açıklama yaptı.

(Amed YDG)

Çukurova

Mersin'in birçok mahallesinde esnaf kepenk kapatma eylemi gerçekleştirirken Demirtaş, Yenipazar, Gündoğdu, Şevket Sümer gibi mahallelerde zaman zaman çatışmalar da yaşandı. Güneş ve Yenipazar Mahallelerinde 50 kişi gözaltına alındı. Çatışmalar esnasında 14 yaşında bir çocuk polis tarafından dövüldü. Ağır yaralanan **Ferhat Çiçek** hastaneye kaldırıldı.

Adana'da da gündüz saatlerinde Gülbahçe Mahallesi'nde başlayan

gösterilere polis sert bir şekilde saldırdı. Saldırı ve engelleme çabalarının ardından başlayan çatışmalarda iki kişi gözaltına alındı. Şakirpaşa Mahallesi'nde ise biraraya gelen yüzlerce kişi yürüyüş düzenledi. Yürüyüşe polislin panzer ve akrepler eşliğinde saldırmaması sonucu başlayan çatışmalar uzun süre devam etti. Eylemde göstericilere onlarca gaz bombası atılırken, göstericiler ise polisi molotof kokteyli ve taş yağmuruna tuttu.

Dağlıoğlu, Barbaros, Yenibey Mahallelerinde ise biraya gelen yüzlerce kişi yürüyüş düzenlemek istedi. Mahallelerdeki birçok noktada ateşler yakılırken, barikatlar kuruldu. Yürüyüşlere polislin müdahalesi ardından mahallelerde çatışmalar yaşandı.

İzmir

İzmir Valiliği'nin 26 Ekim günü Gündoğdu Meydanı'nda yapılmak istenen "Halkların kardeşliği ve demokrasi mitingini"ni çeşitli bahaneler gösterip bir ay süre ile erteleme kararı alarak yasaklaması üzerine miting aynı gün Konak Sümerbank önünde yapı-

Mardin

Mardin'de ve bütün ilçelerinde ayağa kalkan halk protesto gösterileriyle olaya taraf olduklarını gösterdi. **Kızıltepe'de 19 Ekim 2008'de** kitlesel bir yürüyüş ile Öcalan'a yapılan işkence protesto etti. Kitle "TC şaşırma bizi dağa çıkarma" vb. sloganlar ile DTP Kızıltepe İlçe binası önünden yürüyüşe geçerek AKP ilçe binasına kadar yürüdü.

Asıl infial ise tüm bölgede **21 Ekim 2008** tarihinde yaşandı. Erdoğan'ın Amed'e geleceği gün tüm halk ayağa kalktı. Kızıltepe'de esnafın kepenk açmadı, kontaklar kapandı ve öğrenciler okulu boykot etti. Geniş "güvenlik" önlemlerinin alındığı ilçede birçok yerde eylemcilerle polis çatıştı. Daha sonraki günlerde ise gözaltı furusu başladı. (Mardin YDG)

Dersim'de Başbakan'a protesto

Başbakan Dersim'e gelmeden bir gün önce Esentepe Mahallesi'nde gündüz saatlerinde başladığı söylenen çatışmanın gece geç saatlere kadar devam ettiği ileri sürülerek ortam gerilmeye çalışıldı. Ayrıca Valilik öğrenci ve öğretmenlerin Başbakan'ı karşılamaya zorla götürmeye çalışmıştır.

Başbakan'ın Dersim'e gelişini protesto etmek için toplanan **Eğitim-Sen, SES, DİSK Genel-İş, HKM, Halk Cephesi,**

ESP, DHP, DTP ve **Partizan** vd. siyasi kurumlar saat 11.00'de Yeraltı Çarşısı üstünde toplanarak bir eylem gerçekleştirdi.

Kitle sloganlar atarak AKP il binası önüne doğru yürüyüşe geçti. AKP binası önüne gelen kitle, basın açıklaması yaptı ve **"Yaşasın devrimci dayanışma"**, "Dersim faşizme mezar olacak", **"Katil ABD işbirlikçi AKP"** sloganları eşliğinde siyah çelengi bıraktı. Basın metnini okuyan **Hüseyin Tunç**, AKP hükümetinin toplumsal sorunlara dair imha, inkâr ve yok sayma siyasetinde ısrar ettiğine değinerek, onurlu Dersim halkının bu politikalara taviz vermeyeceğini söyledi.

Eylem ortak hazırlanmasına karşın DTP'li bir grubun kendi sloganlarını atarak eylemin içeriğini değiştirmeye çalışması ise doğru bir tutum olmadı.

(Dersim İK)

Sare Dersim serdare hukmat T. Erdoğan protesto kerd?

Asme payizewerte ra roze semed (25.10.2008) serdare hukmat Tayyip Erdoğan ama suke Dersim Dersim'de o ki nêma, her coe de esker panzer helikopter dorme mamiki guret Roze Yene (24.10.2008) de nejdia mamekiede perodayis vejia helikopter wutera şi hetî dewura gaxmut milura bombe est. tayyipki nêma no hadisa sewa yenide veja no hadisera tepe dersimde oltac onca ama je 12 Eylül her cae de esker poles esti bi roze seme'de.

Sare Dersim, zonenoki serdare hukmat Tayyip yeno Dersim, goce Dersim veng da vake bəri no serokwezir AKP potrotesto bikerime çike AKP meseliyi Alewi, Kurd ser key ki amo hukmat hata nika eve inkâr ra şî sare Dersim Tırki-

ye'de zounao çike hem komiya xo zone xo itiqate xo zounoe hem ki her waxt lewe çehepcune dero.

Saate 11 (des ju) de kome-lune **Partizan, HKM, Halk Cephesi, ESP, DHP, EMEP, Eğitim-Sen, DISK/Genel-İş**, ama telewe **DTP** zouna caede bi, DTP potrotesto xo en zof sevete İmrali, Öcalan ser kerd. Hama axiri no komelu sere çarşiy bne hard de ama telewe pankar u doviz kerd ra, potrotesto sifte bi naara tepe şine soqağa huner uzara şî veri partiye AKP çelenge şae ard, berd çeveri AKP no ro. Uzade name sare dersim'ra sifte serdore DTP dima ki **Hüseyin Tunç**, hurindie komeline puti ra qeseykerd. Potrotesto de hara (1000) ison est bi. Teyene slegeni, sare dersim est.

AKP, sereniye 2002'ra hata nika hukmattaro AKP sevete demokrasi thoo nêkerd, qe gam nêest.

Tayyip Erdoğan vano "hukmatî ma Dersim re poşt da ci, mektep virast, benden virast. Tayyip Erdoğan, hukmatî tu nî vîrest hama çinayra virast. hukmatî tu, mektevi eve asimilasyon ra kenî ra, pîrde sevete eskerîre virazeni, bendan ki sevete payene ma viraneni.

Bendan ki virast, Dersim mîreno, bendan fermana merdime mao. Hukmatî çemi Munzur u pilimori'de hot tene vazeno li bendan bivirazo eke bendani inu qedî, Dersim ki qedino çike çemi munzur u pilimori weşiya mao. Weşî ma ki bendan ra xeneqino, ma ki xenekimi.

Sare Dersim, bendan nê-

wazeni. Sevate bendan hukmatî AKP, wazenkî Dersim wetera wedaru. Ne ruvel ra sare Dersim AKP potrotesto kerd veri bone AKP'de zirça **"munzur'de benden nêwazemi"** Her qom zone xo re esto. zone maki beno vind. Qomiya ma ki beno vind ma kîrmançime, zone ma kîrmançiya. No ruvel ra ma, wazeme ki mektevu de domone Dersim zone xo ra bîwano. Sare Dersim elewiyu çê cem'de ivadeti xo ane hu- ren. Çê cem, hukmate AKP hem nasnikeno hem ki welati elewi Dersim'ra yeno. Sare Dersim; kamiye xo ra, zone xo ra, welati xo ra wayîr vejîye. Endî beso va, hukmatî AKP're. Hukmatî AKP hen bizono ki **"Dersim re sefer beno zafer nêbeno."**

(Karkere-Dewîz/Dersim)